

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५९६

Title पयोग पद्धतिः

Author श्री गंगाधर मठः

Extent ५० Age १६५८

Subject धर्मशास्त्र

प्रयोगपद्धतिः पाकयज्ञसहितगृह्यसामान्याधान

पद्धतिः

धनार्द्ध

45/6

Starting from 2 to 51

= 50

1 missing

दिर

आत्ममति विभागाद्वैपितमिषेते वामताया वा मातरि निरन्तरि कस्त्वेन यावन्तः संबन्धय अतीतास्ता
वन्तः कृत्वा प्रायश्चित्तं । यदि हिरण्यदिनेन क्रियते तदा एवं मुहूर्तापूर्ववपनं कृत्वा तीर्थस्नानादिना स
त्त्वलीकस्यात्मशुद्धिकरणां ततः भुविः सभार्यः प्राश्नुस्व उपविश्यैव प्राणायामत्रयं कालज्ञानं
कृत्वा पित्राद्यैरसखलिताधिका राधाना मुसंधानार्थं एकां गां अहं संप्रदास्ये । ततः आत्मशुद्धयर्थं
आवसथ्याधानाकरणां जनितप्रत्यवायपरिहारार्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणहस्तोत्तम
पात्रेशिवा आपः संवित्यादि ब्राह्मणगोत्रादारभ्य अनुकशर्माहं मेवमंतं कृत्वा इदं एतावत्कृत्वा प्रत्या
म्नायसाधनी भूतं हिरण्यं वा धान्यं वा गां वा भूमिं वा अन्यद्वानुभ्यमहं संप्रददं । अथ वा तीर्थया
त्रादारेण निधनश्चेत् ॥ आवसथ्याधानाकरणां जनितप्रत्यवायपरिहारार्थं वर्षसंख्याकान् कृत्वा
नृतीर्थीदियथासंभवं प्रत्याम्नायेनाहं करिष्ये ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे प्रायश्चित्तानंतरं आधानदिने ए
वाहं सध्याह्निकं कर्म देवतावर्णानां तं कृत्वा न्युदयिकं श्राद्धं कुर्यात् ॥ प्राणायामत्रयं कालज्ञानं च
जीविते पितरि इत्यया सुतोनादिकं प्रकृतिकं यथाविधिः ईयते जनकस्य पितृदेवद्विरेव सपिंडकं सदा ॥
नां दोहं होवपीतरे जीविते पुत्रं इत्यया पितुः तरे इत्येवं ईरित्यादिना धितं ॥

३
 ह्येवागोत्राणां नांदिमुखानां अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां अमुकशर्मणां गोत्राणां नां
 दीमुखिनां अस्मत्पितामहप्रपितामहानां अमुकदेविनां द्वितीयगोत्राणां अस्मन्मातामहानां अमुकाशर्मणां
 आवसथ्याधाननिमित्तमाभ्युदयिकं आर्द्रमातृपूजनपूर्वकं सांकल्येन विधिना हंकरिष्ये। मा
 तृपूजनं आर्द्रप्रसिद्धं तातायशोपविती बद्धशिरो दर्भपाणि राचांतः शुविः सुस्नातः सपत्न्या सह।
 प्राङ्मुख उपविश्य हौम्यस्य इव दानं कुयात्। तद्यथा॥ प्राणायामत्रयं कालज्ञानं च कृत्वा। अधिक
 देसत्यकृतसायंप्रातर्होमपक्षादिकर्मपिंडं पितृयज्ञाद्यनुसंधानार्थं हौम्य इव दानमहं करिष्ये।
 ततो ब्राह्मणहस्ते ताम्रपात्रे शिवा उपापः संतु। सौमनस्यमस्तु॥ अक्षतं वारिष्ठं वास्तु॥ इति प्रति
 वाक्य उदकपुष्पाक्षतान्दद्यादीर्घमायुः शान्तिः पुष्टिश्चास्तु यस्तदस्तु इति शिरसि निषिवेत्
 यत्पापं रोगं तत्प्रतिहतमस्तु इति भूमौ ततो क्षतापुष्पसहितमुदकं गृहीत्वा हिरण्यगर्भ इत्यादि
 दिकं मंत्रमुच्चार्य नानागोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः अमुकगोत्रो हं देवदत्तशर्मा अधिकारे सत्यकृतसा।

॥२॥

पंप्रा तहोमिषक्षादि विंडपि च यशा द्यनुसंभानार्थसाधनी भूतमिदं होम्यद्रव्यं। संप्रदेदे। ततो
 गणेशमिष्टदेवतां पूर्वदि ब्राह्मणान् नमस्कृत्य प्राणायामत्रये कालज्ञानं वृत्त्वा। आवसथा धा
 नमहं करिष्ये। बहुपशो द्वै। श्यगृहाद्वा तत्र मथिताग्नेः स्थापने। एवैता अपरेण वा ब्रह्मणोगमने
 उग्नैरुत्तरतः पश्चात्प्रासादने। पवित्रे द्वे त्रीन्वा। मन्मयी आ ज्यस्त्वा नितै जसि वा। तान्ममयी च
 रुक्त्वा लिख्य न्य धात्रे भोमयी वा। पालाशसमिधः अन्य यज्ञिय वृद्धौ द्रुवा वा प्रां वा वा घा रो को
 रायो वा। समिद्ध तमे आ ज्य भागौ उत्तरार्धदक्षिणा ध्वे वा। वशो दक्षिणा अभिलिखित इव्यं वा गो वा
 एतान् चैकल्यि कान्य दार्थानि हं करिष्ये। ततो रि ^{क्रान्} ~~क्रान्~~ नं प्रथमं द्वितीयं। तृतीयं। चतुर्थं पंचमं। षष्ठं। सप्तमं॥ अष्ट
 मं। नवमं दशमं पक्षांशे। द्वादशं त्रयोदशं। चतुर्दशं॥ पंचदशं। शोडशं। सप्तदशं। अष्टादशं। एकोनविंशं। विंशं। एकवि
 शं। द्वाविंशं। त्रयोविंशं। चतुर्विंशं इति ध्यमानं विस्तारे॥ प्रथमं द्वितीयं। तृतीयं। चतुर्थं पंचमं। षष्ठं। उक्थयेत्॥ प्रथमं द्वितीयं। तृ
 तीयं। चतुर्थं॥ एतच्च माने उत्ताना धरारि मूलादारभ्य दक्षिणास्य वृहस्तां गुष्ठपवणा प्राकृ संस्थं। उदक संस्थं। पु
 र्वं संस्थं। क्रमेण कार्यं पवमे वोतरा। रितिः अरतिस्वरूपे मे वध्ये यो॥ उत्ताना प्राक् शिरा

रतिः मूलसमीपेयदंगुलंतदपादैः। तदुपरिगुलत्रयं जंघौ। तदुपरितनमंगुलवत्तुष्टयं उरुतदुपरितनमंगुलद्वयं
 देवयोनेः। तदुपरितनमंगुलद्वयं वस्ति। तद्वर्धमंगुलमेकं कटि। तद्वर्धमंगुलत्रयमुदर। तद्वर्धमंगुलद्वयं त
 द्वर्धमंगुलद्वयवक्षः॥ तद्वर्धमंगुलं ग्रीवा। तद्वर्धमंगुलमरणिमुखां तद्वर्धमंगुलं कर्णौ। तद्वर्धमंगुलं नेत्रे।
 तद्वर्धमंगुलं शिखौ। एवं सावयवमरणिद्वयं विचित्र्यनिदिशेत्॥ यत्स्मात्तत्कर्मसाधनं तस्य भूते इमे अरणी
 योनी तत्रेयमधराइयमुत्तरा। इत्युच्चार्य हस्तेन अरणिद्वयं संस्पृशेत्॥ ततो गंधपुष्पादिभिः सह जनां तत्र प्रयो
 गः। स्मार्त्तकर्मसाधने स्याग्नेः यो निरुपाभ्यामभ्यामरणिभ्यां गंधपुष्पादीपाद्यादनैवेद्यतो बलानि संपद्यं
 तां। अरणी नमस्कारः ॥ ततो रणी स्वीकरणमुभयोः। स्मार्त्तकर्मसाधनं तस्य भूते इमे अरणी योनिमया
 परिगृहीते मया त्रेति पत्नी एवमुच्चार्य दंपती अरणी द्वयं संस्पृशेत्॥ इमानि वयं ज्ञापात्राणि मया परिगृही
 तानि इति स्पृशेत्॥ उत्तरारोद्रशान्धप्रदेशान् मूला मध्यादी अष्टांगुलं प्रथमस्ये निष्पत्तिः यवोनवतुर्दश
 गुष्ठपरिमितया दञ्चा खरपरिलेखः॥ परिसमूहनादिभिः खरशुद्धिः अधरारणि बुधेयां न्यष्टांगुलानि तानि पा
 दौ उरुजंघौ अग्रतो यानि द्वादशानि मूलादिकर्णवक्त्रग्रीवा वक्षद्वयोर्देहस्योत्तरेणोः द्वादशानामष्टा

॥३॥

गुलानां मध्ये यत्वार्ये गुलानां वशिष्ठते तानि वस्ति यो निरूपाणि एतेषां च तुरंगुलानां मध्ये अधस्तनमेकमंगुलमुपरि
तनमंगुलद्वयवैत्यंगुलत्रयपरित्यज्य। अग्रतोषे चन्दशबुध्नौ दशमं यदे गुलं मध्ये स्तितत्र मधनं। वात्र बुध्नौ प्रमं
यस्याभरणं। प्रमं बुध्नौ मधरारति योनौ निधाय मधनं यद्वा वात्राग्र उत्तरबुध्नौ प्रवेश्य अग्रमधनं॥ अग्निस्थापनं। य
द्वियकाष्ठैः प्रज्वालनं। सथादीनामनुस्मरणं। एवं नो अग्ने सत्वं। ना अग्ने इति द्वयोर्वा मदेव रुषिः। त्रिष्टु। अग्नि
वरुणौ देवते। इमं मे वरुणा तत्त्वाया मिति शुनः शेष रुषिः। गा०। त्रि०। क्रमेण वरुणो देवता। एतेषां च तुरंगुलौ सौत्रा।
मत्पवत्तये विनियोगः। ये ते शतमया आग्ने इति द्वयोर्वा मदेव रुषिः। त्रि०। वरुणः सविता विष्णु विश्वे देवा मरुतः।
स्वकदेवताः प्रथमस्य द्वितीयस्याग्निदेवता अनादिष्ट होमे विनियोगः। उदुत्तमिति शुनः शेष रुषिः। त्रि०। वरुणो दे
वता। पाशो नो के विनियोगः। नवतनं सप्तनसाविति। मंत्रस्य प्रजापति रुषिः। प०। जातवेदसो देवता। अग्नि प्राश
ने विनियोगः। अया स्य गन् इति मंत्रस्य गौतम रुषिः। गा०। देवा गातु विदो देवता। आज्य होमे विनियोगः। नृनु वस्व
रिति महा व्याहृतीनां प्रजापति रुषिः। गाय च ह्यिगनुष्टुप् ऋं दोसि। अग्नि वायु सूर्या देवता गार्हपत्या हवनीया
धाने विनियोगः। एवं नो अग्ने सत्वं नो अग्ने अया आग्ने ये ते शतमिति मंत्राणां वा मदेव रुषिः। त्रि०। अग्नि

वरुणो देवते प्रथमयोः तृतीयस्याग्निर्देवता। चतुर्थस्य वरुणाः सविर्विष्णुर्विश्वे देवा मरुतः स्वर्का देवता सौत्रा मण्य
 व नृथे अनादिष्टो मे विनियोगः। उचुत्तममिति शुनः शेषशेषः। त्रि। वरुणो देवता पाशो न्मो के विनियोगः। अस्म
 त्वा र्षादिकं वृद्धो ज्ञापेद्वा जुहुयादपि। यजेद्वा ध्यापयेद्वा पिपायीयां जायते सुसः। इति स्मृतेरवश्यमृश्यादि स्मरणं क
 र्यं। अथ देवता निध्यानं। तत्र प्रजापतिं। इन्द्रं। अग्निं। सोमं। अग्निवरुणौ। अग्निवरुणौ॥ वरुणं। वरुणं॥ वरुणं।
 सवितारं। विष्णुं। विश्वा देवान्। मरुतः स्वर्का न्। अग्निं। वरुणं। जातवेदसौ। एतौ देवता आज्येन। अग्निं च वमानं॥
 ॥ अग्निं पावकं। अग्निं शुचिं। अदितिं। एता प्रधान देवता चरुणा। अग्निवरुणौ। अग्निवरुणौ। वरुणं। वरुणं। वरुणं॥
 सवितारं। विष्णुं। विश्वा देवान्। मरुतः स्वर्का न्। जातवेदसौ। एतौ देवताः पुनराज्येन। अग्निं स्विष्टकृतं। चरुशेषे ता
 देवा गा तु विदन्। अग्निं वायुं। सूर्यं। अग्निवरुणौ। अग्निवरुणौ। अग्निं वरुणं सवितारं। विष्णुं विश्वा देवान्।
 मरुतः स्वर्का न्। वरुणं प्रजापतिं। एता देवता अंगप्रधाना र्थार्था अस्मिन् कर्मण्यहं यद्व्ये। अग्नेर्दक्षिणेन
 ब्रह्मा स्तरणं। अग्नेरुत्तरतो ब्रह्म वरुणं। यथा दक्षिण हस्तं गृहीत्वा देवदत्तं शर्मन् अस्मिन्नाधाना र्व्येक
 मरिणं ब्रह्मा भवति। न वानीति प्रतिवचनां ब्रह्म रो ब्रह्मा सने उपवेशनं। ततः स व्यहस्ते प्रागग्रं प्रति तादृशं

॥४॥

संनिधाय तत्रोदकमभ्यास्य तस्मात्सिन्धु आत्मनः पुरतो वमसं हूमौ निधाय उदकमध्ये दक्षिणहस्तेनाल-
भ्या अग्निरुत्तरतो निदध्यात् ॥ ततश्चान्यादि त्रिभिस्त्रिभिर्दक्षैर्गनेः परितस्तृणां पात्रासादनं अग्निमपरे-
ण वेडुदद्यात् ॥ प्राग्विलसं स्थानि उत्तरेण वेत्प्रागयाण्युदग्विलसं स्थानि पवित्रं वेदनादन्तस्त्रयः पवि-
त्रे द्वे ॥ प्रोक्षणीपात्रं ॥ आज्यस्थाली ॥ चरुस्थाली ॥ समार्गकुशाः ॥ उपयमनकुशाः ॥ समिधस्तिस्त्रः ॥ स्क्रवः ॥ आज्यं ॥
तंडुलाः ॥ वरश्च ॥ वाग्यमनं हत्वा पवित्रीकरणं प्राणीतानामुत्तरतः प्रोक्षणीपात्रं निधाय पात्रोत्तरेण प्राणीतो-
दकमासेकः पवित्राभ्यामुत्पवनं ॥ प्रोक्षणीपात्रं पवित्रे निधाय दक्षिणहस्तेन प्रोक्षणीपात्रं गृहीत्वा सव्यहस्ता-
तलोपदिकरणं ॥ दक्षिणहस्तांगुलिभिः प्रोक्षणीपात्रमुद्विग्नं तातिस्तासामेव प्रोक्षणीपात्रं ॥ अर्धवत्प्रत्येकं पा-
त्रं प्रोक्षणीपात्रं ॥ असंवरे प्रोक्षणी निधानं ॥ आज्यस्थाल्यामाज्यनिर्वापः चरुस्थाल्यां प्रणीतोदकमासिन्धुः ॥ त्रि-
प्रक्षालिततंडुलप्रक्षेपः ॥ आज्याधिश्रयणं उत्तरतः चरोरधिश्रयणं ॥ इशान्यादि उभयोः पर्यग्निकरणं ॥
चरोः श्रयणं ॥ अर्धशृते चरोः स्क्रवस्थप्रतपनं ॥ समार्गकुशैः समार्जनं ॥ प्रणीतोदकेनाल्युक्षरां ॥
पुनः प्रतपनं ॥ आसादनदेशे निधानं ॥ उत्तरतः आयोद्वासनं वरुषेर्वरा वरोरुद्वासनं ॥

माज्यमपरेण॥ पवित्राभ्यामाज्योत्पवनं प्रोक्षणीनां प्रत्यत्यवनं उपयमनकुशानादायातिष्ठतः समिवाधानं॥ सपवित्रहस्तेन
 प्रोक्षायुदकशेषेणाग्नेः पर्युक्षणां॥ पवित्रयोः प्रणितासु निधानं॥ दक्षिणजातु निपातः ब्रह्मणो न्वारंभः स्ववेणो होमः प्रसादितसंघी
 हतां मुलिसव्यहस्तसोपग्रहं हृदि निधाय दक्षिणहस्तेन जुहुयात्॥ अग्नेरुत्तरत विभागे पूर्वोच्चारं प्रावं स जुंसततं दीर्घादक्षिणभा
 गे उत्तराचारमीदृशमेवाप्रजापतये स्वाहा॥ इदं प्रजापतये नमः॥ सर्वत्र प्रणवपूर्वको मंत्रोच्चारः॥ आहुतिषु सर्वत्र स्तुवसाध्यै प्र
 त्याहुति प्रोक्षणीपात्रे सखनप्रक्षेपः॥ ईडां स्वाहा॥ इदमिडां यनमम॥ समिधुतमे आज्यमागौ॥ उं अग्नये स्वाहा॥ इदमग्नये॥ सोमाय
 हो स्वो॥ इदं सोमाय॥ तत आज्यभागानं तरं॥ त्वं नोऽअग्न इत्येका॥ इदमग्निवरुणाभ्यां॥ स त्वं नो अग्न इति द्वि योती॥ म इदमग्निवरु
 णाभ्यां॥ इममेवरुतोति तृतीया॥ इदं वरुणाया॥ तत्त्वायामि चतुर्थी॥ इदं वरुणायायेतेशतं वरुणो ये सहस्रं यद्वियाः॥ पाशाविततामहां
 ता॥ तेभिर्नोऽअद्य सवितो तविष्णुर्विश्वेभुं चं उमरुतः॥ स्वर्कः स्वाहा॥ इति पंचमी॥ इदं वरुणास्य सवित्रे विष्णवे विभ्यो देवेभ्यो म
 रुद्भ्यः॥ स्वर्केभ्यश्च नमः॥ अया आग्नेस्य न निशस्ति पाश्चसत्यमित्वमया अस्थि॥ अपानो यज्ञं वहास्य या नो धेहि नो षज
 स्वाहा॥ इदं षष्ठी॥ इदमग्नये॥ जुहुतममिति सप्तमी॥ इदं वरुणाया॥ न वतं नः॥ समनसा वित्यष्टमी॥ इदं जातवेदोभ्यां॥ ततः स्वालीपा
 कमनिधाय स्कवेण जुयात्॥ अग्नये पवमानाय स्वाहा॥ इदमग्नये पवमानाय॥ अग्नये पावकाय स्वाहा॥ इदमग्नये पावका
 या॥ अग्नये शुचये स्वाहा॥ इदमग्नये शुचये॥ उं अदित्यै स्वाहा॥ इदं प्रदित्यै॥ ततस्त्वस्त्वं नो अग्ने इत्याद्यैः॥ पूर्वोत्तरैः॥ निर्मत्रैः॥
 पुनरष्टाज्याहुतयः॥ त्वं नो अग्ने॥ इदमग्निवरुणाभ्यां॥ स त्वं नो अग्ने॥ इदमग्निवरुणाभ्यां॥ इममेवरुणा॥ इदं वरुणा

पाशतत्वायामि। इदं वरुणाया। ४। येतेशतां इदं वरुणाया स चित्रे विच्छवे विश्वे न्यो देवे न्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यश्च। ५। अयाश्चाग्ने। इदमग्नये
 ॥ ६॥ उदुत्तमो इदं वरुणाया। ७। नवतनः इदं जातवेदो न्यो। इत्याद्याहुतयोः ततस्त्वालीपा केन स्विष्टकृता। अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा। इद
 मग्नये स्विष्टकृते। ततो दशो हुतयोः अया स्यग्नेर्वषट्कृतं यत्कर्मणा त्वरी रिचं देवा गा तु विदः स्वाहा। इदं देवे न्यो गा तु विद्भ्यः ॥
 ८॥ स्वाहा। इदमग्नये। शुक्लः स्वाहा। इदं वायवे। स्वः स्वाहा। इदं सूर्याया। त्वं नो अग्ने। इदमग्निं वरुणा न्यो। स त्वं नो अग्ने। इदम
 ग्निं वरुणा न्यो। अयाश्चाग्ने। इदमग्नये। येतेशतां इदं वरुणाया स चित्रे विच्छवे विश्वे न्यो देवे न्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यश्च नमः।
 उदुत्तमो इदं वरुणाया। प्रजापतये स्वाहा। इदं प्रजापतये। सर्वे ध्यागां ते देव प्रक्षेपः ॥ एवमाधाने पंचत्रिंशदाहुतयोः। ततो ग्निपरि
 स्तराण्यस्य बर्हिषो होमः। संस्ववप्राशनं। पवित्राभ्यामार्जनां अग्नौ पवित्रप्रक्षेपः ॥ ब्रह्मणो वरदानं यथा। ब्रह्मन् अस्या वसथ्या
 धानस्य कर्मणो गतया विहितो यं ते वरः प्रतिगृह्यतां द्यौस्त्वाददातुष्टिबीजाप्रतिगृह्णाति ब्रह्मणो उपः। प्रणितविमोक्त
 ॥ अनुविष्टपा केन ब्राह्मणभोजनं। ब्राह्मणपादौ प्रक्षाल्यासने उपविश्या न्य चान्नं परिवेश्य संकल्पयेत्। यथा। ब्राह्मण अस्या
 वसथ्या धानकर्मणो गतया विहितं भोजनसाधनी नृतं अन्नं दत्ते दास्यमानं वा तृप्तेः अमृत रूपेण स्वाहा संपद्येतो। इदं ब्राह्म
 णाय नमः। विभवे सति पंचत्रिंशद्ब्राह्मणभोजनं। यस्या वसथ्या धाननिमित्तं यथा लानोपपन्ने नान्नेन पंचत्रिंशद्ब्राह्मणा भोज्यो
 जयिष्ये। यां उमा तृणा इति मातृ विसर्जनां ततो ग्निं नमस्कृत्य। सर्वेषां नमस्कृत्य दक्षिणादानं कृत्वा। आधानमप्येति विलिष्ट
 मापतति तदा मातृ पूजा आह्वं विना सकलं मावर्तेते। अग्निं स्वापन्त। दुपरि प्रणितविमोक्तपर्यंतं पदार्थमध्ये यदि विलिष्टमापद्ये

तेतदादेवताभिध्यानादिसर्वमावर्तते। नष्टर्वादिसं कल्यादिकं। ततो ब्राह्मणभोजनमिति। ब्राह्मणभोजनात्प्राग्यदिपत्नी
 रजस्वला जातौ यते स्तुतकं मृतकं वा तदा मातृपुत्रनादिसर्वमाधानमावर्तते। शुचिले जाते आधानानंतरं। मातृपुत्रिकावधा-
 नात्प्राग्यदिपत्नी रजस्वला स्तुतकं मृतकं वा जायते तदा शुचिले जाते मणिकाधानं। पंचमहायज्ञसायं प्रातर्होमार्चनः कार्यः।
 केचिदेवं वदति। अग्निस्वापनादुपरिपदिपत्नी रजस्वला स्तुतकं मृतकं वा जायते तदा शुचिलौ द्यंततो ग्निधारणं कार्यं। शुचि-
 ले जाते संध्यादि बंदो देवतानुस्मरणं। दिसकळमाधानसमाप्तिः। कार्यानाधानावृत्तिः। ततो मणिकादिसर्वकार्ये एतत्तुपा-
 ज्ञिकानां गीकुर्वेति। कुतः आर्वीक ब्राह्मणतृप्तिश्चेत्। आधाने स्त्री रजस्वला। आवर्तते तदा धानं मातृपुत्राद्वसमन्वितां। इति च
 चनात्प्रायश्चित्तं पुण्यं कृत्वा आधानस्य दिनां ततः। कुर्यान्माध्याह्निकं स्नानं देवतापूजनादिकं। आहुं श्रद्धामयस्य दानं च कु-
 र्यात्सं कल्याणमेव वा। वैकल्पिकपदार्थाश्चैव न निर्देशः पूजनं स्त्रीकारो मंथनिष्पत्तिः। स्वरशुद्धिश्च मंथनं। अग्निस्वाप-
 नमृष्यादिस्मरणं च ततो भवेत्। देवतानामभिध्यानं वरणं ब्रह्मणस्ततः। प्रणितावपरिस्तीर्य पात्रासादनमिष्यते। क्लिप्ता
 पवित्रमके द्वे तु सस्कृत्य प्रोक्षणीः। ततः पात्रप्रोक्षणमाज्यनिर्वपेच्चरुपात्रके। आसिच्यो के देमास्तोतुं दुलानां च तत्र चो अ-
 धिष्ठित्यो भयंतत्तुपरिग्निकराणां ततो। अर्पणं च वरोरेव कुर्यादध्वंशते स्ततः। स्क्रवप्रतपनादिस्यो दुद्धास्यो भयमेव ततः
 उत्तरयावेक्ष्य चाज्यं तु प्रोक्षणात्पत्यवनेततः। कुशादानं समिद्धे पः। प्राक्षणी वारिणा ततः। पर्युक्ष्याग्निं पवित्रे द्वे प्रणितासु
 निधाय च। निपात्य दक्षिणां जानुं ब्रह्मन् चारं भेकुशैः। वाग्यतो जुहुयाच्चाथ स्क्रवेणाद्यादिकं हि विः। आराधारा वाग्यमा
 गौचत्वनो इत्यादि वाष्टकं। स्क्रवेणाज्यं न वैवेत्ता जुहुयाद्वा दशोद्भूतिः। स्वान्निपाकाच्च तस्त्रस्तुल्यं भो इत्यादिका पुनः॥

साध्या सषयः यजुः० वायुदेवता चयने वा त हो मे विनियोगः॥ आपोरेवती रि ति मंत्रस्य परमेष्ठी ॥ ४
स्विष्टकृच्चरुशेषा देवाणां तु विदस्ततः॥ आ ज्ये न न व न्त्स राद्या बर्हि हो मः स्ततो भवेत्॥ सस्वव प्राशनं कुर्यान्मार्जनं
प्रतिपादनं। बरदानं प्रणीतानां विमोको विप्रभोजनो॥ पातु मातृगणा एका विष्ट जेन्मातृकं गरां॥ इति श्री गंगाधर मठ
विरचिते स्मार्तपदार्थसंग्रहे आवध्या ध्यान समाप्तं॥ ॥ अथ मणिका ध्यानं॥ ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे स्वरस्थाने दग्ने
कदेशमुद्धृत्य महानसेचुन्नीषु पंच भू संस्कारान्विता पाकः कार्यः॥ ततो ब्राह्मणपादप्रक्षालनं॥ उपवेशनं। प्राणाय
मत्रयं कालज्ञानं वक्त्रा एवर्वहोत्रोच्चारं व मणिका ध्यान निमित्तमाभ्युदयिकं श्राद्धं मातृ पूजन पूर्वकं महं करिष्ये॥
ततो मातृ पूजने श्राद्ध समाप्य। ततः शुचिः स नार्यः प्राङ्मुखो पविश्य प्राणापानमत्रयं कालज्ञानं वक्त्रा उदकार्य सि
ध्यर्थं मणिका ध्यान महं करिष्ये॥ तत्र देवस्थले ति मंत्रस्य प्रजापति सविः॥ गा०॥ अग्निदेवता अग्न्यादाने विनियोगः॥
इदमहं रक्षसामि त्रि मंत्रस्य प्रजाप० यजुः॥ रा सो घ्नं देवता पूपावर्द्धं त ले खने विनियोगः॥ समुद्रो सी ति मंत्रस्य प्र
जा० त्रिष्टु०॥ आपो देवता प्रातरनुवाके विनियोगः॥ आपो हि षे तिति सृणा सुं धुदी प सविः॥ गा०॥ आपो देवता पत्नी क
योद कषे के विनियोगः॥ त तो देवस्थला सवितुः॥ आददे नार्य सी ति मंत्रमुक्त्वा दानं। इदमहं मित्यनेन मंत्रेण इशा
न्य कोणे अवटपरिलेखः॥ उदको यस्य स्पर्शनं॥ अग्न्याखननं प्राच्यां दिशि पांशुद्वपनं। अवटे कुशा स्तरणं॥ अक्ष
ता शब्देन यवाः॥ अक्षता रिष्टकं सर्षपद्विद्वर्षप्रदोपः॥ त तो ह स्ता न्या मणि कं ग॥ हीत्वा समुद्रो सिन नस्या नाईदा
नुरी ति मुक्त्वा अवठे मणिका ध्यानं॥ मणिकस्य दृढी करणं॥ आपोरेवतीः क्षयथा हि वस्वः क्रुते व भद्रं वि नृ तं च॥ ॥

रायश्चस्वपत्यस्यपत्नीः सरस्वती तद्गुणतेवयो ध्याः ॥ इत्यनेन मंत्रेण मणिके एकैकं कलशेनोदकमासिंचेत् ॥
 आपो हिष्ठेति त्रिरुचं मंत्रमुक्त्वा द्वितीयेन कलशेनोदकमासिंचेत् ॥ अतनुद्वं श्रौतस्मार्तक्रियापाकश्च मणिकोदके
 नैव कार्यः ॥ सतिसन्निधाने पुत्रोः शिष्यो वा पत्नी वा उदकं सेकं कुर्यात् ॥ ब्राह्मणस्य मणिकावधानं कर्मणो गतया
 विहितं साधनी भूतं अन्नं दत्तं दास्यमानं वा तद्गोः अमृतं रूपेण स्वाहा संपद्यंतां ॥ इदं ब्राह्मणाय नमः ॥ आयांतु मातृग
 राण इति मातृ विसर्जनं ॥ उद्धृत्याग्निं पवेद न्नं कारिणां शुचिना सुधीः ॥ मातृ पूजा ततः श्राद्धं संकल्प्य शिवि देवताः ॥ स्मृत्वा
 भ्यादानं मटं परिलिख्य स्पृशेदपः ॥ खनने द्वपनो वा त्रकुशादिनि सृतिस्ततः ॥ अवटे मणिका धाने मुदका सेचनं च ॥
 भोजनं ब्राह्मणे दद्यान्मातृणां च विसर्जनं ॥ ॥ इति स्मार्तपदार्थसंग्रहे मणिकावधानं समाप्तं ॥ अथ पंचमहायज्ञाः
 तत्र प्रथमप्रयोगे खर ॥ स्थाने दग्नेरेकदशं महानं सेहत्वा मणिकोदकेन श्राद्धार्थं पंचमहायज्ञार्थं पृथक्पाकद्वयं
 कार्यं ॥ ततो ब्राह्मणपादप्रक्षालनोपवेशने हत्वा संकल्पं कुर्यात् ॥ प्राणायामत्रयं कालं ज्ञानं वक्तृत्वा गोत्रोच्चारणपूर्वकं
 नां दीमुखं पितृमातृमातामहानां च संकीर्त्यं पंचमहायज्ञनिमित्तमाभ्युदपिकं श्राद्धं मातृ पूजनपूर्वकं महं करिष्ये
 ततो मातृ पूजनं श्राद्धसमाप्य पादप्रक्षालनं द्विराचम्य मनं हत्वा बद्धत्रिकर्णं शिखोगृहीतो पग्रहं कुशः सपत्नी
 कः पश्चादग्नेरुपविश्य पात्रे मणिकोदकमासिंच्य दौ तेलं न्य ॥ यद्देवा देवहूतं नमिति त्रिरुचं स्पृश्यात्पत्यश्चि सरस्व
 त्पारं शपथः ॥ अनु० ॥ उग्निं वायुं सूर्यादेवता ॥ सौत्रामण्यं वभृथे विनियोगः ॥ ततः स्त्रिरुचं जपेत् ॥ तेनोदकेनानुक्षि

आर्द्रमलकमात्रं तु कुर्याद्दोमे ह विवर्द्धो। पित्र्यां तो होमशेषेण बलि स्यात्स्मृतिवाक्यतः॥१॥

एपाके प्रोक्षणं। गृहप्रोक्षणं॥ ततो बहिरग्रे गंधपूजैः संपूजनं। मुखं यः सर्वदेवानां हव्यभुः कव्यभुः साधु॥ पितॄणां
च नमस्तस्मै विष्णवे पावकात्मने॥ इत्यनेन मंत्रेण प्राणायामत्रयं कालज्ञानं च कृत्वा परमेश्वरप्रीतये पंचमहापद्ममहं
करिष्ये॥ तत्र ब्रह्मणं प्रजापतिं गृह्याभ्यां कश्यपं अनुमितिं पर्जन्यं। आपः। पृथिवीं धाधतारं। विधातारं। वायुं। प्राचीं
दिशं। दक्षिणं दिशं। प्रतीचीं दिशं। उदीचीं दिशं। ब्रह्मणं। अंतरिक्षं। सूर्यं। विश्वान् देवान्। विश्वानि नृतानि। उषसं। नृ-
तानां पतिं। पितॄन्। यक्षान्। अप्सव्यं। अमुकगोत्रान्। अस्मत्पितॄन्। पितामहं। प्रपितामहान्। देवदेवतयज्ञदत्ताग्निदत्त-
शर्मणः॥ अमुकगोत्रान्। अस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहान्। विष्णुमित्ररुद्रशर्मणः॥ सव्यं। शशीं च नृ-
मनुष्यान्। सर्वाणि नृतानि। श्वानौ वायसांश्च। जनस्वाध्यायहंतकारबळिभिररुं यश्चे॥ ताम्रपात्रे दव्यं वैष्णुदेवे
नोद्धरणं। घृतेनाभिघारणं। मणि कोदके नागतेः पथुक्षरां॥ दक्षिणं जानुनिपातं। हृदिसव्यं हस्तं सोपग्रहं निधा-
या दक्षिणेन जुहुयात्। उं ब्रह्मणे स्वाहा॥ इदं ब्रह्मणे नमः॥ प्रजापतये स्वाहा॥ इदं प्रजा० उं गृह्याभ्याः॥ इदं गृ०॥
कश्यपाय०। वइदं कश्य०। अनुमतये०। इदं अ०॥ ततो मलिकस्य समीपे पश्चिमभागे। त्रिबळिहरणानि पर्जन्याय नमः
इदं प०। अद्भ्यो नमः॥ इदं मद्भ्यो०। पृथिव्यै०। पृथे०। देहभ्यां द्वे कुयात्। द्वारबळिः। धौत्रे०। धा०। विधात्रे०। विधा०। वायवे०।
इ०। एतेषां चतुर्णां क्रमेण पूर्वतोन्यानि चत्वारि बळिहरणानि। प्राच्ये दिशे०। इ०। दक्षिणाप्ये दि०। इ०। प्रतीच्ये दि०। इ०॥

मिति क्रमः॥ भाष्यमतो दक्ष तथा कात्यायनसूतिः ४

॥ गं ॥

॥ ६ ॥

पात्रपात्रावनिर्लिज्य निमयेदुतरापरे। यद्वै तत्ते तु मंत्रेण सव्यं नैव तु तद्भवेदनिर्लिज्य निमित्येते ब्रह्मयज्ञं समाचरेत्। ततो मनुष्यपुत्रप्राप्तं तत्रैव
 उदीच्येदि० इ०। तत्पुरतः॥ चतुराणि मध्ये प्राक् संस्था निजीति। ब्रह्म लो नमः॥ इ०। अंतरिक्षाय नमः॥ इ०। सूर्याय नमः॥ इ०। त्रयाणामु
 तरे द्वे प्राक् संस्थे। विश्वे न्यो देवे न्योन० इ०। विश्वे न्यो ह ते न्यो० इ०। तान्या सु तरे द्वे प्राक् संस्थे। उर्यं स से न० इ०। इदं नृता नां प
 तये न० इ०। अथा न्न शेषे पिं। डी कृत्य प्राची ना वी ती दक्षेणामुखो नृत्वा मध्यस्थे दक्षेण तो दद्यात्। पितृभ्यः स्वधान० इ०।
 पुनर्यज्ञोपविती नृत्वा प्राङ्मुखो मणि को दकेन हस्त प्रक्षाल्य बलिहरण त्रया द्वाय व्यादिशि निनयेत्। यद्वै तत्ते निर्लिज्यं इ०। अथ
 नित्य आधे। नित्य आधे निरग्नेः स्यात्सा द्वे पित्रो बलि स्मृतः। साक्षिकः पितृपक्षां तं बलि कर्म समाचरेत्। आग्निं नैर्दुत पोषेण
 काकं दद्यादिति स्मृतिः॥ कात्यायनीयवाक्येन विकल्पः प्रतिपातिहे॥ तच्च षट् पौरुषं॥ ततो प्राची ना वी ती दक्षेणामुखो
 द्विगु तौर्दक्षे स्ति लो दकेन सव्यं कुर्यात्। विभवे सति पित्रा देकैकस्य यदा रत्री स्त्री ब्राह्मण द्वा जयेत्॥ तदष्टा दश ब्राह्मण
 : नित्य आधे न वंति। तत्राप्यसामर्थ्ये यदि पित्रा देरेकैकस्यै को ब्राह्मणः तदा षट् न वति। तत्राप्यशक्तो वर्ग द्वयस्यै
 द्वौ तत्राप्यशक्तो वर्ग द्वयस्याप्ये कः॥ तत्राप्यसामर्थ्ये यथा सं न व मं न्तु हृत्य संकल्पयेत्। तत्र पदाथ क्रमः॥ इ०।
 रवानां पाद प्रक्षालनं॥ हं तकार ब्राह्मणस्य च कु व शो तरे द्वा सने ह्यपवेशनां उदङ्मुखानां। भुंजते वस्त्रः समाध्व मिति॥
 हं तकार ब्राह्मणस्य तु प्राङ्मुखो पवेशन रुच्छी॥ अमुकगोत्राणां॥ अस्मन्पितृ पिता मह प्र पिता महा नां॥ अमुकशर्म
 मत्तां॥ अमुकगोत्राणां॥ अस्मन्माता मह प्र माता मह वृद्ध प्र माता महानां॥ अमुकामु कशर्मणां॥ इदमासनं संपद्यं
 तां। ततो गंधादिदानं॥ अमुकगोत्रेभ्यः अस्मन्पितृ पिता मह प्र पिता महैभ्यः॥ अमुकामु कशर्मैभ्यः॥ अमुकगोत्रेभ्यः॥
 अस्मन्माता मह प्र माता मह प्र माता मह वृद्ध प्र माता महैभ्यः॥ अमुकामु कशर्मैभ्यः॥ गंधपुष्प धूपदीपा दानानि निष्पि
 आद्वै न पितृ यज्ञस्यात्पित्रो बलि रथा पिवा। मनुष्या हं त कारणे सिद्धान्तेन स्मरेदिमाः॥ अपसव्येन पितुः पित्र्यमग्ने नु द्या स्क नी वी ति नो॥
 ए वं सम्यगभिध्यात्वा ततो गेः पूजनं बहिः॥ ॥ ४ ॥

॥ ६ ॥

प्रवेत्ते प्राक्प्रयुजीतव्याहृतीस्तिस्वएववागायत्री चानुपूर्वेताविज्ञेये ब्रह्मण मुखां ३ स्वस्ति ब्रयज्ञाते प्रोक्ताद भान्निपेदुदका वेदादिकपुपक्रदाया
वदेदसमापन ॥ २॥ ८

पाः संपद्यंतां ॥ अस्य नित्यश्राद्धं स्पष्टि वृत्ता ए ज नं विधिवदस्का आचमनं ततो भोजनानिहस्तप्रक्षालनं भक्तपदिवेशस्तो
पा जालं भनो पृथिवितेपा जे इत्यनेन मंत्रेण हस्तं गृहीत्वा नैव ग्राहयेत् ॥ इदं विष्णु रिष्ट वा अपहता इति तिलप्रकिरणं ॥ उदकोप
स्पर्शनां ततो गृहसिद्धि सर्वांस्तपरिवेशने ॥ अन्नसंकल्पः ॥ अमुकगोत्राः अस्मत्पितृमहप्रपितामहाः अमुकामुकश
र्माणाः ॥ एतद्वो अन्नं दत्तं दास्यमानं वा तृप्तेः अमृतरूपे संपद्यंतां ॥ इदं गोत्रेभ्यः अस्मत्पित्रादिभ्यः अमुकामुकशर्मेभ्यः ॥ दत्तं
दास्यमानं वनमम ॥ द्वितीयगोत्रेभ्यः अस्मन्मातामहादिभ्यः ॥ अमुकामुकशर्मेभ्यः एतद्वो अन्नं दत्तं दास्यमानं वा तृप्तेः ॥
अमृतरूपेण स्वादा संपद्यंतां ॥ इदं द्वितीयगोत्रेभ्यः अस्मन्मातामहादिभ्यः अमुकामुकशर्मेभ्यो दत्तं दास्यमानं
च मे नमम ॥ अन्नसंकल्पो तमेव नित्यश्राद्धं ॥ अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ अग्निमपरेण स्वासने दभस्तिरां ॥ तत्रोपविश्यां जलि
मध्ये कुशत्रयधारणं ॥ दक्षिणे उरावं जनिधानां ततः ॥ ३ ॥ कारं महा व्याहृतीस्तिस्त्रो गायत्री वोच्चार्य ईषेत्वादिभिस्तिस्त्रः
पंच वायथा शक्त्या भिकाक्षवा कंडीकाः पठेत् ॥ अते ३ स्वस्तीति ब्रूयात् ॥ उदीच्यां दिशिकुशानिरसनं ॥ संहितां समाप्य वेद
मारभेत् ॥ तदंतैः पुनः संहितां अयं ब्रह्मयज्ञः ॥ तदहं तकारब्राह्मणस्य गंधादिना र्वनं भोजनं सर्वान्पदिवेशं ॥ ब्रा
ह्मणहस्तप्रक्षालनदानं दत्त्वा दध्नु र्वोपविश्योदकं गृहीत्वा सनकादीन् ॥ स्वकीयान्पुष्पावबिबिंतयेत् ॥ हंत ते नम इदं
मुनयेभ्यो नमम ॥ ततः सर्वेषामपोशानदानं भोजनं यथासुखं जुषस्व धूमिति उक्त्वा नमस्कृत्या तप्य बनिर्द्धनत्वा द्यदि
ब्राह्मण भोजनशक्तिर्नास्ति तदा ताम्रपत्रं सर्वान्नस्योद्धराणं ॥ अग्निधारणं ॥ प्राचीना वती दक्षिणा मुखोदर्तस्ति लोद
कं गृहीत्वा संकल्पयेत् ॥ तद्यथा ॥ गोत्राः महाः ॥ शर्माणाः ॥ एवं मातामहादि एतद्वो अन्नं अमृतरूपेण स्वधा संपद्यंतां
इदं गोत्रेभ्यः पूर्ववत् नमम ॥ ब्रह्मयज्ञश्च एव र्वत् ॥ अन्यस्मिन्नुताम्रपात्रे अन्नं मुहृत्योपविश्योदकं गृही संकल्पयेत् ॥

हंतते इदं संप्रददे। इदं मनुष्येभ्यो नमः॥ ततो देवता नैवेद्यं संकल्यः। इदं विष्ठाः नैवेद्यं संपद्यता॥ इदं विष्णुवे नमः॥
 गोपुजने गोयासः। सुरभी वेच्छवी माता नित्यं विष्णुपदस्थिता। गोयासं मया दत्तं सुरभीः प्रतिगृह्यता। इदं गोः इत्यनेन
 मंत्रेण गोयासं दद्यात्। पिपीलिका कीटपतं कौद्याः बुभुक्षिताः कर्मनिबद्धबद्धा। प्रयां उतेहृष्टि मिदं मया नतेभ्यो वसिष्ठ
 सुखिनो भवतु। इत्यनेन मंत्रेण सर्वं तर्पणं हां गतो दद्यात्। यमोऽसि यम इतोऽसि वायसोऽसि नमोऽस्तुते। इदं पिडे मया द
 त्तं वायसाः प्रतिगृह्यता। इति वासबलिः। वैवस्वत कुन्ते जातौ द्वौ कृमयौ शबलौ शुनौ। ताभ्यामन्नं प्रदास्यामि रक्षेतां प
 थि मां सदा। अनेन मंत्रेण अन्नं बलि। एवं बलि त्रयं बहिर्दद्यात्। गोदोहनं मां प्रतीक्षेता। अतिथि पूजनं निश्चायं निय
 मेन दद्यात्॥ वित्तं सत्यं निवारितं। ततः पाण्डौ प्रक्षाल्या चम्या। बालवृद्धादीन् प्रोजयेत्। पातु मातृगणाः सर्वे पूजा मादाय कृष्णशः॥
 सद्धिं वविषु कांदल्या पुनरागमनाय च॥ इत्यनेन मंत्रेण नमस्कृत्य चिसर्जयेत्। अत्र संप्रहृल्लोकः॥ उद्धृत्याग्निं पचेदन्नं
 मल्लिकस्यात्र वारिणाः॥ आद्यैकं तथा पंचपंचयज्ञार्थमेव च॥ प्रक्षाल्य पादानुपविश्य विप्रादत्त्वा सनं पूजनं मेव ते
 तेषां प्रक्षालनं। प्रोजने विप्रपाने रंन्नं तदालत्यति लोदकानि। कृत्वा न्नं संकल्य मिदं हि नित्यं श्राद्धं पुराणान्मुनयो व
 षटंति। आस्तीर्य स्वासनं दर्शनं पविश्य कुशत्रयं धारयन् जलौ तंच दक्षिणोऽक्षं ततः पठेत्। ॐ कारं व्याहृती सि स्रोगा
 गायत्री संहितादिकं। ॐ कारं स्वतथा चान्ते स्वस्तिर्दत्ता क्तिपेपेदु वदक। हंतकारस्य विप्रस्य पूजनं परिवेशसां हस्त
 क्षालनं संकल्योत्पपोशानं च सर्वतः। नैवेद्यं देवतायै कृत्वा कृष्णानुज्ञापयेद्विज्ञान्॥ गोयासं बलयश्चाथ
 मिदं दानादिकं ततः पातु मातृगणा उक्ता मातृणां च विसर्जनी एते पंच महाज्ञाया वज्री वं मनुष्ययोः॥ ॥

अहं तो वैश्वदेवैः अस्तमेति गभस्ति नान् वैश्वदेवं पुरा कृत्वा सायं होमं समाचरेत् ॥ अस्त १

अष्टधा विनक्त स्यात्कृपं च मे वितागे तस्मिन् अनुष्य काले यद्यसंभवेत्तु यदि लोपः क्रियते दौते कुक्कुः ॥ एते षोडशानां
मध्ये एकस्य द्वयोर्वा भवति ॥ उपवासः प्रायश्चित्तमनादिष्ट होम च ॥ सति संपत्ति संभवेत् ॥ सति संपत्ति संभवेत् ॥ हविष्यान्नेन
घृताभिघ्रायिते नकार्यः ॥ असति धने पक्कि विगृहे पयते तेनापि कार्यः ॥ मसुदिको ज्वमाशु कुलिशादालक कीय दु
ष्टा मध्ये स स्पृष्टैः पंचमहायज्ञा सर्वधानकार्यः ॥ एते सर्व होमेषु त्याज्यः ॥ एतान्विहीय किं विद्मो जतमन्ने संकल्पितं तेन
कार्यः ॥ तस्यान्नावेशा कपत्रमूलफलैश्च तथा पयोदधिघृतैश्च कुर्यात् ॥ तदा सुवेण सर्वस्यान्नाद्यस्या संभवे उदकेषु
नां जलिना कुर्यात् ॥ अभिघ्रायणं घृतेन दद्यात्वा पायसो बोदके नवा के विल्लै लै कर्वति ॥ नान्यतैलेन ॥ अपरे तैलेन मा
वर्जयंति एवं यः कुरुते नित्यं पंचयज्ञां नृगहाश्रमी ॥ स याति परमं स्थानं यत्र विश्वेश्वरो हरिः ॥ इति प्रयोगपद्धतौ पं
चमहायज्ञः समाप्तः समाप्तः ॥ अथ सायं प्रातर्होमः ॥ ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे अग्न्यश्वेकदेशे महानसे कृत्वा एकः कार्यः ॥
ब्राह्मणापादप्रक्षालनं ॥ उपवेशनं प्राणायामत्रयं कालशौनं च कृत्वा कृमेण गोत्रोच्चारं कृत्वा सायं प्रातर्होमं
निमित्तमाभ्युदयिकं आहुं माटे पूजनपूर्वकं महं करिष्ये ॥ ततो मातृ पूजनं आहुं ॥ प्रागस्तमयाः इवेः समाया सं
ध्योपासनं पत्न्या सह गतेः पश्चादुपविश्य प्राणापानत्रयं कालशौनं च कृत्वा ॥ परमेश्वरप्रीतये सायं होमं
हं करिष्ये ॥ तत्र अग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेत्यनयोर्मंत्रयोः प्रायोगा सप्तपदा गायत्र्यनुष्टुप् श्लोका दसी ॥ क्रमेण ॥
अग्निप्रजापतिर्देवता सायं होमे विनियोगः ॥ तत्र अग्निं प्रहजापतिं दक्षो हं होष्ये ॥ तदुत्तरक्षते वर्तते गोमि
मुख्यं ज्योतिषा रोपदितवति ॥ तदा शालयो वीवनलाश्यामागो धूमकं वातुषकणयुतानि स्तुषास्तुः समस्तः पत्नी वज्रं भक्ता मा भवति नियमतः ॥ कं
डिको तैर्हं तस्माद्वै नित्ये विधूय्यादभिलसितफलांतो यवाहाय जंता ॥ पत्नी पूर्वाहुतेः साहुतिमनुयजमानो जुहोत्युत्तरांतां पन्यामंत्राः पुमांसाविति
मुनिकथिता यो तैरास्यायथोक्तः ॥ ब्रह्मीणां स्वाद्यवादेस्तु कर्णभक्तमितैः कुरुति ॥ सुमुखं दद्यात् ॥ त्रिशतो द्वे द्वे मेव ॥ १॥

गं०॥
॥१०॥

मपरेणो तरेवापात्रोपकल्पना उपयमनकुशाः समिधः उदकं। होम इव्यं वेति। उपयमनान्गुही वासव्यहस्ते
करणे। अत उर्ध्ववाग्यमनं। जपपर्यं तां तिस्रः समिधो गृहीत्वोऽथ प्रागग्रास्तिष्ठन्गृह्णावाद् ध्यात् ॥ प
आदग्नैरुपविश्य। पयुक्षणां। नलिकान्नेदी प्रीकरां। दक्षिणजानुनिपाततां। हृदिसव्यहस्तप्रसारितस्य तां गुलै ह ३
निधानं। दीपतमेव नितशिखे देम प्रत्तौ नौ दक्षिणपाणिना होमः ॥ ॐ अग्नये स्वाहा ॥ इदमग्न ॥ ॐ प्रजापतये स्वा
हा ॥ इदं ॥ त्पागांते इव्यप्रक्षेपः। अत उर्ध्वजोचोः। कृतांजलि रग्न्यभिमुखो जपेत् ॥ समास्त्विति नव स च स्याग्निश्च
विः। त्रिषु पृष्ठं दः। अग्निदेवता। अग्निस्तौ विनियोगः। समास्त्विति नव र्वस्य जपः ॥ मस्मवन्दनं। यातुमा नृ ग
ण इति मातृ विसर्जनं। ततो निद्रा भोजनं निद्रामैथुनं। उरवाकाले स्तौनं। संध्यां च कृत्वा सूर्योदयात् पूर्वप्रातर्हो
मः। तत्र पत्न्या सह पाश्चादग्नैरुपविश्य प्राणायामत्रयं कालक्षाने च कृत्वा परमेश्वरप्रीतये प्रातर्होमाहं करि
ष्ये। तत्र सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेत्यनं पोर्मे त्रयोः प्रायमेधासप्रयः ॥ गाय ॥ त्रिषु जौष्ठं दसी। क्रमेण सूर्याय
प्रजापतिर्देवते प्रातर्होमि विनियोगः। तत्र सूर्ये प्राजापतिर्दध्ना नाहं होष्ये। तं दुर्लैरक्षैर्तैर्वा। ततोऽग्निमपरेण उद
गयं प्राक् संस्थं पात्राभसादनं। अग्नैरुत्तरतः प्रागग्रादकं स स्तं। उपयमनकुशाः समिधः स्तिस्त्रः। उदकं।
होम इव्यं वेति। उपयमनकुशादानं। समिधादानं। पयुक्षणां। दक्षिणजानुनिपातः प्रदीप्रे जौ होमः ॥ ॐ
सूर्याय स्वाहा ॥ इदं ॥ प्रजापतये स्वाहा ॥ इदं ॥ ततो विष्वाडित्यनुवाकं जपेत् ॥ अस्यार्षादिकं विस्तरमपात्रप्र
सिद्धलब्धे न लिख्यते। एवं सायं प्रातर्होमौ यावज्जीवं कार्यौ ॥ अस्तमिते सूर्ये प्रदीपादिशि यावज्जो हि तदृश्यते तावत्सायं होमस्य मुख्यकालः
यद्वा षड्चटिकात्मकः। नवचटिको वा तत उपरि प्रातर्होमात् पूर्वमनादिष्टे दद्यात्सायं होमः कार्यः। तत्राप्यसंभवे लोप एव। एवं नित्यं स्नानलो

॥१०॥

अग्नेः सूर्यस्यार्कस्यैव नित्यं यद्वा स्याज्जरासोनुवाकः ॥

चेसंध्याकाललोपेसायं होपे प्रातर्होमलोपेवस्तात्वाष्टोत्तरगायत्रीजपः कार्याः। प्रातर्होमस्य रात्रेः षोडशांशमार-
 त्त्यसूर्योदयात्पूर्वमुख्यकालः। उदितेपि सूर्ये आसायं होमादौ रात्रिकालः। तत्राप्यनादिष्टं दत्त्वा कार्यः। तत्राप्यसं-
 तवे लोपः। लोपे अष्टोत्तरसहस्रगायत्रीजपः। प्रायश्चित्तं। रजसाधूमिकया वा। अर्धे वा धूमेन वा वृक्षेण वा। अ-
 अन्योन्यकटावाप्रक्षालिते सूर्ये संध्यामुद्दीश्य जुहुयात्। एतदवसंशयो न कार्यः। न तत्र होमलोपः। न कश्चिद्दोषः। सा-
 यं होमो दत्त्वा होमे कृते सूर्ये यदि दृश्यते तदा पुनः संध्याकाले जाते कुर्यात्। ततोऽग्निमपरेण प्राङ्मुखं स्तिष्ठन्। भव-
 तनः समनसा वित्तिमंत्रेण अग्निमुपतिष्ठते ततः तैमुनः सायं होमः। अथ समिधाः द्वादशांशं मुलांशं देशमात्रा। अव-
 काः प्रादेशिन्यंगुलिस्तुलाकार्यः। अथ वर्ज्याः। इस्वादीर्घाः स्तुततराः अर्कतिशाः। वक्राः। त्ववाहीनाः। द्विशारवा उ-
 र्द्वशुक्लाः स्ववयविशीर्णाः विदलाः क्षुण्णान्विताः अमेध्यका काष्ठपहताश्चेति। अथ समिष्टदाः। पलाशः। स्वादि-
 र। शमी। रोहितकः। अश्वत्थः। अर्कवैतसो विंकंकत उदुंबरः। बिल्वो एषामेतावे वडः। लक्ष्मणः। दारुशालः।
 शीतरु वंडुः। लल्लः। लज्ज इति। अथ वर्ज्याः। श्लेष्मांतक शाल्मलिराजवृक्षः। बत्तीतकः। निंबः। कंच-
 दः। कपिष्ठः। कृष्णः। कोविदारः। करजः। तिल्वः। कश्चेति। प्रवासादोमाकु आद्य भोजनानादसा-
 मर्थ्ये नाग्निं कारि सति पुत्रः। गुरुः। सौहृदः। नाग्निनेयः। जामातकन्यका सुतः। पौत्रः।

शिशयः पितृव्यः तत्पुत्रः मातुलः पत्नी च होमं प्रचमहायज्ञश्च कुर्यात्। एषामनावे अन्यः कश्चित् ॥ हो
मं कर्तुं न शक्नोत्यग्नी समीपमा गच्छेत्। तत्राप्यशक्तः षड्वा शयानोपि द्यौगंदद्यात् ॥ उत्त
म आद्वा सने गायत्र्या द्वादश ॥ कृत्वा पः पिबेत् ॥ संध्या होमादिकारि भवति ॥ मुख्य होम्य
इव्या पचारे शालियवना लश्या माक गो ह्वम कंगु मुख्याः सतुषा अपि होमार्थे सर्वे नैति ॥ एभ्यो
न्ये निस्तुष्टा एव स मस्ता भवति ॥ ब्रीह्यादि धान्यानां शतकरा परिमितैकाहुतिः कार्याः कंगुतां
करा शतद्वयपरिमिता ॥ दध्नस्त्रिपर्वहृति प्रमिता ॥ द्वयो र्यजमानस्य सति धाने पुत्रो न होतव्यः ॥ एकस्याजिस
र्वथा असंनिधौ पुत्रादिरपि जुहुयात् ॥ त्याग मपि दद्यात् ॥ उभयहोमे होतृ होम्य समिधैक्यं निय
मो नास्ति ॥ अनपत्यपत्नीयदि गर्भकामात्मनो वा कृति तदा गर्भोत्पत्तिं प्रयत्ने वा ॥ संवत्सरं प्रयत्ने वा ॥ दधि
तंडुला क्षाताने वा न्यतमेन वा ॥ हवी हुति पत्नी जुहुयात् ॥ तत्रैवं प्रयोगः ॥ संकल्यादिपर्युदात्तांत य
जमान एव कुर्यात् ॥ ततः पत्नी यजमानं गृहीतुं उपयमनकुशं गृहीत्वा स्वाहितो दक्षिणे हस्ते न होम
इव्यं च दक्षिणं जान्वा च जुहुयात् ॥ अनेन मरौ त्रेपुमां सौमि ॥ त्रिवरुणा वरुणो पुमां सौ वसिना
वुतो ॥ पुमानिदं च सूर्यश्च पुमां संवत्ततां मयि पुनः स्वाहा ॥ इदं मिडा वरुणा भ्यामश्चिन्या मिडा यस्सूर्या

यव। ततस्तमेवोपयमनं कुशंगृहीत्वा तत्राहुतिं यजमानो जुयात् ॥ ततो जपः नमस्कारं च ॥ उद्धृत्याग्निं प
 पचेदं न वा रिणामपि कस्य तु ॥ पादप्रक्षालनं कृत्वा ब्राह्मणानुपवेशय च ॥ १॥ आराग्याम
 त्रयं कृत्वा कालज्ञानं तथैव च ॥ गोत्रं च पितृनामानि आहं संकल्प्य मेव च ॥ २॥ मातृपुजा ततः
 आहं मध्योपासनमेव च ॥ अपरेणोपविश्याग्नेः पत्नी साहं सुधीः ॥ ३॥ होमसंल्यैकं न कृत्वा
 शष्पादिस्मरणं ततः देवतानामभिधानं पात्रानासादयेत्ततः ॥ ४॥ कुशादानं समिद्धे पः पर्युक्ष्वाक्
 ग्निं च वाग्यतः ॥ प्रदीपेनो न वेदो मो नमस्कृत्य जपेदिति ॥ ५॥ इति प्रायोगपद्धतौ होमविधिः समाप्तः ॥
 ॥ अथ पक्षादिकर्माच्यते ॥ ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे आधानानंतरं प्राप्ते प्रतिपदि शुक्लायां वा कृष्णायां वा
 प्रातर्होमानंतरं स्वरस्थानादग्नेरेकदेशमुद्धृत्य पंचभूसंस्कारान्विनामहा नसे स्वाप्य आह्वार्थं
 खंडं वैश्वदेव्यान्नार्थं पाकद्वयं कार्या ततो ब्राह्मणानामभिमुखं मध्याह्निकं स्नानं तद्यो कृत्वा गृहपा
 त्रं प्रोक्ष्यात् देवतार्चनं निरोजनात्तान्यचमहायज्ञाश्च कुर्यात् ॥ द्वितीयादिप्रयोगे पूर्वह्नि पक्षादि
 कर्म कृत्वा पंचमहायज्ञाः कार्याः निरोजनात्तान्युदयि आहं तत्र ब्राह्मणानुपवेशय आराग्याम
 त्रयं कालज्ञानं च कृत्वा अमुकशर्मणा एव तं गोत्रं पितृनामोच्चारं च कृत्वा पक्षादिकर्म रं न निमित्तं

१२
 भ्युदयिक आहं मातृसृजनसर्वकर्महं करिष्ये। ततो मातृसृजनं प्राहं समाप्य॥ ततः शुचिः स नार्यः प्राङ्मु-
 खः पश्चादग्नेरुपविश्य प्राणायामत्रये कालज्ञानं च कृत्वा परमेश्वरप्रीतये पौराणमासिकां दार्शिकां च प्रहो-
 दिकं महिं करिष्ये। इति रज्जे नियमतो भवेद्वाजसनेयिनां। मासि मासि उदये सविः कात्यायनो ब्रवीत्॥
 पूर्वता ब्रह्मणो गमनं। अग्नेरुत्तरतः प्राजासादनापवित्रदे। मन्मदं आज्यस्थाली॥ तान्ममदं च रुक्माली।
 यलाशयः समिधः प्राजावाघारौ। समिद्धं तमे आज्यं नौ गो। वरो दक्षिणा। एता न्यैक ह्यिका न्यदार्थानि हं करि-
 ष्या। तत्र पदादि मंत्राणां प्रजापति सविः ते च द्वे दोही नालि गो। ता देवता होमे विनियोगः। भूर्भुविः स्वदिति म-
 हा व्याहृतीनां प्रजापति सविः गायत्री गुणुष्टु दणसि। अग्नि वायु सूर्यो देवता। आधाने विनियोगः। त्र्यं-
 नः सत्यं नः अयश्चाग्नेयेते शतमिति मंत्राणां वामदेव सविः त्रिष्टुष्टु दः। अग्नि वरुणो देवते प्रथमयोः
 सोत्रामण्यवभृथे विनियोगः। तृतीयस्याग्निर्देवता चतुर्थस्य वरुणः सविता विष्णु विश्वे देवा मरुतः स्वर्का-
 देवता अनादिष्ट होमे विनियोगः। उदुत्तममिति शुनः शेष सविः त्रिष्टुष्टु दः वरुणो देवता पाशो लोके विनि-
 योगः। तत्र अद्वितीयं पतिं इदं। अग्निं सोमं एता देवता आज्येन। अग्निं पृथक् सोमं २। इति पौराणमासे॥ अ-
 थ दार्शिके॥ अग्निं। विष्णुं। इडाग्नी। एता प्रधानदेवताश्च रुक्मा। ब्रह्माणां प्रजापति। विश्वां देवान्

बी

द्यावापृथिव्यौ॥ एतादेवताश्चरुणा॥ विश्वानुदेवान्॥ भूतगृह्यान्॥ आकाशां॥ एताबलिभिः॥ अग्निं प्रजा
पतिं॥ विश्वानुदेवान्॥ विश्वदेवान्नेना॥ अग्निं स्विष्टकृतं॥ वरुणेश्वदेवान्ने शेषेण॥ अग्निं॥
वायुं॥ सूर्यं॥ अग्नीवरुणौ॥ २ अग्निं वरुणं॥ सवितां॥ विश्वं॥ विश्वानुदेवान्मरुतः स्वकीन्
वरुणं॥ प्रजापतिं॥ एतादेवता आज्येन॥ स्त्रियं॥ पुष्टिं संवयसं॥ शुक्लं कृच्छ्रदंतं पापीनां प
तिं॥ यमे प्रजामुपलोत्तयंति ग्रामे वसंतं उत वारुण्ये तान्॥ एताबलिभिश्चरुणा॥ एता अंगप्र
धाना यी॥ देवता अस्मिन्कर्मणि पश्यन्त्ये॥ ब्रह्मवरुणं॥ प्रणीता प्रणयनं॥ परिस्तरणं पात्रासा
दनं॥ तंडुलानंतरं अनुष्मिष्ट विश्वा देवान्नासादनं॥ हंतकारादी तदन्ते नैव कार्यं॥ पवित्रकरणं
प्रोक्षणी संस्कारः पात्रप्रोक्षणं॥ असंबदेत्प्रोक्षणी निधानं॥ आज्यनिर्वायः॥ प्रणीतो देवेन
प्रणीतानां मायूर्यं॥ वरुणस्थाल्यां प्रणीतो देवमासि च्यतंडुलप्रक्षेपः॥ आज्याधिश्चयणं वसेश्च
उभयोः पर्याप्ति करणं॥ वसे देवश्चरणं॥ सुवसंस्कारः॥ उक्षेपनमुभयोः क्रोशेणोत्तरतः॥ उपवना
ज्यसंस्कारः प्रोक्षण्याः प्रत्युत्पवनं॥ उपयमनादानं॥ लमिषदानं॥ पशुक्षणं॥ पवित्रयोः
प्रणीतास्तु निधानं॥ हविषां जान्वाश्च ब्रह्मणो न्वारनः॥ सुवेण होमः॥ उं प्रजापतये॥

ततो बलि त्रयं तस्माच्च गोरुत्तरतो गतः ॥ प्राक्कंस्थं मुदकं स्थं वा सुवेणो वनमोतिके ॥ १ ॥ प्रथमं वैश्वदेवं त्रु
नृत्तगृह्येभ्य एव त्रु ॥ आकाशा य इतीयं स्याज्जो न्वाच्य ह न संस्ववाः ॥ नेष्टं तिसंस्ववान्कविद्वैश्वदेवान् न हो प्रतः ॥

३६० म ॥ त्यागांते इव प्रक्षेपः ॥ प्रोक्षणां संस्वव प्रक्षेपः ॥ सर्वत्र ॥ ॐ इंद्रा ॥ ३० ॥ ॐ अग्नये ॥ ३० ॥ सो
माय ॥ ३० ॥ ततश्च रुरभिधाराणां ॥ सुवेणा वदाय ॥ अग्नये ॥ ३० ॥ आतीषोमाभ्या ॥ ३० ॥ २ ॥
इति पोणमासे ॥ अथ दार्शिके ॥ अग्नये ॥ ३ ॥ विश्वे ॥ ३६० ॥ इंद्राणिभ्या ॥ ३६० ॥ उजयत्रस-
मानं ॥ ब्रह्मणे ॥ ३० ॥ प्रजापतये ॥ ३० ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ॥ ३० ॥ द्यावापृथिवीभ्यां ॥ ३६० ॥ उत
रतस्त्रीणि बलिहरणानि ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ ३६० ॥ नृत्तगृह्येभ्यो नमः ॥ ३६० ॥ आकाशा य ॥
३६० ॥ एतेषां त्रयाणां संस्वव प्रक्षेपो न कार्यः ॥ वैश्वदेवान्तामिधाय ॥ सुवेण होमः ॥ अग्नये ॥
३० ॥ प्रजापतये ॥ ३६० ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ॥ ३६० ॥ नरो वैश्वदेवान् न स्य स्विष्टकृत् ॥ अग्नये स्विष्टकृ-
ते ॥ ३६० ॥ ततो नृत्तगृह्या नवाहुतयः ॥ नृत्तगृह्यादि नमम प्राजापत्यां तंदुया ॥ संस्वव प्राज्ञानां ॥ पवित्रा-
न्यामार्जनं ॥ अग्नौ पवित्र प्रक्षेपः ॥ ब्रह्मणे वरदानं ॥ यथा ब्रह्म नृअस्य पक्षादि कर्मणो गतया विदितं अयं
तेवरः प्रतिगृह्यतां ॥ द्यौस्त्वाददा चिति ब्रह्मणो कोमणिको देके न संकल्पः ॥ अग्निप्रदक्षिणी कृत्य प्रणीता
विमो कः ॥ चरु शेषण बाह्यतो बलिहरणं ॥ वज्रं बाहु मध्ये रुच्या मणिको दक स हितं बलिदानं ॥ उपलि-
प्तो भुयो देवो ॥ प्राक्कंस्थं मुदकं स्थं वा सुवेण ॥ नमः स्त्रिये ॥ ३६० ॥ स्त्रिये नमः ॥ ॐ नमः पुण्ये वयसे
नमः ॥ ३६० ॥ पुण्ये वयसे नमः ॥ ॐ नमः शुक्लाय रुच्छं दं ता य पापी नां पतये ॥ ३६० ॥ शुक्लाय रुच्छं दं ता य पापी नां

॥ १ ॥

ॐ नमो ये मे प्रजामुपलो नयंति ग्रामेव संतत उत वारणेय ॥ इदं ये मे प्रजामुपलो नयंति ग्रामेव संतत उत वारणेय
 ते न्योनमम ॥ ॐ नमो स्तु बलिने न्योरुरामि स्वस्ति मेस्तु प्रजामेददतु ॥ इदं स्त्रिये पुष्टी से वयसेरु क्काय
 रुद्ध दंताय पापीनां पतये ये मे प्रजामुपलो नयंति ग्रामेव संतत उत वारणेय ते न्योनमम ॥ मणि कोदकेन
 चरुशेषा प्लावनं ॥ ब्राह्मणो जतमनुष्ठीष्ट पाकेन ॥ ब्राह्मणपादप्रक्षालनं ॥ उपवेशनं अर्चनं अन्न
 परिवेत्रेण ॥ संकल्लो मणि कोदकेन ॥ ब्राह्मणस्य कर्मणां गतया विहितं साधनी भूतं अन्नं दत्तं दास्यमा
 नं चारुपैः अमृतरूपेण संपद्यतां ॥ इदं ब्राह्मणाय नमः ॥ अनुष्ठीष्टेन विश्वे देवान्ते न नित्यं श्राद्धं च ॥ ब्रह्म-
 यज्ञः ॥ हंतकारः ॥ देवतानैवेद्य बलिहरणान्यनुष्ठीष्ट विश्वे देवान्ते न कार्योणि ॥ मातृ विसेर्जनां ॥ एवं पौर्ण
 मासिक दार्शनिकं च पक्षादिकर्म ॥ यावदुत्तीवं प्रतिपदि पूर्णं कर्तव्यं ॥ देवान्मानुषाद्यां प्रतिबाधात् प्रतिप-
 दि पौर्णमासिक पक्षादिकर्म संनवे दार्शनिक पक्षादिकर्मणः ॥ पूर्वकश्चिदिनि अनादिष्टं कृत्वा कार्यं ॥
 एवं दार्शनिकं पक्षादिकर्म पौर्णमासिकं पक्षादिकर्म कालात्पूर्वमेनादिष्टं कृत्वा कार्यं ॥ तत्राप्यसंन
 वे लोपः ॥ अनादिष्टं उपवासश्च प्रायश्चित्तं ॥ संलग्न पक्षादित्रयलोपे पुनरुधानं ॥ एते पक्षादिक
 र्मणि स्वतंत्रे अनयोरां न आपवर्गलक्षणाः संबधो नास्ति ॥ पर्वण्येयश्च त्रयं शो आद्याः प्रतिपद
 स्रयः ॥ यागकालः सविज्ञेयः प्रातयुक्तो मनीषिणः ॥ १ ॥ पूर्वह्ने वाथ मध्याह्ने यदि पवसमाप्यते ॥

तदेवयागकालस्यापरतश्चेत्यरेरुनि॥२॥संधिर्यदपराह्नेस्याद्यागं प्रातः परेरुनि॥ कुर्वीताः
 प्रतिपद्वागेन उर्चपिनडुष्यति॥३॥आधानं नंतरं यात्रु प्राप्यते प्रतिपत्तिथिः॥ शुक्लावाप्यसितात
 स्यां प्रातः होमैरुते सति॥४॥खरादग्ने कदेशं त्रु विहृत्याथ महानसे॥स्थापयिथापचदं न्नं नक्कद्व
 यमिरुष्यते॥५॥निमंत्रणं च विप्राणां स्नानमध्याह्निकं ततः॥ देवतापूजनं पंचमहायज्ञाश्च निर्व
 पेत्त॥६॥निर्गुजनां तं विप्राणां पादप्रक्षालनादिकं॥आहुंचमाह पूर्वस्यां सवनीकः शुचिस्ततः॥७॥
 संकल्पं च विकल्पं च रूपिष्ठं दत्तं देवता॥ देवतानामभिध्यानं ततो ब्रह्माह स्नातिस्तथा॥८॥प्रणि
 ताद्विभोकांत बाधते स्त्रिबलिपंचकं॥ वारुणा चरुं संस्थाप्य ततो ग्राहणं भोजनं॥९॥अनुष्विष्ट
 नपाकेन हंत कारादिकं ततः॥यात्रु माह गणा उक्ता विस्मृजेन्माह कं गणां॥१०॥॥इतिपद्वा
 दिकर्म॥॥अथपिंडपिटयज्ञः॥सचश्रोतोष्यनाहिताग्निरप्येता इति वचनात्॥उपासनापि प्रा
 म्नाइतरस्याधिकाराभावात्प्रमितगि चकस्ये वक्तृतावसथ्यस्य नवति॥प्रथमप्रयोगे आधानसमन
 तं प्राप्तामावास्यायां प्रातः होमैरुते सति खरस्थानादग्नेरे कदेशमुहृत्य महानसे रुचां दी आ
 हार्य दत्तं आहृत्य पिटयकपा कद्वयं कार्यं॥तत्रप्रयोगः॥उपावशिते ब्राह्मणे शुप्राणा यामत्रयंकालश
 नं गोत्रपितृनामोच्चारं च कृत्या पिंडपिटयज्ञारंभनिमित्तमाभ्युदयिकं आहुंचमाह पूजनं पूवकमहं करि

॥११॥

ज्ये॥ मातृपूजनत्रादंसमाप्य॥ शुचिः सत्तार्यः पश्चादग्नेरुपवेश्य प्राणायामत्रयं कृत्वाग्नेरुत्तरतो दक्षिणाभि
 मुखोपविशेत्॥ ततः प्राचीनावीतिकरणं॥ नीवीबंधनं॥ तद्यथा॥ वामपरीधानीयवस्त्रस्य दशानां बहिरु
 पगृह्णनं॥ संजोपनं नीवीबंधनं॥ परमेश्वरप्रीतये पिंडपितृयज्ञमहं करिष्ये॥ तत्र अग्निमपरेण पात्रासा
 दनं॥ दक्षिणेन चलेखाकरणं॥ एतत्तेन मिति पिंडदानं॥ सूत्राण्यथा दानानि॥ एतान्वेकल्पिकान्यदार्थ
 नाहं करिष्ये॥ तत्र पिंडपितृयज्ञानां प्रजापतिरूषिः अग्नये कव्यवारुनाय सोमाय पितृमते देयदुर्ष॥
 अग्निः कव्यवारुनः सोमः पितृमान्॥ क्रमेण देवते॥ अपरुनाय दुः असुरारहा षिदेवते॥ यैरुपाणी
 ति त्रिष्टुब्धः पितरो देवता॥ वृहीक्षंदः नमो वइति षट् गृहान्ने इति एतद्व इति वसवो लिचुडू षि
 पितरो देवता पिंडपितृयज्ञे होमे लेखाकरणे उत्सुकनिधाने जपे अंजलि करणे सूत्रदाने मध्यम
 पिंडप्राशने अपां निषेके क्रमेण विनियोगः॥ तत्र अग्निकव्यवारुं॥ सोमं पितृमते चरुणा॥ गा
 त्रं॥ अस्मत्पितरं देवदत्तं ~~संस्तुयाम~~ पितामहं यज्ञदत्तं प्रपितामहं अग्निदत्तं रामाणां वरुणेश
 पिंडैरहं यक्ष्ये॥ आग्नेयकोणमारुप्य प्रादक्षिण्येन दक्षिणाग्रे दत्तै रजुः परिस्तरणं॥ पात्रासा
 दनं॥ अग्निमपरेण दक्षिणाग्राणि प्राग्वितानि प्राक्संस्थानि॥ उत्तरेण चत्प्रागग्राणि दक्षिणाभि
 तानि उदक्संस्थानि॥ चरुपात्रं॥ जकं॥ आज्यं॥ मेक्षणां॥ वज्रं॥ उदपात्रं॥ स्रुदास्त्रिंशानि॥ तंडु

लाः॥ स्तुताणि॥ ततश्चरुपात्रादानं॥ सव्यरुस्तेष्टहीत्वादक्षिणरुस्तेनपात्रसहितास्तंडु-
 लीनादायापसव्ययथाभवतितथापैत्रेणतीर्थेनचपात्रेअभ्यात्मन्यक्षिपेत्॥ तत्रतथैवास्ते-
 दनोदकासेकः॥ अविश्रपणं॥ श्रपणमुष्टतस्याभिधारणं॥ उदासनंदक्षिणतः॥ अप्रादक्षिण्येनानय-
 नं॥ सव्यजानुनीपातः॥ मेलणनाहामः॥ अग्निमध्यप्रशमाकृतिः॥ तस्यादक्षिणतोद्वितीया॥
 उनयोः पुरस्तादक्षिणाग्रं॥ प्रास्यसव्यजान्वायुंअग्नयेकव्यवारुनायस्वारु॥ इदं॥ उ-
 सोमायपिष्टमतेस्वारु॥ इदं॥ मेक्षणाप्रक्षेपः॥ अपरुताइत्यनेनमंत्रेणाग्निमपरणादक्षिणे-
 नवाल्लखाकरणं॥ येरुपाणितिमंत्रेणलखायांदक्षिणतउल्लुक्निधानं॥ तत्रैवोदपात्रेणावनेजनं॥
 दक्षिणासंस्कंलेखायांअमुकगोत्रअस्मत्पितुःदेवदत्तशर्मन्अवनेनिक्षु॥ एवंपितामहप्रविता-
 मरुयोः॥ लेखायांदक्षिणासंस्कंप्रतिप्रयोगनिषिद्धः॥ लेखायांदक्षिणाग्राणां॥ रुद्रादि-
 नानानुपस्तराणं॥ वरुणेषस्यपिंडत्रयंकृत्वासकृदाहिनेषूपरिपिंडदानं॥ अमुकगोत्रअस्मत्पितुः
 देवदत्तशर्मन्एतत्तैअन्नंस्वधाइदंअमुकगोत्रायअस्मत्पित्रेदेवदत्तशर्मणनमः॥ एवंपिता-
 मरुःप्रपितामरुयोःअत्रपितरइत्यर्धर्वजपः॥ सर्ववद्वनेजनं॥ ततउदुखआश्वसधारणादास्ते
 आह्वामीमदंतैत्यर्धर्वजपः॥ नीवीविस्वंसनं॥ नमोवःपितरोरसायत्यादिमंन्यवइत्यंतंषट्

स्वांजकि करणं॥ अन्यनमस्कारद्वयं लुक्तागृहं न ऊपः॥ त्रीणि त्रीणि प्रति पिंडं ददाति॥ एतद्वद्व्यनेन मं
 त्रेण॥ मधुमपिंडं प्राशनां॥ यदि पत्नी पुत्रकामा वेदाधत्तेति मंत्रेण॥ उर्जं नित्यपो निषेकः॥ पिंडमूकं
 पिंडो ह्यरणां॥ चरुस्थाल्यां अवघ्राणां॥ सरुदाक्षिना नामग्नौ प्रक्षेपः॥ उल्मुकस्य वा॥ सव्यकरणं
 उदकोपस्यर्जनिं॥ यां उमाटगणा इति माट विस्पर्जनं॥ ततो दक्षिणां॥ तदंतनित्यं प्राद्वं वा॥ ब्रह्म
 यज्ञः॥ हंतकारः॥ देवतानैवेद्यं बलिहरणानि वा यसादिनां॥ ततो नो जनमिति॥ आधानं नंतरं
 प्राप्तामावास्यायां भवेदिहू॥ प्रातर्हस्तिरुते तस्यां खरादग्नि समुद्गरे पथ्या कथं कार्यं नां दीदृशार्थमेव
 वो नित्यं नित्यं जिनां तस्यां मातरो नां दिकंततः॥ उपविश्य स पत्नीकः प्राश्नुखोग्र परेण उ॥ प्राणाया
 मत्रयं रुत्वा ततो दक्षिदिंश्चुखः॥ उपविश्यो तरेणाग्रे रपसव्यं करोत्यथः॥ ३॥ नीवी बंधं स्मरेत्का
 लं संकल्पं च विकल्पकः॥ रुष्यादि स्मरणां कार्यं देवताभिहितं स्तथा॥ ४॥ पश्चिस्तराणामग्रे श्वपा
 त्रासादनमेव च॥ चरुपात्रं ऊलं चाड्यमे दणं वज्रपात्रकं॥ ५॥ सरुदाक्षिं न दर्माश्च तंडुलाः सरु
 तंतवः॥ गृह्णीयाच्चरुपात्रां तांस्तंडुलां वा सेवनं॥ अधिश्चित्य अर्पेदवमभिघ्रायेद्वासनं चाराः॥ जानु

मन्वायसव्यं च मे हृत्तेन जुहोति वा ॥७॥ आद्रुती मे हृत्तेन प्रास्येत्स्वाकरणा मुन्मुकं ॥ अवनिद्वयवत्स्वायां
सकृदास्त्रिंशं संसृष्टिः ॥८॥ पिंडं दानं जपो त्रेति व्युदं जस्ते सुधारणा ॥ आदृष्टो मीमं तेति जप्त्वा भूयो व
नेजनां ॥९॥ नीवी विस्वं सनं कुर्यादंजीनी च दृष्टं नृजपेत् ॥ एतद्वदति स्त्रोति ऊहं योर्जमिति द्विषेत् ॥
१०॥ पिंडानुष्टुपात्रे तानवजिष्ठे स्वयं प्रभुः ॥ अतएव प्रवासादो अवघ्राणं विलुप्यते ॥११॥ सकृदास्त्रिंशं
दत्तं श्रिप्रास्येदग्नौ तथो ल्मुकं ॥ रुचा मयं स्य रेदिं बुं विस्तेजनात्कंगणं ॥१२॥ दृशं श्राद्धं नित्यं वं
ब्रह्म यदं श्रुतं ततिः ॥ नैवेद्यं बद्धिदानानि भोजनं चेत्ययं क्रमः ॥१३॥ मातरो नादिकं आहृतं तथा मातृवि
सर्जनं ॥ प्रयोगे प्रथमे वेत त्रितयं तपुनः क्वचि ॥१४॥ पिंडं पितृयज्ञे स्सामावास्यायां मुख्यकालः ॥ न गौण
कालोऽस्ति ॥ अतस्त्वमावास्यायां तदकरणे वैश्वानरं यरुः प्रायश्चित्तं ॥ न काळांतरे करणं ॥ ॥ इति पिंडपि
तृयज्ञः समाप्तः ॥ ॥ अपनवान्न प्राशनं ॥ तच्च शरद्वसंतयोर्न वस्य वनिष्यतौ वा ॥ शरदी ब्रीहीणां
वसंतं यवानां ॥ तत्रेतानि नक्षत्राणि रेवती ॥ श्रिनी रोहिणी मृगशिरः पुनर्वसुपुष्यं वरुस्तुवि
त्रा च प्रवणु धनिष्ठा तारा चयं ॥ ध्रुवे रावो गुह्ये श्रुक् रेवती ॥ रिक्ता तिथिर्व्यतीपात वेध
ति ॥ विष्टि करणं ॥ संक्रातिः ॥ अवसादिनां ॥ अन्यच्च विरुद्धं वर्जयित्वा कार्यं

तत्र प्रथमप्रयोगे मुहुर्दिने प्रातर्हस्तिरुते स्वरस्थाना दग्ते देकदेशं महानसे रुचापाकः का
 र्यः॥ माध्याह्निकं नित्यं कर्मनिर्णयिनां तं रुचा ब्राह्मणपादप्रक्षालनं॥ उपवेशनं॥ प्राणायाम
 त्रयं कालज्ञानं च गोत्रपितृनामसंकीर्तनं॥ चरुचो नवान्न कमीरं न निमित्तमाभ्युदयिकश्रा
 द्दं मातृपुत्रजनपूर्वकं महं करिष्ये॥ मातृपुत्रजनं वंश्राद्दं चरुचा॥ पन्थासरूपश्चोदगैरुप
 वित्रय॥ प्राणायामत्रयं कालज्ञानं चरुचा॥ परमेश्वरप्रीतये नवान्न प्राशनं महं करिष्ये॥
 तत्र पूर्वण ब्रह्मण गमनं॥ अग्रे रुतरतः पात्रासादनं॥ पवित्रे द्वे॥ मृन्मयी आहुतस्था
 ली॥ मन्ता मृमयि चरुस्थाली॥ पालाशः समिधः प्रां चावाधारौ॥ समिधूतमे आहुतनागो
 आतिः प्रथमः॥ आतिवितिसंस्त्रवप्राशने मंत्रः॥ वरोदाहिणा॥ एतान्वै कल्पिकान्यदा
 यानं महं करिष्ये॥ शतायुधायेति चचारः पथामो देवयाना इति द्वयोर्मंत्रयोः परमेष्वी
 प्रजापतिरुषिः त्रिष्टुप्पुदः प्रथमस्यं द्रो देवता द्वितीयस्य सर्वोद्वा देवता आहुतहोमे वि०॥
 स्विष्टमग्न इति मंत्रेण प्रजापतिरुषिः त्रि० अग्निदेवता आहुतहोमे वि०॥ भृत्तु वस्व
 र्यामाकाची हिमि मरिवां पवनाग्रयणत्परा॥ ननुं जितेति विस्वष्टं यज्ञपात्रं निरूपितं॥ १॥
 दत्तैवं ब्राह्मणेभ्यश्च रुचावावेष्टे देविकं॥ अन्नं नवान्नमश्रीयादिति बौधायनश्रुतिः॥ २॥

इति महाव्याहृतीनां प्रजापतिरुषिः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्कुंदाऽसि आग्निवायुसूर्यो देव
 ता॥ आधाने वि०॥ चंनः स च नमयाश्चाग्नेयते शतिमिति मंत्राणां वामदेवरुषिः त्रि०
 अग्निवरुणो देवते प्रथमयोः सौत्रामां यवनृथे वि०॥ तृतीयस्याग्निदेवता चतुर्थस्य
 वरुणः सविता विष्णुर्विश्वे देवा मरुतः स्वर्का देवता अनादिष्ट हो०॥ उत्तरे ममिति श्रुतः शो
 परुषिः त्रि० वरुणे देवता पाशो न्मोके०॥ वीक्षाग्रयणमंत्रः अग्निः प्रथमः प्राश्ना चिति मंत्रस्यां न पत
 नस्य नो देहीति मंत्रयोः परमेषु प्रजापतिरुषिः आधो मंत्रो यजुः अग्निदेवता संस्वव प्रा० द्विती
 यस्य हृत्ती कंदः अर्न देवता च यने समिदा धाने वि०॥ यवाग्रयण एतमुत्पत्तिमंत्रस्य प्रजापति०
 ज० लिंगोक्ता देवता यवसंस्वव प्रा०॥ तत्र प्रजापति॥ इंद्रं॥ अग्निं॥ सोमं॥ इंद्रं॥ सर्वा देवान्॥ एता दे
 वता आज्येन॥ इंद्राग्नी विश्वां देवान् द्यावापथिव्यौ॥ एताः प्रधाना देवताः नवव्रीहिम
 येन स्थान्ती पाक्नयवमयेन वा॥ अग्निं आज्येन॥ अग्निं स्विष्ट रुजं च रुचोषेता॥ अग्निं वायुं सूर्यं॥
 अग्निवरुणो॥ २॥ अग्निं वरुणं सवितारं विष्णुं विश्वां देवान् मरुतः स्वर्कान्॥ वरुणं प्रजापतिं॥ एता

देवता आज्येना॥ एता अंग प्रधाना र्था देवता॥ अस्मिन्कर्मण्यस्य स्वे॥ ब्रह्मवर्षणं॥ प्रणीता प्रणयनं॥ परिस्तर
 णं॥ पात्रासादनं॥ पवित्रकरणं॥ प्रोक्षणा संस्कारः पात्रप्रोक्षणं॥ प्रोक्षणा निधानं॥ आज्यनिर्वापः॥ म
 मणि कोदकेन च रूपान्ने तंडुल प्रक्षेपः॥ आज्या धिआयणं॥ वरोश्च द्वयोः पर्यग्निकरणं॥ वरोः अपरां
 स्तुव प्रतपनं॥ संमार्गकुत्रोः संमार्जनं॥ प्रणीतोदकेनाभ्युक्षणं॥ पुनः प्रतपनं॥ निधानं॥ उन्नयोरुद्धासनं॥
 आज्योत्पवनं॥ अवेक्षणं॥ अपद्रव्यनिरसनं॥ प्रोक्षणायाः प्रत्युत्पवनं॥ उपयमन्न कुशादायस्मि
 प्रोभ्याधाय॥ प्रोक्षणयुदकेन सप्तवित्रेण संपर्युक्षणं॥ पवित्रयोः प्रणीतो निधानं॥ दक्षिण जानुनि सु-६
 पातः ब्रह्मणे न्वारंजः सुवेण होमः॥ आज्येन षडाहुतयः॥ ॐ प्रजापतये स्वाहा॥ इदं॥ ॐ इन्द्राय स्वाहा॥ इ
 दं॥ ॐ अग्नये स्वाहा॥ इदं॥ ॐ सोमाय स्वाहा॥ इदं॥ ॐ शतयुधाय शतवीर्याय शतोत्तये भिमातिषाहे॥ -
 शतं योनः शरदोजी जानिदो नेषदतिदुरितानि विश्वां स्वाहा॥ इदमिन्द्राय नमः॥ येन त्वारः पृथयो देव
 याना अंतराद्या वापृथिवी वियंति॥ तेषां योज्या निमजी डिमावहत्तस्मै नो देवाः परिधत्ते ह सर्वे स्वाहा॥
 इदं सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः॥ ततः स्थालीपाकै मभिघार्य सुवेण तिस्र आहुतयः॥ ॐ इंद्राग्निभ्यां स्वा
 हा॥ इदमिन्द्रा॥ ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा॥ इदं विश्वेभ्यो॥ ॐ धाव्या पृथिवीभ्यां स्वाहा॥ इदं धावापृथिवी॥

उपांशु

ततश्चाद्याहुतिः॥ॐस्विष्टमग्नेअमितदृणीदिविश्वांश्चदेवपृतनाआविष्यात्॥सुगंनुपंथांप्रदिशंनरहि
 ज्योतिषाध्वेस्रजंनआयुःस्वाहा॥इदमग्नये॥स्त्रीलीपाकेनस्विष्टरुद्रा॥ॐअग्नयेस्विष्टरुतेस्वाहा॥
 इदम॥ततोदशाद्याहुतयः॥ॐस्विष्टमग्नेअमितदृणीदि॥विश्वांश्चदेवपृतनाविष्यात्॥पुनःसुगंनु
 पंथां०आयुःस्वाहा॥अग्नये॥ॐऋःस्वाहा॥इदमग्नये॥ॐनुवःस्वाहा॥इदंवायवे॥ॐस्वःस्वाहा॥
 इदंमृषीय॥ॐत्वंतः॥इदमग्निवरुणाभ्यानमम॥ॐसत्वंतः॥इदमग्निवरुणानमम॥ॐअया
 श्वाग्ने॥इदमग्नये॥ॐयेतेरातां॥इदंवरुणायसवित्रेविष्टवेविष्टेभ्योदेवेभ्योमरुद्भ्यःस्वर्केभ्य
 नममम॥उदुत्तम॥इदंवरुणीय॥प्रजापतयेस्वाहा॥इद॥ततःसंस्त्रवप्राशनमनेनमंत्रेण
 ॐआग्निःप्रथमःप्राश्नाउसहिविदयथाहविः॥३॥वाअस्मभ्यमोषधीःकृतोऽविश्ववर्ष
 णिर्नडांनश्रेयःसमानेषादवास्तुरावसेमसमाश्रीमहिवासनोममोन्तः॥पिताआ १७ १९
 विशस्वशांतोकायतंनैःस्थानः॥अन्नपतेन्नस्यनोदहीतिवा॥यवसंस्त्रवप्राश
 नत्वंन्योमंत्रः॥एतमुत्थंमधुनासंयुतंयवसंस्त्रवप्राशनाधिमानाऋषुः॥इदंआ
 सीसीरपातिः॥शतंरुद्रःकीनाशाआसन्नरुतःसुदानवइति॥मार्द्धनंपवित्रप्रतिपत्तिः॥

ब्रह्मणे वरदानं॥ ब्रह्मन् अस्य नवान्न प्राशन कर्म गतया विहितो वरः प्रतिगृह्यतां॥ घोस्वेति ब्रह्मोक्ता
 प्रणीता विमोक्तः॥ अनुष्ठिप पाकेन ब्राह्मणो ज्ञानं॥ ब्राह्मणस्य नवान्न कर्म गतया विहितं॥ साधनी भू
 तं मनन्दनं दास्यमान चारुतैः अमृत रूपेण संपद्यन्ते॥ इदं ब्राह्मणाय॥ नमः॥ एतन्न नवान्न कर्मय
 दिकथं विश्वकालेन संभवति॥ तदापि गौलेपिकार्यं॥ ईदृशो न गोणः ब्रीह्याग्रयणं शरदिवे न्तसंभ
 वति॥ तदा यवाग्रयणात्पुनरानादिषुं कुचा कर्तव्यं॥ यवाग्रयणं वसन्ते च न्तसंभवति॥ तदा ब्रीह्याग्र
 यणात्पुनरानादिषुं कुलो कार्यं॥ तदापि वे न्तसंभवति तदालोपः॥ तैलौ प्रायश्चित्तं॥ तच्च दृशं यवाग्रयण
 स्य ब्रीह्याग्रयणस्य वा एकस्य लोपे उपवासो नादिषु पूर्वः प्रायश्चित्तं॥ आग्रयणद्वयस्य लोपे त्वग
 येतं नु मते वरुः कार्यः॥ आग्रयण क्रियायाः पूर्वधाभ्यमात्रस्य नवस्य यद्वा ब्रीह्याग्रयणाष्ट्या साकध
 नी वा रयव वेणु यव शालि मुद्ग गोधूम कंगूनां वा॥ अथवा ब्रीह्याग्रयणे ब्रीहीणां॥ यवाग्रयणे यवा
 नां॥ नूतना मग्नौ पवेदं लो ज्ञानं प्रतिषिद्धं॥ तत्पुनं नो ज्ञानं वयदिविस्मृत्यादिना क्रियते तदा गतये वै
 श्वानरुश्चरुः कर्तव्यः॥ आदौ अनादिषुं तत्र कार्यं॥ नूतन ब्रीहीणां मनावन् नूतन शालिभिः कार्यं॥ नूत

नयवानामभावेनूतनेर्गोक्षमैः कर्तव्यं। आश्रयध्यानानुष्ठानादीर्घमायुर्नवान्मोक्षनयोग्यतावि
 शिष्टलोकं भगिनापरमेश्वरस्त्रीति श्रुतायते॥ ततो नुष्ठयाभिती। वसंते वा शरश्चैव नवान्नप्राशनं
 भवेत्। बुधेगुरोरौ वापि वारेत्यादयतो नवः। रेवत्यां च तथा श्रिन्यां रोहिण्यां मृगशीर्षके। पुनर्व
 सौ तथा पुष्ये हस्ते चोत्तरात्रयं। श्रवणे च धनिष्ठायां रत इवति नान्यतः। रिक्तांतिथिं व्यतीपातं वैध
 धृतिं च वमंदिनां। ३ संक्रांतिकरणाविष्टिं विरुद्धं तद्विवर्त्तयेत्। जन्मस्य च तृतीये च पंचमेनवमेपि च
 ॥ ४ ॥ दशमे कादशेषष्ठे चंद्रवैतत्प्रशस्यते। प्रथमप्रयोगे स प्रातर्होमे कुते सति। उक्त्या श्रिपवे दत्तं
 ब्राह्मणानां निमंत्राणां। ५ नि एजिनांतं कुर्वीत नौमितीकं कर्म वात्र वै। मातृ पूजा ततः। आहुं संकल्पोप
 विकल्पकः॥ ६ ॥ सध्यादि स्मरणं कृत्वा देवताभिहित सतः। ब्रह्मवत्कादिकं कुर्यात्। आज्यभागान
 मंत्रतु॥ ७ ॥ शतायुधोती मंत्राभ्यां आज्याहुतिद्वयं भवेत्। इन्द्राग्निभ्यामीमांसि स्वप्नरुणज्याहुति स
 तः॥ ८ ॥ सिष्टमग्नेव मंत्रेण वरुणा सिष्टकृत्पुनः॥ सिष्टमग्नेव मंत्रेण भूराद्या आहुतीर्न च॥ इत्वाग्नि

अग्निमानधिकारो ह नतरः कर्कसमति ॥ सम्यगध्ययने सोपि प्रवृत्तस्तस्य सा क्रिया ॥१॥ समाचारपत्रि
मां कुर्याद्विजयना क्रिया ॥ ततो नां ह्रीं मुखं आहं नां रुद्रजनपूर्वकं ॥२॥

रिति मंत्रेण संखवप्राशनं विद्वां मां कर्तुं नादि वसर्चस्यामातृणां च विसर्जनं ॥१०॥ इति प्रयोगपद्धतौ
नवान्नप्राशनं ॥ अथोपाकर्मोत्प्रावणं पौर्णिमास्यां प्रावाणस्य शुक्लपंचदश्यां वा कर्तव्यं यदा
एकस्मिन् वर्षे उपाकर्मोत्प्रावणं कर्मणो रारंभः क्रियते तदा प्रथमप्रयोगे उत्प्रावणं कर्मोत्प्रावणं
तत्पंचम्यामुपाकर्मो विद्वां ह्यमानं कां नंतरत्वात् ॥ द्वितीयादिप्रयोगे प्रावाणं पौर्णिमास्यामनु
क्रमेणोपाकर्मोत्प्रावणं कर्मणी द्वे प्राये कर्तव्यं उपाकर्मोत्प्रावणं मंत्रब्राह्मणयो रध्ययनं
पौषमासस्य पाचम्यमाष्टका ॥ रोहिणी नक्षत्रं वा प्राप्नोति ॥ तत्र मध्यमाष्टकायां रोहिण्या
वा नक्षत्रं यमानयो मंत्रब्राह्मणयो रसर्गः ॥ पौषस्य रोहिण्यां मध्यमायां वाष्टकायां मध्या
यानुसृत्य जेपुरित्यनेन सूत्रेण कर्तव्याः ॥ तद्वर्षे शुक्लपक्षे मंत्रब्राह्मणयो रध्ययनं कां पौ
कृत्स्नपक्षे धंगानां यावदाष्टादशदशमी ॥ प्रावणं कृत्स्नदशमी वा गच्छति ॥ तत्रोत्सर्गः ॥ अ
होर्षमासानक्षितोऽस्य जेपुरर्द्धसप्तमा चेत्यनेन सूत्रेण विहितः ॥ कार्यः ॥ अपरे तु एकस्य

दोसर्गस्य कालचतुष्टयं मन्यते सत्रक्रमभंगात् नोसर्गद्वयंतदेतत्कर्मत्रितयं कालत्रयं साध्वं
 तदपि सांप्रतं केनचित्कारणेन आवापामेव क्रियते तदसिद्धयतो तत्र प्रथमप्रयोगे आवापं
 पौर्णिमास्यां तत्तं वम्यां वा प्रातर्होमकृते त्रिसुध्यापाकः कार्यः। निर्णजनांतं मध्याह्निकं कृत्वा
 आर्द्धं तत्र राघेकस्मिन् वर्षे गुरोरावसथाध्यनप्रत्रादेशिष्यस्य त्रतबंधं तथापि तुरगुरोरे -
 आर्द्धं तत्र पादप्रक्षालनं ब्राह्मणानां उपवेशनं प्राणायामत्रयं कालज्ञानं च कृत्वा गोत्रपितृ
 नामसंकीर्तनं च॥ अध्यायोऽसर्गोपाकर्मनिमित्तमात्सुदपिकं आर्द्धमातृपूजनपूर्वकं
 हंकरिष्ये। ततो मातृपूजनं आर्द्धं कृत्वा अर्कं ज्ञातं तिलद्वयं हिक्वा मार्गगोमयमृत्तिकातृष्यं
 गंधपुष्पक्षपदीपाद्यादनसूत्रयज्ञोपवीतनैवेद्यतांबुजानि गृहीत्वा ग्रामादुद्दृशिष्यै रन्ये
 की ब्राह्मणैः सह रम्यं जलाशयं गच्छेत्। ततस्तीक्ष्णं तत्र मृदादिकं विन्यस्य यद्योक्तं शौ
 चं क्रूर्यते। ततः सर्वे यज्ञोपवीतिनो बद्धत्रिकक्षुशिरादभिराणयो गुरुशिष्याश्च प्राप्नुवन्

उभाकवीयुवायो नो धर्मपरापतत् ॥ पदिर

वि३

पविस्प्राणायामत्रयैकातज्ञानं च कृत्वा छंदसा मुसर्गमिदं करिष्ये। ततः संकल्पं कुर्युः। सर्वसहेमा
मृचंगुरुशिष्यं सख्यानि धर्मिणो विस्मयानि स्मृता महे। ततः शिष्याः गुरुमस्ति वाद्ययथा द्वेष
मभिवादयेयुः। ततः स्नानं यथोक्तं। कृषिपूजनं। विसर्जनं। अतः कुर्वन् परस्परसविशेषश्चा। नि-
यमेन सर्वेषां गुरुगृहे त्रिरात्रं वसनी। ततो यथेष्टे गतने। एतावानयमुसर्गः। यस्तु द्वेषा
न्मासानि त्रौक्तौ। यदी उपाकर्म्मकाले क्रियते। तदा स्नानादिते त्रौण प्राणायामत्रयैका
तज्ञानं च कृत्वा। तत्र स्नानप्रयोगः। एवं विशिष्टे काले अध्यायोऽसर्गोपाकर्म्मनिमित्तं स्नानम
हे करिष्ये। ततः उरुहो। पुद्गलादि मंत्राणां। ये ते शतमित्यावर्तनं। सुमित्रिया नद्रत्यपो जलि
ना दानं। दुर्मित्रिया नद्रतीतिषेकः। ततो मृदादिवारिणा च कघादि गात्रक्षालनं। आवमनं।
नमस्कारः। इदं विश्रुति मृत्स्नानं। आपो अस्मानिति निमज्जनं। उदिदाभ्यद्रत्युन्मज्जनं। मान
स्तो कटति ति गोमयस्नानं। इमं मेव रुणेत्यादि मंत्रै रतिषेकः। निमज्जनं। अपाघद्रत्यपामागै-

21

पाकनोकोडादितिर्द्विर्वाणि। आपोहिष्ठेत्यादिसिर्मेन्नेदेभ्यः। द्वाविशतिनिमार्कनोअथमर्षणो।
 स्नानो गतर्षणो संस्थादिनित्यकमे समापनो ततः शोतिपाठपठेत् सप्तक्षणीयक्रयुः। स्वांश्रमेच। क
 श्यपः। भारद्वाजः। अंगिरसः। सैगौतमः। वसुः। पराशरः। मांडव्याः। एते सप्तक्षयोदर्मपवित्रोस्त्रि
 मिस्त्रिभिः। सावित्र्यं ग्रंथः। कार्यः। ततः सात्यागयातुदरायात्वा स्थापयेत्। तद्यथा। भूमिः स्वः
 काश्यपे आवाहयामि॥ स्थापयामि कश्यपाय नमः। एवं भर्द्वाजः। अंगिरसो गौतमो वसुः। पराश
 रो मांडव्यो आवाहयामीति समानो ततो मतो ज्यतिरिति मंत्रेण सप्तसंक्षीणो प्रतिष्ठापनो तत
 इमावेव गौतम भरद्वाजा वित्युच्चैः सर्वेषां पठनो ततः प्राणायामत्रयो कावज्ञानं वक्तव्यं। अथ
 यो सर्गापाकर्म्मनिमित्तं क्षीणस्तनमहं करिष्ये। सप्तक्षयः प्रतिहिताः शरीरोद्देवि सुविचक्र
 मो। तति मंत्रद्वयं समुच्चार्य। कश्यप भरद्वाजां गिरस गौतम वसु पराशर मांडव्याः। इदं वंदनं
 प्रतिष्ठयतां। एवमेव पुष्टक्षपदीपाद्यादतयतोषवीतनैवेद्यतो वृक्षानि ततः पूजानि वेदनं।

22

४५ २७॥५

तद्यथा कश्यपभरद्वाजांगिरगौतमवसपराशरमांडव्येभ्यः गंधर्वाभ्यः क्षत्रियपाह्लादयज्ञोपवीतनैवेद्य
तांबूलानिसंपद्यतां। एवमेव स्वकीयश्रुतिपूजनांततः पितृभ्यो यज्ञोपवीतदानांतद्यथा प्राचीनावी
तीहृदिणामिमुखसिजोदके गृहीत्वा पुरतो यज्ञोपवीतानि धाय। काश्यपसगोत्रेभ्यः अस्मात्पितृभ्यः
हप्रपितामहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः गोत्रेभ्यः अस्मन्मातामहप्रमातामहकृद्वं प्रमातामहेभ्यः अमुका
मुकशर्मभ्यः। इमानियज्ञोपवीतानिसंपद्यतां। सर्वे ब्राह्मणाश्चंद्रानुलेपनतांबूलदानपूर्वकंपरस्परं।
पितृकल्पितानि दद्युः। तत उत्सर्गतिर्प्यण्डचैरंजलिना हृदिणा ज्ञान्वा व्यादेवा स्तृप्यंतु॥ छंदोऽसिद्धं
तु वेदा स्तृप्यंतु। श्रवय स्तृप्यंतु। पुराणाचार्य स्तृप्यंतु। गंधर्व स्तृप्यंतु। इतराचार्य स्तृप्यंतु। संवत्सर
साव स्तृप्यंतु। पितर स्तृप्यंतु। आचार्य स्तृप्यंतु। ततो हृदिणामिमुखः प्राचीनाचीतिनः सर्वज्ञान्वा
केवलं जलमेजलौ गृहीत्वा गोत्राः अस्मात्पितरः अमुकशर्माणः स्तृप्यंतु। गोत्राः प्रस्यत्पितामहाः अ
मुकशर्माण स्तृप्यंतु। गोत्राः अस्मात्पितामहाः अमुकशर्माण स्तृप्यंतु। उदीरतामित्यादियथोक्तं

22

तर्पणं विधिना हरहः क्रियमाणेन पित्रा दीसर्वाभ्य दत्तस्य ये प्ररितिके वितये जीवपितृकाः ये च पुत्रा ये च शि
 ध्यासे आचार्योपितृं सत्यं येषु यथा गोत्राः अस्मदाचार्यपितरः अमुकशर्माणस्य पुत्रो गोत्राः अस्मदा
 चार्यपितामहाः अमुकशर्माणस्य पुत्रो गोत्राः अस्मदाचार्यपितामहाः अमुकशर्माणस्य पुत्रो गोत्राः अस्मदा
 आवमनो ततो वंशानामुद्धरणं वंशस्योते वंशोक्ता लघयस्य पुत्रो ॥ इति वंशोक्तानामृचीणां तर्पणं तत
 सप्तवितुरित्याभ्यसा विद्याश्रुतुष्टुत्वा तु ब्रुवाणं सर्वेषां तदंते वैरताः सज्जति सदा ॥ ततो मंत्रब्राह्म
 णयो रध्यपनादि अंत्यकंठिका फकि कापर्येतेभ्यः पठनं सर्वेषां तदेतद्वाभ्यक्तमित्यंतस्य स्रष्टी नमस्कृत्य
 उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पतवि सर्जनो समुदंगस्तेति मंत्रेण जलाशये प्रावयेत् ॥ ततो द्विराचमनी गृहागमनोपा
 दौ प्रह्लात्य अवि सथ्याग्नेः पश्चात्पत्याशि कैश्च सह प्राप्नुवउपाविश्य आवसथ्येन कर्पेरमाप्तिश्रित्य
 यवानुप्रक्षिप्य कर्पेरस्याधः प्रक्षत्य यवानां भर्जनो ते यवाक्षनाः ॥ गुरुप्राणायामत्रयं कालं ज्ञातं च कु
 त्या उपाकर्म्मो हंकारिष्यो तत्र पौर्णमास्यामुपाकर्म्मं कृत्वा तत्रैव पात्रा सादनीं पवित्रे द्वौ मृन्मयी आत्य

२२

४

स्थातीपात्ताश्वः समिधः प्रांवावाद्या रौ॥ समिधतमे आज्यभागौ॥ तिलहोमः॥ सावित्रीमंत्रेण॥ वरोदक्षिणा॥ त्रि
 रात्रलोमनखनिकृतनो॥ एता नैकात्मिका न्यक्षार्थानहं करिष्ये॥ तत्र उपाकर्म्ममंत्राणां प्रजापतये स्वाहेत्येव
 माद्यमनुमतये स्वाहेत्येव मंत्रानां प्रजापतिस्तपिः॥ ते च रुंदो ह्रीनातिगोक्ता देवता होमे विनियोगाः॥ सदस्य
 स्यतिमिति मंत्रास्त्वपंतर्ज्ज्ज्ञास्तपिः गायत्री रुंदः॥ सदस्यति देवता क्षाना होमे विनियोगः॥ तत्सधुरिति
 समिया होमे विनियोगः॥ शंनो भवंतु वाजिन इति मंत्रस्त्वसिष्ठस्तपिः॥ वाजिनो देवताः॥ वाजिनयागे वि
 नियोगः॥ इधिका लू इति मंत्रस्त्वामदेवस्तपिः॥ अनुष्टुप् रुंदः॥ सुरभी देवता दधिक्षुभन्त्राणे विनि
 योगः॥ भूर्भुवः स्वरिति महाव्याहतीनां प्रजापतिस्तपिः॥ क्रमेण गायत्र्युस्त्रिगनुष्टुप् रुंदः॥ सि॥ अग्निवा
 युस्यो देवता आधमो विनियोगः॥ त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने॥ अथाग्नाग्ने॥ ये तेशतमिति मंत्राणां चाम
 देवस्तपिः त्रिष्टुप् रुंदः॥ अग्निवरुणौ देवताः॥ प्रथमयोः सौत्रा माणा विनियोगः॥ तृतीयस्याग्निदेवता॥ च
 तुरथस्त्ववरुणसविता विशुर्विश्वे देवा मरुताः स्वर्का देवताः॥ अनादिष्ट होमे विनियोगः॥ उदुत्तममिति

मंत्रस्य शुभः शोफलाभिः त्रिषु पृष्ठं द्वाव रुणे देवा ता पाशान्मोके विनियोगः। सह नो सु सह नो वतु इति मंत्रस्य
 ब्रह्मा शपि। स वयं तु ब्रह्मा देवता तपो विनियोगः। तत्र अंतरिक्षं वायुं ब्रह्माणं सं दृष्टि प्रजापति देवान् रुद्र
 षी न अद्वां मे धो सदसस्पति अनुमतिं आ ज्येन। स वेदे क्षीयमानो षधि वी। अग्निं ब्रह्माणं चंदो सि प्रजा
 पतिं आ ज्येन। स वेदे क्षीयमानो ष देवान् रुद्र षी न अद्वां मे धो सदसस्पति अनुमतिं साम वेदे क्षी
 यमानो दिवं सूर्यं ब्रह्माणं चंदो सि प्रजापति देवान् रुद्र षी न अद्वां मे धो सदसस्पति अनुमतिं अ
 यर्व वेदस्योपा कर्मणि दिव्यः। चंद्रमसं ब्रह्माणं चंदो सि प्रजापति देवान् रुद्र षी न अद्वां मे धो सद
 दसस्पति अनुमतिं अथर्व वेदस्योपा कर्मणि दिव्यं कर्तुं मापि चंद्रो अक्षयप न काले पुर पदुपा
 कर्मणि षधि वी। अग्निं ब्रह्माणं चंदो सि प्रजापति देवान् रुद्र षी न अद्वां मे धो सदसस्पति अनुमतिं एता
 प्रधान देवता आ ज्येन। सदसस्पति धनाभिः साविता रंतिलैः अक्षयज्ञो अमुक शर्मन् आसिन्
 उपा कर्मणि त्वं ब्रह्मा तवा इति ब्रह्मवराणां प्राणीता प्रणयनं परिसराणां पात्रा सादनं पवित्रं चैदना
 दर्भाः स्वयं समिधः स्वयं आ ज्यो धनाः चरन्तीति अथोप कल्पनीयानि प्रतिशिष्यं नवनव

२३
 ५

सासिष आर्जुनी। सपत्रा उद्वरस्या। दधिमन्त्रार्थेक्षणा। आकर्षकजकोतिनाश्वतो पवित्रकरणं। श्रीं प्रो
 द्वाणी संस्कारः। पात्रप्रोद्वाणी। असंवरत्तप्रोद्वाणी निक्षानो। आत्यनिर्वापः। आत्याधिश्रपणो पर्येति करसं।
 स्वः। प्रतपनो। संमार्गकृशः। स्वः। संमार्गः। प्राणीतोदकेनाभ्यद्वाणो। पुनः प्रतपनो। द्योनिक्षानो। आरुपोद्वा
 सनो। उत्पन्नो। अवेद्वाणो। अपद्व्यनिरसनो। प्रोद्वाणीमां प्रत्युत्पन्नो। उपयमनकृशादानो। समिक्षादनो।
 प्रोद्वाणपुद्केन सपवित्रं हस्तेन पर्युद्वाणो। दक्षिणजानुनिपातः। ब्रह्मणश्चारंभा। स्ववेणुहोमः। प्रजाप
 तये स्वाहा। इदं प्रजापतये। इन्द्राय स्वाहा। इदमिन्द्राय। अग्रे स्वाहा। इदमग्रे। सोमाय स्वाहा। इदं सोमाय।
 तग्वेदक्षीयमानो यथियै स्वाहा। इदं यथियै। अग्रे स्वाहा। इदमग्रे। ब्रह्मणे स्वाहा। इदं ब्रह्मणे। बृंहो
 भ्यः स्वाहा। इदं बृंहोभ्यः। प्रजापतये स्वाहा। इदं प्रजापतये। देवेभ्यः स्वाहा। इदं देवेभ्यः। त्रापिभ्यः स्वाहा।
 इदं त्रापिभ्यः। अद्वाये स्वाहा। इदं अद्वाये। मेधाये स्वाहा। इदं मेधाये। सदस्यप्रेतये स्वाहा। इदं सद
 स्यतये। अनुमतये स्वाहा। इदमनुमतये। एताः पंचदशाहुतयः। आत्येन। यत्तुर्वेदमक्षीयमानो। सोमा

२५
 यस्वाहेत्येतस्मिन्नंतरो अंतरिक्षाय स्वाहा इदं मंतरिक्षाय वायवे स्वाहा इदं वायवे ब्रह्मणे स्वाहा इदं ब्रह्म
 णो रुद्रो भ्यः स्वाहा इदं रुद्रो भ्यः प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये देवेभ्यः स्वाहा इदं देवेभ्यः त्रिभिर्भ्यः स्वा
 हा इदं त्रिभिर्भ्यः श्रद्धायै स्वाहा मेधायै स्वाहा इदं मेधायै सदसस्पतये स्वाहा इदं सदसस्पतये अ
 नुमतये स्वाहा इदं अनुमतये अथर्ववे देक्षायमानेप्येता एव वदशा ज्वा इतपा अयंतु विशेषादि
 वे सूर्यायेभ्यः इति द्वयं मपदं नप्यतस्त्वेनेन च ज्वा इति द्वयमावयेत् तद्यथा दिग्गः स्वाहा इदं दिग्गः
 वंदमसे स्वाहा इदं वंदमसे अथीतेषु चतुर्ष्वे देषु पश्चात्प्रतिसेव सरे चतुर्ष्वे देषु पश्चात्प्रतिसे
 वसरं वतुर्गं चेदनां युगपदुपाकर्माणि आ ज्वा भागानंतरं पृथिव्यै स्वाहा अग्नये स्वाहा अग्नये
 स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा रुद्रो भ्यः स्वाहा अंतरिक्षाय स्वाहा वायवे स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा इदं ब्रह्मणे
 रुद्रो भ्यः स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा रुद्रो भ्यः स्वाहा दिग्गः स्वाहा वंदमसे स्वा
 हा ब्रह्मणे स्वाहा रुद्रो भ्यः स्वाहा ततः प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये देवेभ्यः स्वाहा इदं देवेभ्यः

२४
 ६

शेषिभ्यः स्वाहा। इदं शेषिभ्यः। अद्वा ये स्वाहा। इदं अद्वा यौ मेक्षये स्वाहा। इदं मेक्षये। सदसस्पतये स्वाहा।
 इदं सदसस्पतये। अनुमतये स्वाहा। इदं अनुमतये। एताः सप्ताज्या द्रुतप संत्रेण। ततो क्षानामिधार
 णं। स्कवेण क्षाना अवदाय सदसस्पतिमिति मंत्रेण जुहुयात्। इदं सस्पतये। इमं मंत्रेण गुरुणा यथामा
 नशिष्या न्यपि सहानुपहेयुः। तत उदं वरसमिधित यमामिधार्य हसो गृहीत्वा उद्वा यद्वा सुखा सिधेता।
 तमवितुर्वरेण भगो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। स्वाहा॥ इत्युच्चार्यैकां समिधमा दध्मुः।
 एवं द्वितीयां। तृतीयां च। ततः सर्वे उपविशेयुः। आचार्य उनाः स्कवेण क्षाना अवदाय सदसस्पतिमिति
 मंत्रमुक्त्वा जुहुयात्। द्वितीयां क्षाना द्वाति पूर्ववत्। इदं सस्पतये। ततः सि सोपराः। समिधो घृतेनाव्य
 त्पत्रद्वा यद्वा सुखा सिधेता। तमवितुः प्रचोदयात्। इत्युच्चार्य एवं द्वितीयां तृतीयां च ततः सर्वे उपवि
 श्य तथैवा वा यक्षाना स्कवेण दाया सदसस्पतिमिति मंत्रमुक्त्वा क्षाना द्वाति जुहुयात्। इदं सस्पतये।
 मंत्रानुपठनं शिष्याणामपि। तथैवा चार्ये क्षानाः। स्कवेण वदाया सदसस्पतिमिति मंत्रमुक्त्वा तृतीयां

हा ३

क्षनाद्भुतिंशुद्धयाहा इदं सदसस्पतयो मंत्रात्पुनर्नशिष्याणामपि। ततो न्यासि स्वः समिधो घृतेना ज्यतस्मै
 विष्णु प्रबोदया स्वाहाहा॥ इत्युक्त्वा एको समिधमा दधुः। क्रमेण द्वितीयां तृतीयां च समिधं ब्रह्मचारी तु शि
 ष्याहरहरग्निकार्यमंत्रेण। अग्नये समिधमोर्ध्वमित्यादिना समिधा धातोः कुर्यान्न सा विद्या। अन्यसर्वे
 समानमन्यैः सह। ततो या उपकुप्रा। धना साः सर्वे सिसृक्षि स्त्रो गृहीत्वा शोभनं वाच्यति मंत्रेण दंतैर
 स्वादंतः प्राश्नुतुः। द्विराचमनं क्षधिक्रावो आवायेया वंतं शिष्यगणमात्मनि चैत्रा वंतं सितानां गणाय
 त्वा आकर्षफलके वक्ष्यश्रु क्रमोति रित्यनुवाकेन सा विद्या वातुद्धयाहा इदं सवित्रे। न संस्ववा ततो
 क्षनाभ्यः स्विष्टकृता अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा। इदमग्नये स्विष्टकृते भूराज्जानवा द्युतयः। भूः स्वाहा
 इदं मग्नये। भुवः स्वाहा। इदं वायवे स्वः स्वाहा। इदं धर्मो या त्वं नो अग्ने। प्रमुमुक्षुस्म स्वाहा। इदमग्नी
 वरुणभ्यां स त्वं नो अग्ने सुहवो न णधि स्वाहा। इदमग्नी वरुणभ्यां। अपाश्चाग्ने तेष त ६ स्वाहा। इ
 दमग्नये। ये ते शतं स्वर्कः स्वाहा। इदं वरुणाय सवित्रे विश्वे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः।

२५

सुखं गन्तव्यं धर्मविरहितायां प्रयोगपद्धतौ उपायमसमाह ॥ ३० ॥ कोल्हापुरप्रवरपीठनिकेतनां स्वांलक्ष्मी महापदयुतां पुरतः पुराणां ॥
वेळापदे उवादानवशं शुभां तं त्रेतां विकां च कुलमांतरमत नोस्मि ॥ १ ॥ विश्वेश्वरं हरिं हरे ज सरस्वती ज कात्यायनं च निजस्तुत
तं प्रणम्य ॥ श्री रेणुका दिवरपद्धति रुमता निसंविद्यपाकमखपद्धति मातना सि ॥ २० ॥ ॥ श्री ॥ ६४

उद्युतमो स्याम स्वाहा ॥ इदं वरुणाय ॥ प्रजापतये स्वाहा ॥ इदं प्रजापतये ॥ संखवप्राशनं ॥ मार्जनं ॥ पवित्रप्र
तिपत्तिः ॥ ब्रह्मणे वरदानं ॥ यथा ब्रह्मन् ॥ अस्य उपाकर्मणो गतया विहितो यंते वरः प्राप्तिगृह्यतां ॥ प्राणी
तावी मेका ॥ ततो मिसुत्रेण कुशेषु प्रत्यक्षु खेभ्यः ॥ उपाविष्टेभ्यः शिष्येभ्यः ॥ प्राप्नुस्व आचार्यः ॥ उकार
मुक्ता त्रिभिश्च सावित्री ॥ मनुज्याह ॥ यथा तस्य वित्तुर्वरोपे प्रचोदयात् ॥ इष्टेत्वा ॥ कृद्येसि ॥ वंम्यां वाकं
इशा वास्य मंतं ॥ वतनु पेष्य नित्यादि सर्वमंत्रं ब्राह्मणयोरध्यायीत्यति ब्रूयात् ॥ ब्रह्मवचनं रुषिमु
खा नि ॥ पर्वणि षं दो गानां ॥ स्तुतान्यथर्वणातां ॥ एवं सर्वे पटिवा गुरु शिष्याश्च ऊपति ॥ सहनोक्त
सहनो वतु सप्तन इदं विर्यवस्तु ब्रह्म ॥ इदं स्तुतं देदयेन यथा न विदिषामहे इति मंत्रं त्रिरात्रमथ यनं नो मनु
खनिकृतनं ॥ वयं न करिष्यामहे इति सर्वेषां संकल्पः ॥ प्रादुसर्गाद्वा नियमो नो मनखनिकृतनस्या उस्मा
वधि नो मनखनिकृतनमहं करिष्ये ॥ इति षं दसामुसर्गात्प्राञ्जं ब्राह्मणयोरध्ययनं ॥ इति श्रीमद्यज्ञविद्यावि
अथ पाकपक्षकर्मपद्धतिः ॥ विशदा विरच्यते ॥ तयमाकयः ॥ कुतो द्रुतः प्रद्रुतः प्राक्षितः संक्षाने देन वा उविधा ॥ क्ताः
तय द्रुत हो मपहादिकमदिया पावजी वमनुष्यः ॥ इतरेषु श्रवणा कर्मदिषु न नियमः ॥ तत्र प्रद्रुत संक्षुपु अवाणा कर्म
तावद्भुज्यते ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे सर्वां ह्येनिले जनां तं वैष्ट देविकं रुचाभ्युदयिकं आह्वयुवीत ॥ तत्र यद्रुमान प्रा

26

एतादृशमादराकालो स्मृत्वा गोत्रपितृनामसंकीर्त्यश्रवणा कमरिंजनिमित्रमाभ्युदयि
 कांश्चादृमातृपूजानपूर्वकमहंकरिष्योऽतिसंकल्पकृत्वा मातृपूजनश्राद्धवयथाविधिकृत्वा ब्राह्मणान्विसर्ज्यश्रुतिः।
 पश्चादहितोत्तेः पश्चावप्रादुपविश्याणायामान्दृशकालस्मरणंच कृत्वा श्रवणकर्मोहंकरिष्यति स
 कल्पं कृत्वा वैकल्पिकाः स्मरेत्। तत्रासकृत्सकृद्वा श्रवणकर्मोहिकरणे पश्चात्पूर्वेण चो गमनो अपरेणो
 तरेण वा पात्रासादनीद्वेपवित्राणि। तत्रैव आत्पस्वामी। मृन्मृपीवा पात्राशयः समिधः।
 इतरयजवृक्षमण्यो वा। गवागवानां पिष्टं तंडुलानां वा। पूर्णपात्रं करो वा। प्रांचावाद्या रोविदिष्यो वा। समि
 द्गतमे आत्पस्वामी कोणयोर्वा। एषामन्यतरं पक्षमंगीकृत्य तेनैवांगीकृतपक्षेण संवत्सरमुत्तराणिक
 मणिं कुर्यात्। पूर्णपात्रादिषु संभवविकल्पेषु नायं नियमः। एतान् वैकल्पिकानुपदार्थानहंकरिष्यति स
 स्मृत्यमंत्राणामार्पादिकं स्मरेत्। ततः अपस्नेतपादतिद्वयोः प्रजापतिस्तृषींश्चेतपादेवताप्रथमस्य
 श्वेतो वैदस्यौ द्वितीयस्य। द्वावपि कुंदो हीनो होमे विनियोगः। क्षनावंता मिति विष्वा मित्रस्तृषीः इन्द्रो देवता
 गायत्री कुंदः अत्रक्षनावो मे विनियोगा भूरादीनां पूर्ववत्। आग्नेयषां द्वादशमंत्राणां परमेष्ठी प्रजाप

ब्रह्मणे। ४

२६

परिसंख्यो त्रितत्सु त्रिकालस्यान्यस्मृतेर्बकात्॥ बवनास्तु त्रिकालस्य सप्तदस्य क्रियान्तवेशः॥ १॥

तिस्तपिः लिङ्गोक्ता देवताः ॥ कुं दौ ही नाः ॥ हो मे बलि दानादिषु विनियोगः ॥ नमोस्त्विति त्रयाणां प्रजापतिस्तपिः
 साध्या वा तपः देवाः सर्वाश्च देवताः ॥ अतुष्टु पृथुः ॥ उपस्थाने विनियोगः ॥ आपो हि षे तिति सृणां सिं
 धुद्धी पत्तपिः ॥ आपो देवता गायत्री बृहः ॥ मार्जने विनियोगः ॥ इत्याश्वीदिकं सृत्वा देवतां भिन्नायेत् ॥
 तत्र प्रजापतिः ॥ इन्द्रो अग्निः सोमो अश्वेतपदो अश्वेतवैदर्घ्य आत्मेना विष्णुः श्रवणो आवणी पौर्णमासी वर्षा
 वा वरुणा इन्द्रं धानासिः ॥ अग्ने यपां दुपार्थि वा नां सर्पाणां मधिपतिः ॥ अश्वेतवायवां सोमं वर्षा वा वरुणा इन्द्रं
 धानासिः ॥ अग्ने यपां दुपार्थि वा नां सर्पाणां मधिपतिः ॥ अश्वेतवायवां तस्मिन् सृणां सर्पाणां मधिपतिः ॥ अ
 ग्निभू सौर्यो देवानां सर्पाणां मधिपतिः सक्तुलिः ॥ क्रवं सौ मे सर्वं क्रतेन पुरो ताशेना अग्निं चिच्छते ॥
 वरुधना सक्तुशेषेणा नृणां दीनां पूर्ववत् पुनराग्ने यपां द्वादी सक्तु बलिभिः ॥ एता अंगप्रधाना रीदे
 वता अहं यज्ञो इत्यभिधा यः ॥ असु कशर्म न्नस्मिन् कर्माणि त्वं ब्रह्मास्तेति ब्रह्म वरणं ॥ भवामि
 ति ब्रह्म प्रतिवचनं ॥ ब्रह्मोपवेशनं ॥ प्रणीता एष नो परितराणं च पूर्ववत् पात्रा सादने च रुक्मात्या

अनंतरं भर्जना सादनं भर्जनानंतरं पाणि संभितं कपालासादनं एवं तंडुलानंतरं पाणि पिष्टं वा साद्य च रु
 ती भर्जनं कपाले संमार्गं कुशदीनितया तंडुला यवा पिष्टं पूर्णपात्रमिति चार्थवत् साद्यतदुत्तरता उ
 पलो दृष्टव्यं श्रूयते यत्तद्वत्तमद्यमुदपात्रो दवी प्रादेशमात्राणि त्रिदंतीनि त्रीणि वै कंकतानि अंजनं
 अनुलेपनं स्क्रजा उज्ज्वल्यकाष्ठो उज्ज्वलाधारकं मार्जनीयोदपात्रो प्राशनार्थं लोकिकाक्षताश्चोपक
 र्णापवित्रकरणादिकृत्वा सादनक्रमेणैव प्रोक्ष्य प्रोक्षणी निक्षिप्य रस्त्राणां च रुस्त्राणां दुत्तरतो
 र्जनस्थाने तापनसमर्थं मंगारं निक्षयात् तत्र चूर्तनमुपक्षयात् तत्र सव्याश्रूयं गारं निक्षयात् तदुत्तर
 तः कपालस्थानेऽप्येवमेवांगारं निक्षयनं कपालोपक्षनं पुनस्तदुपर्यंगारनिधानं च कुर्यात् यदि रस्त्र
 स्थाने चूर्तनं कपालाभिः श्रयणवकाशो नास्ति तदा भर्जनकपालेनाभिः श्रयणपर्याप्तं देशं बाहिः
 संत्यज्योत्तरतः प्राणताचमसादीनां प्रोक्षणाण्येकार्यं प्राणीता प्रोक्षणीनामुत्तरदेशानि धानियमान
 सस्था नतर्जनादाश्रयणं तद्यत आश्रयस्थानां माज्यां निरुप्य प्राणीतोदकसाहितायां च रुस्त्राणां

तंडुलान्प्रक्षिप्य। प्रणितोदकेनपिष्टं संयत्वा याश्च शफमाचंपुरोडाशं कृत्वा। युगप
दाज्यादीन्यधिश्राययुः॥ तत्राज्यं ब्रह्मा। चरुं यजमानः॥ सुतप्ते भर्जनेयवानुक्ताधा
रकः सुतः प्रेकपाले पुरोडाशश्चाधिश्रायत। तेतः सर्वेषां पर्यग्निकरणां। अग्रतः च। शुक्लं प्रतप्य।
आज्यादीनि क्रमेणोदासयेत्। तत्रानुदासितानां सर्वेणोदासितानामग्रतः। त्वेवमेकै-
कंद विरुदगुदासयेत्। तत्राज्यमुदास्य प्रोक्षणीं स्त्वा नतः पश्चिमदे निधाय। आज्यादुत शेष
रतश्चरुं। चरुं रुत्तरतो धाना सहितं भर्जनं। भर्जनादुत्तरतः पुरोडाश सहितं कपाला निधा
य। धानाद्यर्थमुद्गृतानग्न्यं शान्यु नरग्नौ प्रक्षिप्य। प्रोत्सारिता निप्रोक्षयादीनि पूर्ववत् स्त्वा
ने निधाय। प्रोक्षणपुत्रवनांतं कृत्वा। दुतिद्वयपर्यासा धानाः प्राजांतरे संस्थाप्योत्तराः वीसे
पिष्टं तेषां संकुनां स्थाप्याज्येनां जनं कार्यं। तत्राज्यमानीय स्वपुरतो नियोपयमनाद्या भार
ज्यं तांतं कृत्वा ज्यादुतिद्वयं जुहुयात्। त्र्यं अपश्चेतपदा जहि पूर्व एवाग्रतः च। सप्त च वा

28

रुणी रिमा प्रजाः स वाचराज बांधवैः स्वाहा ॥ इदं श्वेतपदेनमम ॥ ॐ न वै श्वेतस्याध्याच
 रेहिददर्शकं चना श्वेताय वैदव्ययिनमः स्वाहा ॥ इदं श्वेताय वैदव्ययिनमम ॥ ततश्च सुर
 निधायते नाहुतिवत्तुष्टयं जुहुयात् ॥ ॐ विष्टवे स्वाहा ॥ ॐ श्वेताय स्वाहा ॥ ॐ श्वेताय
 पौर्णमास्ये स्वाहा ॥ वर्षाज्यः स्वाहा ॥ आसुयथा देवतं त्यागः ॥ ततो धानामभिधाय स्कृ
 णा होमः ॥ ॐ धानावतं करं भिरांम ॥ इदं प्रातर्गुरुवस्वनः स्वाहा ॥ इदं मिंदाय नममः ॥ इति
 धानानामेकाहुतिं त आहुतिवत्तुष्टयपर्याकांत्सत्कृत्वा तदेष्टुं तेषां कृतं ज
 नत्वा नानाभिधारणं तैः पात्रांतरेण कृतं सत्कुभिराहुतित्रये स्कवेण ॥ ॐ अग्नये पांडुपा
 पार्थिवानां सर्पाणामधिपतये स्वाहा ॥ इदं माग्नेयपांडुपार्थिवानां सर्पाणामधिप
 तये नममः ॥ ततः पुरोडाशमभिधाय स्कवेण वदोय ॥ क्रवाय भौमाय स्वाहा ॥ इदं क्रवाय
 भौमाय नममेति सर्वं पुरोडाशं ब्रुध्वानासत्कुशेषां स्विष्टकृतं ॥ अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ॥
 इदं मग्नये स्विष्टकृते नममः ॥ भूराद्याः प्राजापत्यांताः पूर्ववत् प्राशनादिविभोकांतं कृत्वा ॥

॥ ३३ ॥

बलि त्रयं यथा साधिका सक्तु चूर्पे न्युपोदपात्रं तच्छूर्पं देवा कंकतानि अंजु नंगंधं स्रजश्च गृहीत्वा
 यजमानो ब्रह्मणा पन्थोन्काधारिणा वसहजत्काया ध्रियमाणाया बलिनिष्क्रम्य वासुश
 हांगलोपविश्य प्रातः सवने नमांतरा गमतेति प्रेषकुर्यात् ॥ त्रैषे कृते नियजमानयो रतरेण
 न कश्चिद्गृहेत् ॥ यजमानस्तत्रैषभुक्तोपलिप्ते स्तं उलेवाग्यत उदपात्रेण प्रागुदवाग्रे यपां
 द्वाद्यैस्त्रिमंत्रैः सपतिवने जयेत् ॥ आग्रे यपांडु पार्थिवानां ससर्पाणां मधिपतेषु बने
 विस्वतितत्र प्रयोगः ॥ एवमुत्तरयोर्मंत्रयोः ॥ ततो द्वाभ्यां श्रुत्वा सक्तु नवदायावने जनस्त्वात्
 पुयथाक्रमं प्रतिमंत्रमाग्रे यपांडुदिमंत्रैर्बलीकुरेत् ॥ तत्राग्रे यपांडु पार्थिवानां ससर्पाणां
 मधिपतये एषते बलिः ॥ इदमाग्रे यपांडु पार्थिवानां ससर्पाणां मधिपतये नममेति प्रयोगः ॥
 एवमुत्तरयोर्मंत्रयोः ॥ तत्र पुनरवने जनं धूर्ववत् ॥ ततः संहृतैः कंकतैरग्रदेशे नाग्रे यपांडुदिमंत्रैः
 प्रतिमंत्रमधिपतेषु निरख्यस्वेति प्रयोगे प्रतिबलिं प्रलिखेत् ॥ ततस्तथैव तैर्मंत्रैरधिपतेषु स्वेति प्र
 योगेणां जनेन बलीनं जयेत् ॥ तत्रैवमंत्रैरधिपतये नुलिंपरस्वेति प्रयोगेणानुलपनेन
 बलीननुलिंपेत् ॥ ततस्तथैव प्रतिमंत्रं तैरेवमत्रैरधिपतेषु ज्योपिनह्यस्वेति प्रयोगेण प्रतिब

लीनस्वजोदघात्राततः सकृदशेषं स्तंडिले न्युप्यतदुपरि उदपात्रं निनीय नमोस्तु सर्वभ्यः
 इति तिष्ठ भिरुग्निः सर्पनिपतिष्ठते ॥ स्यादतिदृष्टो सर्पनिपतिष्ठते कामयेत तावन्तदेशमवस्थि
 न्त्योदधारया अपश्यतपदाजहीति स्वात्ता वज्रिताभ्यां मंत्राभ्यां बलिोत्काधारिसहितः परि
 विंच सक्तपरीत्य दिस्तु छीपरीयात्र ॥ एवं त्रिः परीत्य त्रिः परि विंच न वज्रनमितरथा वज्रिस्तु
 छी ॥ ततोदवी स्तुर्ध्वं व प्रक्षाल्योत्कायां प्रतप्योत्काधारिरुस्त प्रयच्छेत् ॥ ततः कारसमीपमाग
 द्योपविश्य यजमानो भाजनीयो फोदे चोदकेनापोहिष्ठेति त्रिभिर्मन्त्रैः मुखमुपस्पृशेत् ॥ ततस्त
 थैव ब्रह्मोत्काधारी मुखमुपस्पृश्य सर्वक्रमेण गृहं प्रविश्योपविश्य धानाअखादतः
 प्राश्नीयुः ॥ ततः श्रवणाकर्मा गत्राह्णान्नो ज्ञानमहं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ब्राह्मणं नो ज्ञयेत्
 इतरं सर्वं सकृदशेषं सुगुप्तेनां डादौ स्थापयेत् ॥ पुनस्तदरुः सायं होमानंतरं यजमानः सकृ
 दशेषाद्विजयादधिकान् सकृन् शूर्पे रुत्तोदपात्रं तच्छूर्पे दवी कं कं तानि वगृहीत्वा प्रदी
 योत्कापाणी रुत्काधारी ववै हनिष्ये वाह्यशाखायां मुपलिप्ते प्रैषवज्रमवने जनादिप्रने
 स्वांतं बलिहं रणं पूर्ववदिधाय ॥ सकृदशेषं स्तंडिले न्युप्यतदुपरि उदपात्रं निनीय दवी शूर्पे च प्रक्षाल्य

ल्यानि इध्यात्र॥ नमोऽस्त्विति उपतिष्ठते। येषां जादेपि बलिहाराः क्रियमाणोऽग्नि यज्ञमानयोर्बलिय
 जमानयोश्चांतरेण कश्चिन्नगच्छेत्॥ एवं सायं होमानंतरं बलिहाराः। मार्गशिर्षापो
 र्णमासीत्। यथा वत्सल्यहं सायं होमानंतरं कार्यं॥ अपत्रस्तत्र कारस्य॥ परिसंख्योक्तैर्गोपाका
 ताभावः यत्रुस्तत्रैकादिनाश्रवणाकर्म विलोपे प्रायश्चित्ताद्युक्तं तत्सर्वमसकृत्य होद्वितीया
 द्यादृत्रिविधं वेदितव्यं॥ ॥ इति श्रवणाकर्म॥ ॥ अथेदुयज्ञ उच्यते॥ सुवप्रौष्टपद्यापोर्णमा
 स्यां भवति॥ तत्र प्रथमप्रयोगे इन्द्रयज्ञां भनिति त्रं मातृष्टुज नष्टुर्वकमाज्युदधिकं आह्वय रुचाग्नेः पश्चा
 उपविश्य आणायामत्रयं देशकाळस्मरणपूर्वकं उपरमेश्वर्यी तये इन्द्रयज्ञमहं करिष्ये॥
 इति सकल्प रुचापुष्पादिकमसमानं वैकल्पिकान् नम्रत्वा मंत्राणां माषादिकं समं दे
 त्॥ नृसादीनां पूर्ववत्॥ मुक्तज्योतिरित्यादीनां उग्रश्च भीमश्चेंद्रं देवीरित्यं तानाम
 षानां मंत्राणां प्रजापतिरुषिः मरुतो देवता साध्या वा मुक्तज्योतिरित्यस्यो॥ ॥ श्लोकः
 इन्द्रं रुतश्चैत्यो गायत्री छंदः रुतं जिह्व इत्यस्यो श्लोकः इन्द्रं स इत्यस्य जगती छंदः स
 तवांश्चैत्यस्य गायत्री छंदः उग्रं चैत्यस्य गायत्री छंदः एषां सप्तानां मरुत होमे विनियोगो

ॐ शोषपराभ्यः ॥ इदं ७ तताभिधार्यपायसेना ॥ इन्द्राय स्वाहा ॥ इदं मित्राय ते काङ्क्षतिः ततः पाय
 सशेषास्तिष्ठ रुद्र ॥ भूराद्यानवाकुतयः ॥ प्राशानो मे दिवि मोकांते अग्रे रुतरतः प्राक्वांस्तान्मुदसंस्तु
 निवासमाश्वरूपत्राणिसंस्थाप्यतेषु पायसशेषेण शुक्रज्योतिरित्यादिभिः उग्रश्रेष्ठैः सप्तभिर्न
 मोनेर्भैः क्रमेण प्रतिमंत्रं स्तुवेण मरुद्भो वकी कर्पूर ॥ तत्र प्रयोगः ॥ शुक्रज्योतिश्चेत्यादिस्तुतपाडा
 लु ६ हाय नमः ॥ इदं शुक्रज्योतिषे सत्यज्योतिषे ज्योतिषाते शुक्राय स्तुतपसेत्यु ६ ह सेवनमम ॥ ११ ॥
 इदं देव्यादिसंमितश्च सत्तरायनं वित्रज्योतिषं नमः ॥ इदं मिदं न्यादृशे सदृशे प्रतिसदृशे मिताय
 संमिताय सत्तर सेवनमम ॥ २० ॥ स्तुतश्रेत्यादिविधारयो नमः ॥ इदं मृताय सत्याय ध्रुवाय धरुणाय ध
 त्रैविधे त्रैविधारया यवनममः ॥ ३० ॥ स्तुतजिह्वेत्यादिहरे अमित्रश्च गणो नमः ॥ इदं मृतजिते सत्यजि
 ते सेनजिते सुवेणाय अंतिमित्राय हरे अमित्राय गणाय यवनमम ॥ ४० ॥ इदं सप्तसिद्धयश्चेति नमः ॥
 इदं देव्यः एतादृशेभ्यः सदृशेभ्यः प्रतिसदृशेभ्यो मितेभ्यः संमितेभ्यः सभरेभ्यो मरुद्भ्यश्च नमः ॥ ५० ॥
 स्वतवांश्चेत्यादिवोक्तेषी नमः ॥ इदं ६ स्वतवते प्रधासिते सातपनाय गरुमेधिने मरुद्भ्यः कीडि
 ने ७ शाकिने उक्तेषी नमः ॥ ६० ॥ उग्रश्रेष्ठस्य मनसोच्चारणं ॥ भियुग्वाचविक्षिपः स्वाहा नमः ॥

दमि ३

31

इह मुखाय नीमाय धांताय धुनये सासकृते अभियुग्वते विहिता च ॥ ७ ॥ ततः इन्द्रं देवीरिति तत्रैव ऊषि
 वा ॥ इन्द्रं यज्ञं मे कर्तुं गच्छामि नो ज्ञानं कुर्यात् ॥ स्तुतं कादिमुख्यका वातिकुमे संभवे स्तुतं कार
 मतेनाग्निन्याः पौर्णमास्या अवर्द्धुं गौणकाले प्यनादिष्ट पूर्वकमिदं कर्तव्यं ॥ ॥ इतीन्द्रयज्ञः ॥
 अथ एषातका कर्मव्यते ॥ तत्राश्वयुजां पौर्णमास्यां भवति ॥ तत्र तदाहः प्रातस्तमानंतरं कुक्षोपलेपनादि
 निःस्वर्गं अहं कुर्यात् ॥ मकापकर्वणास्वकुंदनालं कर्णान्दतनश्च क्तां बरादिभिश्च सर्वगत्वाः अहं
 कृता भवेयुः ॥ तत्र प्रथमप्रयोगे एषातका कर्म निमित्तं मात्रं पूजनपूर्वकमाभ्युदयिकं श्राद्धं कृत्वाग्निम
 परेणोपविश्य प्राणायामादिरुवा परमेश्वरप्रातये एषातका कर्म महुं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य मुञ्चयेदय
 जवदेकल्पिकान्मृवाषीं दिकं स्मरेत् ॥ भूरादीनामाषादिकं पूर्ववत् स्मरेत् ॥ अं नं मे पूर्यतामिति मंत्रस्य
 गौतमऋषिः गायत्री मंत्रः अग्निदेवता होमे विनियोगः ॥ अथां विंद इत्यस्य वामदेवरुषिः आन इन्द्र इत्यस्याः
 प्रजापतिरुषिः आन इन्द्रो हरिभिरित्यस्याः सरस्वतीरुषिः त्रागारमित्यस्याः गार्हपतिः इन्द्रसुत्रामेत्यस्य वयमित्य
 नयोरश्विना दृषी ॥ आन इन्द्र इत्यस्याः विश्वामित्ररुषिः एवेदिन्द्रमित्यस्याः वसिष्ठरुषिः सप्तसुत्रिष्टुं पुं दः अ
 ष्म्याः हृत्ती मंत्रः अष्टनामिन्द्रो देवता सौत्रामण्या मंत्रोपाशो होत्रिके विनियोगः ॥ अत्र ववर्वविहणे विनियो
 गः ॥ ततो देवताभिध्यानं ॥ तत्र प्रजापतिं इन्द्रं अग्निं सोमं एता देवता आ ज्येना इन्द्रं इन्द्राणी ॥ अश्विनौ ॥ आश्वयुजं

॥ ११ ॥

पोर्णमासी॥ शरदं॥ दधिर्घृतमधुघृतमिश्रपायसेन॥ अग्निः ६ स्विष्टकृतं पायसशेषेण॥ भू
 रादिनां पूर्वविष्णुवा अग्निं पृषदाड्येन॥ एता देवता अंगप्रधानार्था देवता अस्मिन् कर्मण्यहं
 यक्ष्ये॥ ब्रह्मवरणं॥ सक्षीरप्रणीता प्रणयनो दिष्टर्विवर॥ दधिमध्वाड्यानां पृषदाड्य
 स्थ गोपकल्पनं॥ प्रोक्ष्य पुत्पवनां तं रुहोपयमन कुशा नात्पुर्वपायसे दधिमधुघृता
 सेकः॥ उपयमनाद्वा नाद्याड्या भागां तं रुचा मिधाय पायसेन पंचाङ्गुतीकुडुयात्र॥
 ॐ इन्द्राय १ ॐ इन्द्रायै २ ॐ अश्विभ्या ३ ॐ आश्वयुज्यै ४ ॐ पोर्णमास्यै ४ शरदे स्वाहा॥ यथा देवतं
 त्यागः॥ पायसे शेषेण स्विष्टकृतं॥ भूराद्याः प्राङ्मापल्याताः प्राज्ञानादिविमोकां तं च पूर्व
 त्र॥ ततः उपकल्पित पृषदाड्यं यजमाना ॐ नां जळावन्यभ्रासिं चैत्र॥ ततो यजमान उतं मेष्ट
 र्यतां पूर्णमिमा व्यगाश्वाहेत्यंजळिना पृषदाड्यं कुर्यात्॥ इदमग्नये त्यागः॥ ततः पत्नी
 गृह्याश्वायतस्विइत्यादिना ययं पातस्वस्तिभिः सदानः॥ इत्यंतेनाष्टैर्नानुवाकै

नवरुशेषमवेहेरंनु॥ ततः एषातका कर्मणि गच्छात् एण भोजनं॥ गृहेणावोविद्यंते दोतेत
 स्यां रात्रौ मानुभिर्वैश्वसंस्तुते॥ एतत्कर्म सुख्यकालसंभवे गौणेपि कर्त्तव्यं॥ इति
 एषातका कर्म॥ अथाग्रहायणी कर्मविधौ॥ तच्च मार्गशिष्यं कौण्ठिमास्यां भवति॥ त
 त्रप्रथमप्रयोगे मानुष्यं न पूर्वकं माभ्युदयिकं आहं कृत्वा अग्निमपरं एतदं पतिं
 पवित्रययजमानप्राणायाम्यपरमेश्वरप्रीतये आग्रहायणी कर्मदिक् दिष्ये॥ इति सं क
 ल्पं कृत्वा पूर्ववादे कल्पिकां स्मृत्यं मंत्राणां माषादिकं स्मरेत्॥ तत्र अपश्चेतपदेत्यादि
 द्वयोः पूर्ववत्॥ यांजमानाः प्रतिनंदंति संवत्सरस्य प्रमेयेतयो रार्थवत्तुषिः अनुष्टु
 प्छंदः रात्री देवता॥ संवत्सराय परिवत्सराय ग्रीष्महेमंतद्रव्येतयो राळंबाय नक्षत्रिः
 प्छंदः संवत्सरादयो ग्रीष्मादयश्च पंचपंचक्रमादेवताः एषां वज्रं होमविनियोगः
 भूरादीनां तु पूर्ववत्॥ आग्नेयपांडुपार्थिवानां मंत्राणां माषादिष्वेति त्रयाणां मंत्रा
 णां नमोस्तु सर्पेभ्य इति त्रयाणां पूर्ववदृश्यादीन् स्मृत्वा देवताभिध्यायेत्॥ तत्र प्रजा

ति ५

३२

पतिं। इंद्रं। अग्निं। सोमं॥ श्वेतपदं। श्वेतं वैदव्यं॥ रात्रीरात्रं संवत्सरं परिवत्सरं। ईदावत्स-
 रं। इदं सारं। वत्सरं गीष्मं॥ हेमंतं। वसंतं। वर्षाः॥ शरदं। एता देवता आउपेत॥ सोमं
 मृगशिरसं। मार्गशीर्षं। पौर्णमासी॥ हेमंतं स्थालीपाकेन अग्निं स्विष्टकृ-
 तं वक्रशेषेण॥ भूरादीनामाप्तयपाङ्गु। दीनां त्रुष्टवत्॥ अभिध्याय॥ एता अंगप्रधा-
 नार्था देवता अस्मिन् कर्मण्यपहंय द्ये॥ इत्येता अस्मिन्नाग्रहायणी कर्मणि त्वं ब्रह्मा भवेति -
 ब्रह्मवरणादिपात्रासादनानां तं कृत्वा शृणु दीन्धानावर्जितान् श्रवणा कर्मवदुपकल्प-
 प्रोक्षणं वक्रशेषेण घाउपाभागां तं कृत्वा॥ आपश्चैतपदांजु। दीत्याकुतीद्वयं। कुतयोयांजना-
 घाश्चैतस्व आकुतीकुतुयात्र॥ यांजनाः प्रतिनंदंति रात्रीधेनुनिवायतौ॥ संवत्सरस्य
 यापत्री सरुनोस्तु सुमंगली स्वाहा॥ इदं रात्र्येन मनः॥ संवत्सरस्य प्रतिमाघातारात्रिमुपा-
 स्महे॥ प्रजापतिं सुवीचीं कृत्वा दीर्घमायुर्व्यश्वे स्वाहा॥ इदं रात्र्येन मनः॥ संवत्सराय परिवत्स-
 रायेदावत्सराय इदं सरोयवत्सराकृणुते हृदं मनः॥ तेषां वयं सुस्ततौ यद्विमाना उपो-

गङ्गीजालताः स्यामस्वाहा ॥ इदं संवत्सराय परिवत्सराये दा वत्सराये दत्सराय वत्सराय च न
 मः ॥ श्रीषोऽहं संततं नो वसंतः शिवानो वृषा अनया शरं नः ॥ ८ ॥ तेषाम् नृणां शतशः
 नां निवात एषाम् नये वसे मस्वाहा ॥ इदं ग्रीष्माय हेमन्ताय वसन्ताय वर्षाभ्यः शरदे च
 नमः ॥ ततो भिषग्यि स्थालीपाकेन च तस्य आहुती डुडुयात्र ॥ ॐ सोमय १ ॐ मृगशिरसो
 ॐ मार्गशीर्ष्यो पोषा मास्यो स्वा ३ ॐ हेमन्ताय स्वाहा ४ ॐ अग्रये स्विष्टं कृते स्वाहा ॥ यथा दे
 वतं त्यागः ॥ ततो महाव्याहृत्या दिवि नो कांतं कंचोऽनुपे सक्तु निर्वपादिभार्जनां तं सर्वं
 बलिकैर्मथवाणकर्मवद्धि धाय यजमानः उरुष्टो बलिकैरिति ब्रूयात्र ॥ रात्रौ मातृनि
 र्वसां सः सः सः जे ॥ अत्र सूत्रकारस्य परिसंख्योक्तैर्मुनिः काळानियमादौ एकाका
 जावः ॥ ॥ इत्याग्रहायणी कर्म ॥ ॥ अथ स्पृशत रौरो हणमुच्यते ॥ तच्च मार्गशीर्ष्यः पोषः
 मास्या उध्वतस्या एव आगामित्याष्टम्या अवक्रे कर्त्तास्मि ॥ तच्च नदहः
 गृहं गृह्याश्च पूर्ववदं कं कृतास्युः यद्यग्निशाळायां स्मरा वकाशो न विद्यते ॥ तदा देवा

तरेखरशुद्धिं विहाय ॥ तत्राग्निं स्थाप्य तत्रैव कर्तव्यं ॥ तत्र प्रथमप्रयोगो स्पृशस्तारो हणानि
 मित्रमाभ्युदयिकं श्राद्धं मानृष्टं नष्टं पूर्वकं रुचाग्निं न परेण यजमानः पत्नी च पुत्राद
 योगृह्याश्च यथाकनिष्ठमुदकं संस्थाः प्राङ्मुख उपवेश्युः ॥ ततो यजमानः प्राणायामा
 दिकं कृत्वा परमेश्वरं प्रीतया स्तारो हणानि संकरिष्ये ॥ इति संकल्पं कृत्वा रुष्यादिकं
 स्मरेत् ॥ अयमग्निर्वीर्यं ततमद्रत्यस्य प्रजापतिरुषिः अनुष्टुप्पुं० दः अग्निर्देवता उपेविनियोगः
 गः ॥ दैवीनां वमित्यस्य प्रजापतिरुषिः सं० अं० दितिर्देवता ॥ सुनावमित्यस्याग्निना वृषी
 गाय० अश्विनौ देवा ॥ आनो मित्रावरुणौ यस्य सरस्वती रुषिः गा० मित्रावरुणौ देवता ॥ त्र
 याणां सौत्रामण्यां पन्नौ हौत्रिके विनियोगः ॥ अत्र त्वं ङकि करणे विनियोगः ॥ आयुः कीर्ति
 रित्यस्य गौतम रुषिः गा० अग्नि० स्पृशस्तारो हणौ विनियोगः ॥ सुहेमंत इत्यस्याश्विनौ
 यन रुषिः पं० हेमंतादयः पंचदेवता उपेविनियोगः ॥ स्थोना एषि वी इत्यस्य दध्यं
 डाथर्वण रुषिः गा० एषि वी देवता त्रांति करणे विनियोगः ॥ अत्र त्रुशयने विनियोगः

34

उदायुषे स्यस्यैगौतमऋषिः गा० अग्नि० उहाने० ॥ इति स्मृचाग्रंथितैर्दत्तैः जायापुत्रादिसदि
 तस्यात्मनः शयनपर्याप्तिं स्पृष्टारं कृत्वा तं यजमानो गतेः पश्चात् प्रागग्रमास्तीर्य तस्योपर्यु
 त्तवस्त्रमुदग्दशमास्तीर्य ब्रह्मवरणपटववल्कल्या ॥ अगते रुतं रत उदपात्रं शमीशारखा
 सितालोष्टं अत्रमानं वोदकं स्थाया निधाय स्य स्तरमपरेणोपवित्रया गतिमाहमाणा य
 जमानः अथ मन्त्रिर्वीरतमो यं न गवंतः सरुस्वसा तमः सुवीर्यो यश्चैष्टो दधातु नाविति
 मंत्रं जपिचा ॥ दैवीनावमित्यादि मधारजाऽपि सुक्र उदस्यैते स्त्रिमिन्त्रैरधो नाभिः प्रां
 चमंडलिं कृचा ॥ ब्रह्मन्प्रत्यवरोहमेति ॥ ब्रह्मणाममंत्रं प्रत्यवरोहध्वमिति ब्रह्मणा नुज्ञातो
 यजमानः पत्नीपुत्रादयो गृह्याश्च यथाऽपेष्टं प्राङ्मुखो वामपादैरायुः कीर्त्तिर्यज्ञौ बलं मना
 द्यं प्रजापतिमंत्रं जपंतः सर्वक्रेमेण स्वस्तमारोहयुः ॥ आरुह्या क्रतुोपवित्रैरायुः तेषां म
 ध्ये यजपनीतास्त एव सुहेमंतः सुवसंतः सुग्रीष्मः प्रतिधीयतानः शिवानो वर्षाः संतु शारदः
 संतु नः शिवा इति मंत्रं जपेयुः ॥ तत्रारुह्य स्तसर्वस्यो नाष्टयिवातिमंत्रेणारोहणारोहण क्रमे

35

॥ व प्रावि न्ना र सो द क्षि ण पा र श्वेः शयी रं न् ॥ त त उ दायु था स्वायु षो स र्जन्य स्या वृ ष्ट्याः पृ णि
 व्याः स प्र धा म भि रित्य ने न मं त्रे ण स र्वे क्र मा दु त्ति ष्टु युः ॥ ए वं ब्र ह्मा नु मं त्रे ण क च्छा नां
 तं दि र प रं क्र म न वे त् ॥ त त आ र न्य मा स व उ ष्यं चा व त्ते स र्वे अधः शयी रं न् ॥ य थे षं
 वा ॥ अ त्र गे ण का ला ना वः ॥ ॥ इ ति स्त्र स्त रा रो ह णं ॥ ॥ उ ह मा ग्र हा य ण याः मार्ग त्रि
 षो ष मा घा नां कृ ष्ण ष्मि ष्चै डी वै श्व दे वी प्रा ज्ञ प त्यां ताः क मे ण स नि हि ता स्ति स्त्रो
 ष का स्युः ता सु ता व त्प्र थ म मै डी सं श ष्ठ को च्य ते ॥ त त्र प्र थ म प्र यो गे ना दि मु खं आ ह्व
 र्त्त चा गे नूः प श्चा दु प वि त्त य प्रा णा या मा दि क्त्वा प र मे श्व र प्री त ये अ ष्ठ का क म हिं क रि
 ष्ये ॥ इ ति सं क ल्पं कृ त्वा स र्व व द्दे क त्पि कां स्म त्वा षा दि कं स्म रं त् ॥ त्रि षी श स्र सार इ त्या दि नं
 त्र ज्ञा त स्य या ज व ल्क रु षिः त्रिं लिंगे क्ता दे व ता ॥ अ ष्ठ म स्थानु षु द्वा स्तो मे वि नि यो गः ॥
 त तो दे व ता भि ध्या नं ॥ त त त्र प्र ज्ञा प तिं । इं डं । अ ग्निं । सो मां । स्व रूः । रा त्रिं । अ ष्ठ कां ॥ रा त्रीं ।
 रा त्रीं । रा त्रीं । रा त्रीं । रा त्रिः ए ता आ उ पे न ॥ ए शि वीं । अं त रि क्तां । दि वां । दि त्वाः प्र दि त्वाः ॥

आदिनाः। अहोरात्रे। आपः। मरीचीः धातारः समुद्रः। ब्रह्माणः। विश्वानः। आदित्यान्वस
 नः। देवानः। रुद्रानः। गोपून्। मरुतः। प्रजापतिः। परमेष्ठिनः॥ अष्टकावरुणा इन्द्रमष्टाप
 नः। अग्निश्चिष्टृक्तं स्थालीपाकमष्टपशेषेण॥ भूरादीन्पूर्ववत्॥ एता अंगप्रधा
 नाथी देवता अस्मिन्कर्मण्यरुंयश्चै॥ इत्येका ब्रह्मवराणादि कृत्वा तं दुर्लभं तं रं सिद्ध
 स्याष्टपस्या सादनं प्रोक्षणं च भवेत्॥ तत आद्यं जागं तं कृत्वा ज्येनैव त्रिंशत्स्वसा
 रदस्याद्यै दशा कुती दुर्गुमा ॥ ३॥ त्रिंशत्स्वसार उपयति निष्कृतिः समानं केचुं प्रतिमुं वमानः॥
 स तूसां न्यते कवयः प्रजानां तीर्मध्ये छंदसः परियंति तास्वती स्वाहा॥ इदं शिस्वष्ट न्यो नमम॥ ३॥
 ज्योतिष्मते प्रतीमुं च तेन जोरात्री देवी स्तस्य व्रतानि॥ विपश्यंति पशवो जायमाना नारुपमानु
 रस्या उपस्थे स्वाहा॥ इदं रात्रौ नमम॥ २॥ ३॥ एकाष्टकात्पसा तप्यमाना जजानाग भंमिहिमान
 निंदं॥ तेन दस्कुं न्यसं तदेवा हंता सुराणामनवच्छवीभिः स्वाहा॥ इदमष्टकायै नमम॥ ३॥
 ३॥ अनानुजा मां मकर्तः सत्यं वदं त्यं निष्ठा एतत्॥ भूया समस्य सुमता यथायुयं मं न्यावा
 अन्यामतिर्मप्रयुक्तः स्वाहा॥ इदं रात्रीभ्यः॥ ४॥ ३॥ अहं नमस्तुतो विश्ववैराग्याष्टप्रतिष्ठा

35

उ६

ना ५

३५

मनुजा २

मविद्विगाथा॥ भूपासमस्यसुमतोयथायूयमंत्यावोअन्यामतिमाप्रयुक्तःस्वाहा॥ ५॥ इदं
रात्रौभ्यः॥ ६॥ उंपं ववृषीरनुपंवदोहागांपं वनाम्वीमृतवोनुपंव॥ पंवदिशः पंवदशेन
क्रेपाः समानमृधीरधिलोकमेकं॥ ६॥ इदंरात्रौभ्यः॥ रूतस्यगर्तः प्रथमायुषा
स्यापामेकां महिमानं विभक्तिं॥ सूर्यस्यैकाचरतिनिष्कृतिषुधर्मस्यैकासर्वतेकां नियच्छ
तिस्वाहा॥ ७॥ इदंरात्रौनमः॥ ८॥ उयाप्रथमायौष्ठसाधनुरतवद्यमे॥ सानः पयस्वत
धुक्वोत्तरामुत्तरासमा॥ ८॥ इदंरात्रौनमः॥ ९॥ शुक्रकृषमानतसा ज्योतिषा
गादिश्वरुपाशवर्त्तमानिकेभुः॥ समानमर्थं॥ स्वपश्यमाना विभक्ततीजरासजराधुषागांओ
स्वाहा॥ १०॥ इदंरात्रौनमः॥ रूतनांपत्रौप्रथमेममादंक्रांनेत्रीजनित्रीप्रजानां॥ एकास
तीवदुधोषोयोष्ठस्यजीर्णचिंजरयशिसर्वमंत्यस्वाहा॥ १०॥ इदंरात्रौनमः॥ ततस्वा
तीपाकमभिघार्यतनवतस्वआहुतीः शांतापृथिवीत्याद्यष्टकांताहुदुयात्र॥ शांता

पृथिवी शिव संत रिक्षा नौ द्यौ रजयं रुणो नु ॥ इन्द्रो दिशः प्रदिश आदि शो नो होरा
 त्रै रुणु तं दीर्घमायु र्यश्च विस्वाहा ॥ इदं पृथिव्यै नमः ॥ पृथिव्यै नमः ॥ पृथिव्यै नमः ॥
 नमम ॥ ॐ आपो मरीचीः परिधां त्रु सर्वतो धाता समुद्रो अपरुं त्रु पापं ॥ भूतं न विष्य द्रुतं द्वि
 श्वमस्तमे ब्रह्माभिः गुप्तः सुरक्षितः स्यात् स्वाहा ॥ इदं मरुतं ज्यो मरीचि विन्यो धा त्रै समुद्रा
 य ब्रह्मणे नमम ॥ ॐ विश्वे आदि स्यावस्वश्च देवा रुद्रा गोप्ता रो मरुतश्च संतु ॥ ॐ प्रजा मम
 तं दीर्घमायुः प्रजापति परमेशी दधातु नः स्वाहा ॥ इदं विश्वे न्या आदित्ये न्यो बसु न्यो देवे
 न्यो रुद्रे न्यो गोपृ न्यो मरुत्यः प्रजापतये परमेशि ने व नमम ॥ ३ ॥ ॐ अष्टका ये स्वाहा
 इदं ०४ ॥ अथाष्टमभिघार्य तनैका द्रुतिः ॥ ॐ इन्द्राय स्वाहा ॥ इदं ॥ ततः स्था लीषा का सप्त
 शेषेण स्विष्ट कृत्वा ॥ ततो भूरादि नवकं प्राशनादि विमोकांतं च पूर्व वत् कुर्यात् ॥ इति प्र
 थमाष्टका कर्म ॥ ॥ अष्टकाया द्यौ उत्तरेद्युः पिंड पितृ यज्ञवद न्वष्टका कर्म कुर्वीत ॥ तच्च मा

मयि ६

36

ॐ

३६

तय विद्यमानायां भवति ॥ तत्र निर्णेजनांतं वैश्वदेविकं कृत्वा पराङ्मुखः प्राचीनावीतिनीवि
 बंधनं कृत्वा ॥ अग्रेः परितो वस्त्रादि कृत उदग्धारे परितुष्टे दक्षिणामुखः कर्मेतं कुर्यात् ॥
 प्राणायामादिविधाय परमेश्वरं प्रीत्ये अन्वष्टकाकं मीरुं करिष्ये ॥ इति संकल्पं कृत्वा वैक
 ल्पिकान् स्मरेत् ॥ तत्राग्रे पश्चात्प्रासादनं ॥ बरुग्रहणं पश्चात्स्वाकराणां ॥ एतत्ते इति
 पिंडदानं ॥ स्त्राण्याद्याद नानि ॥ एतान्वैकल्पिकान्पदार्थानां करिष्ये ॥ इत्येतां कृ
 त्वा दिकं स्मरेत् ॥ अग्नये कव्यवाहनायेत्यादि सर्वमंत्राणां प्रजापतिरूषिः अग्नये कव्यवाहना
 य सोमः पितृभ्यो देवयजुः ॥ ॐ ॥ लिंगोक्ता देवता होमे विविनियोगः ॥ अपहता असुरा इत्यस्यासुरा
 रक्षा ॥ ॐ सि देवता यजुः ॥ स्त्राकराणां वि० ॥ ये रूपाणीत्यस्य कव्यवाहनाग्निर्देवता त्रिष्टुब्धः ॥ ॐ भू
 कनिधाने वि० ॥ अत्र पितर इत्यस्य पितरो देवता बृहती रुद्रः ॐ पे वि० ॥ नमो वइत्यो दानि लिंगोक्ता
 देवत्या निषट् यजुः ॥ ॐ ॥ षि एषां भूविकरणां वि० ॥ नमो वः पितरो नमो वइत्येते पितृदेवत्वे
 यजुः ॐ ॐ ॐ अनयोः षडंजत्यतिरिक्तं नमस्कारं लिंगाद्यजमानस्येव निरंजुहि नमस्कारे

37

विनिष्ठागः॥ नेपिष्टदेवस्येयजुषी॥ यजमानस्येवजुपेवि॥ प
 तद्वा इति पिष्टदेवत्यां यजुः सूत्रदाने वि॥ आधनेत्यस्य पितरो देवता गा० मध्यमपि
 उप्राशने वि॥ जुर्जति वतंती रिपस्यापो देवता॥ वि० अपानि प्रोक्ते वि॥ अथवा
 सर्वेषां पिं उपिष्टयद्रुक्तौ वि॥ देवता निध्यानं॥ तत्राग्निं कथ्य वारुनं सोमं पि
 टमंतं मांसेन॥ पायसेन वा॥ वरुणा वा॥ अमुक गोत्रं अस्मत्पितरं अमुक रा
 मं॥ गोत्रं पितामहं रामाणि॥ गोत्रं प्र पितामहं रामाणि॥ मांस्पिंडैः पा
 यस्पिंडैर्वा वरुस्पिंडैर्वा॥ अमुक गोत्रं अस्मन्मतामहप्रमातामहवृद्धप्र
 मातामहानां मांसाद्यान्यतोमनवा सुरासंक्रादित्यैः आवायिदीन्वापिंडै
 रहंय द्ये॥ आग्नेयादिदक्षिणांतदक्षिणाग्रैर्दत्तैः परिस्तरणं अग्निमपरे

३१८

तत्रैवापात्रासादनं॥ तत्र प्राक्संस्थानि दक्षिणाग्राणि प्राग्विबलानि पश्चिमासा
 दने॥ दक्षिणसंस्थानि प्रागग्राणि दक्षिणाविबलानि॥ उत्तरासादनेस्युः अत्र पक्षे
 मांसं पक्षेतंडुकाः तयोरतिदिष्टग्रहणं भूग्रहणं चैव चारः पक्षात्तवन्ति॥ तत्र तं
 दुकानां ग्रहणपक्षे॥ सृगुर्वृखलं मुसलं शुर्विवरुस्थाली उदकं पायसापक्षे उद
 कस्थाने पयः॥ आश्वमेधेणं वज्रं उपदपात्रं सक्तुदोहिं नानि॥ अनवरवंडितास्तंडु
 काः॥ अन्यतमासुरासक्तवः॥ अंजनं अमृते पनं स्रजः॥ सूत्राद्यन्यतमं वा मांसस्य ग्रह
 णपक्षेतंडुलस्थाने सव्यपार्श्वे सक्तयोर्मोसं नो लृखलादितत्रासादनं तत्र स्रक्स्थाली उद
 कमित्यादि॥ उत्तयोः ग्रहणपक्षे स्थाल्यादिन्येव वमासाद्य॥ पक्षे सुविंतंडुकानां ग्रह
 णपक्षे न संसक्त्यकीकरणां च रुस्थाल्यामावपनं॥ पक्षे अवखंडितस्य मांसस्य सुवि
 ग्रहणं॥ स्थाल्यामावपनं॥ पक्षे अवखंडितस्य सुविग्रहणं॥ स्थाल्यामावपनं॥ अग्रह

38

पापहेतुं दुःखानां मांसस्य वा स्थाल्यामावपनमेव ॥ उदकोसेवनं दुग्धमासेवनं वा ॥ अ
 धिश्च यत्नेन प्रपणं ॥ श्रुतस्याभिधारणं ॥ दक्षिणत उदासनं ॥ पर्वणारुरणं ॥ सोप
 ग्रहृदि सव्यं न्यस्य दक्षिणं ऊनवा ॥ अग्नये कव्यवा रुनाक्षयस्वो हविमि मध्ये मे
 हणो न जुहुयात् ततः प्राक्षोमायेति ततो प्राङ्मुखो दक्षिणं प्रक्षेपः ॥ अथ वा पूर्ववदेव हो
 मः ॥ ततो लेखाकराणां ॥ हृत्वे श्वगण संख्यया विज्ञेयं तेन मांसं न पायसेन च रूपा वा प्र
 नीतपि च स्यात्पि त्रादिभ्यः पिंडदानं ॥ एतन्नेमांसमिति वा मांसं संपदे ॥ ततः प्रत्य
 ग्वामा ॥ त्रादिभ्यो लेखाकराणां ॥ उल्मुकनिधाने पूर्ववत् ॥ अमुकगोत्रे अस्मिन्मा
 तुः अमुकदे ॥ अवने निदधे त्यवने जनं ॥ पितामहि प्रपितामहोति इतराभ्यां स
 रुदाक्षिन्ना न्युपस्तीर्य ॥ गोत्रे अस्मान्मातरामुक्ते एतन्नेमांसं सनन्तं वा ॥ इदं गोत्रा
 ये नमः ॥ एवमिति तराभ्यां मात्रादिपिंडसंनिधावेन पत्येभ्य आचार्यश्चित्रेभ्य इ

३८

च्यालेखोत्सुकवर्जदवा॥ मात्रादिपिंडत्रयसमीतसमावटत्रयं स्वात्वा॥ तेषु पूर्वव
 जोत्रादिनिर्दिश्यामुकिदे॥ सुरां पिबेति क्रमेण गुडोदकानि रुक्तां सुरामेकेनैव पा
 णि नोपसिंचेत्॥ तथो वामुदैकिटप्यस्वेतितत्रैव सकुप्रक्षेपः॥ एवमांडस्वेति पिंडन
 दानपिंडेषु॥ अनुलिंपस्वेत्यनुलेपनं च॥ स्वज्ञोपितस्वेति॥ स्वज्ञश्च॥ एतसुरादि
 दानं मात्रान्येव॥ अत्रपितर इत्यादि स्त्रुवदानादविक्र पूर्ववर्तेत्रेणैव कुर्यात्॥
 प्रत्यवने जनं सवत्र॥ स्त्रुवाद्यं न्यतमदानं प्रतिपिंडमुत्तयत्र॥ वास्वीपिंडपूर्वकं वा॥
 अवनेजने शेषोदकं निषेधः॥ सकृदुत्तयत्र पिंडमुत्तये प्रावृषद् पिंडाश्चरुपा
 त्रप्रत्यवधायावाजिघ्रायग्नौ सकृदाहिन्नानि उत्तयानि सहेवाभ्याधायोत्तुकेवापि
 विस्तृभ्यस्तोपवातिभृत्वा यम्यमात्रविसर्जनं कृत्वा स्मृत्युक्तविधिना न्वष्टक्यं श्राद्धं कु
 रीत॥ ॥ इति अन्वष्टक्यं कर्त्त॥ ॥ अथ पौषमासस वैश्वदेव्यष्टकाकर्माच्यते॥ तच्च गोप
 त्रुस्थानीकागमांसेन भवति॥ तस्य च देशकालविरुद्धत्वात्पायसेन वावरुणैव चैतत्स्यात्

तत्र प्रथमप्रयोगे मात्र पूजन पूजन पूर्वकमाभ्युदयिकं आहं कृत्वा प्राणायामादिपरमेश्वर
 प्रीतये द्वितीयाष्टका कर्मदंकरिष्ये ॥ इति संकल्प्यादिकं कृत्वा ॥ प्रथमाष्टका वत् ॥ इन्द्रस्वा
 विश्वादेवान्यायसे नवरुणा वेल्यभिध्यायेत् ॥ इन्द्रयज्ञपक्षादिकर्मवदानयोरष्टका वत् ॥
 अनंतरमासादनामिदिना अष्टका दुत्यंते पायसं वरुं वा निघोर्य ॥ उं विश्वे न्यो देवेभ्यः स्वाहा ॥
 इदं विश्वे न्यो देवेभ्यो नमः ॥ इति कुला नयत्रोषा स्विष्टकृत् ॥ अन्यं सर्वं पूर्ववत् ॥ एवमेव मा
 धस्य प्रजापत्याष्टका सिद्धकालकृत्वा कवरुणा ॥ तत्राष्टका नंतरं प्रजापतिं कालकृत्वा के
 नेत्यभिध्या नं महा नसे मृला ग्यं त्रामु ॥ इत्येकालकृत्वा कवरुं पक्षाष्टका वरुतंडुला
 नंतरमासाद्य प्रोक्षेत् ॥ अष्टका दुत्यंते प्रजापतये स्वाहा ॥ इदं प्रजापतये नमः ॥ इति त्रा
 का दुतिः ॥ ॥ उनयत्रोषा स्विष्टकृत् ॥ अन्यं समानं ॥ एवमेव यत्रुथी नाद्रपदपैत्र्य
 ष्टका ॥ अष्टकांते पिबेत् ॥ त्राकेनेत्यभिध्यानं तंडुलानंतरं त्राकमासाद्या घ्रास्य
 वरुस्थात्पां तंडुलान्प्रक्षिप्य द्वितीयस्यां सादकायां त्राकं प्रक्षिपेत् ॥ एवं ॥

३९

वरुधमेशा कं पञ्चाष्टकाङ्कृत्यं नंतरं पितृभ्यः स्वाहा ॥ इदं पितृभ्यो नमः ॥ इति शाकाङ्क
 तिः ॥ एतस्य शाकचरो रासादेनादिहो मां तं प्राचीनावीतिनाकर्तव्यं ॥ तत्र दंतं तं यज्ञो
 पवीत्युपस्पृश्यात्तरं विदध्यात् ॥ स्विष्टकृतादिष्टविवत्र ॥ सर्वत्रात्रेद्युर्नवष्टका
 कर्मचयथोक्तस्यात् ॥ सर्वत्र प्रथमप्रयोगे अष्टकोमष्टका प्रतिमात्रादिकं कुर्यात् ॥
 ॥ ॥ इत्यनवष्टका कर्मा ॥ ॥ अथ वृषोऽसर्गः ॥ सवगया साम्या घने कफळदर्शनान् ॥ पि
 तृभिः स्वर्गावाप्तिः पापक्षये परमेश्वरप्रीति संतत्यादिकामेन कार्तिक्यादौ कर्तव्यः ॥
 तत्र गोष्टे गवां मध्ये ॥ नदीतटेषु नेत्रिवाळये स्वर्गद्वारेषु वा न्यत्र वशुवोरभ्ये मंडपे
 वा प्रागुदक्प्रवले लदे ॥ यथावदावस्थया ग्निं संस्थोऽयमस्य पुराणाद्युक्तप्रकारे
 ण सल्लक्षणायाः पयस्विन्या गोर्वत्समेकवां यथोक्तलक्षणं नीळमेकं च द्विवर्णं वा
 षण्मासोर्ध्वं वर्षत्रयादधिकं यथाविधामिरष्टामिश्च तस्तृभिर्वा विंशतरीभिरुत्ता
 ने द्वाभ्यां न्वितमीशानादिभ्युपकल्प्य मृत्पुङ्गवनादी श्राद्धं च विधाय ॥ एतेषामन्य

तमेनोद्देशेन ततो देवा पूर्वकं दृष्टोत्सर्गमरुं करिष्ये ॥ इति प्रतिज्ञायाश्च पल्लवमुखं
 नादिगर्जं गंधोदकपूतितं वस्त्रपुष्पस्रज्जडितं सलक्षणं कुंभ ईशान्यादिशि धान्यपुं
 कोपरिविन्ध्य स्थतत्र शिवमावाह्याभ्यर्च्य ॥ प्रकृतवैकल्पिकानंतरं एकवर्णो वृष उ
 इति स्मरेत् ॥ ताताभिधानं ॥ षट्त्वोग्निं ॥ प्रजापतिं ॥ इंद्रं ॥ अग्निं ॥ सोमं ॥ एता देवता
 आ ज्येन ॥ अग्निं ॥ रुद्रं ॥ शर्वी पशुपतिं ॥ उग्रं ॥ अशनिं ॥ भवं ॥ मरुदेवं ॥ ईशानं पायस
 नोच्छ्रोषेण ॥ ततो भूरादीन् ॥ शेषमा ज्येन ॥ पूर्ववत् स्मृत्वा षादिकं स्मरेत् ॥ इहुरति
 रिति देवा रुषयः यजुः उपस्तज्जनिषु चिक्छुदः अग्निदेवता ॥ सत्रोच्चा नेवि ॥ पूषा गा इ
 ति मंत्रस्य गौतम रुषिः पूषा देवता ॥ गा सोमे वि ॥ भूरादीनां पूर्ववत् ॥ शैलाध्यायस्य पर
 मेष्ठि रुषिः मानोद्वये इमारुद्रा येत्येवं त्रयस्य कुसोवानमस्तोरुदेति गायत्री यात इति
 तिस्त्रानुष्टुभोध्यवोचदिति तिस्रः पंडुः पानमोस्त्रिति सप्तानुष्टुभो मान इति द्वे जगत्स्यो ॥
 षोडशा नामेक रुद्रो देवता ॥ हिरण्यं बहव इति त्रिंशद्वज्रं पिसप्ताष्टका द्वदिन

स्वयोविंशतिरष्टकाजाता एवमुक्तयतो नमस्कारा अन्येन्यतरतो नमस्काराश्च तिस्त्रो
 शातयोरुद्रास्तेषां देवता ॥ किं रि केन्यइत्यादीनां पंचानां व्याहृतीनां देवहृदयन्तु अ
 ग्निवायुर्करुपा अनिरुक्ताः पंचवज्र विंशतयोरुद्रा देवताः ॥ द्रोणे बृहतीया उगतीयाते
 नुष्टुप्यरी नोमीष्टु घमेत्यने त्रिष्टु नौ विकिरिद्र सरुस्त्राणीति चानुष्टु नौ सप्तानामेकर
 द्रो देवता ॥ असंख्यातादि दशानामेव तानामनुष्टु नां दशत्रिकारुद्रा देवतानमोस्त्विति
 त्रयाणां प्रत्यवरोहाणां यजुषां त्रय एकादशारुद्रा देवता एवं साग्रं शतचतुष्टयं रुद्रा दे
 वताः अथ वा शतशीर्षैर्वि सर्वस्य देवता होमे विनियोगः ॥ हि रण्यवर्णादिनां सा वित्रा घम
 षणां तानां वा एनं युवनमिति या इवल्करुषिः त्रि० वृषो देवता तदु संगे विनियोगः ॥ म
 न्तरित्यादिनां यजुषां देवा रुषयः वायु देवता होमे वि० ॥ या स्ते अग्न इति त्रिवस्य दे
 वा रुषयः अनु० मध्यमायां इद्राग्नी देवते दूतयौ रग्नि देवता ॥ त चायामिति श्रुनः शेष

५१
 ऋषिः त्रि० वरुणो० स्वर्णधर्म इत्यादीनां पंचानां यजुषां देवारूषयः अग्नि० रुद्र इत्यादी
 कोमे०॥ सहीरं प्रणीय तं दुब्बानं नरं सिद्धस्य पौष्टस्य आसा नंदनं प्रोक्षणां च॥ इज यद्रवत्याय
 संश्रपयिचापर्युक्षणां तं कृवां अन्वरक्षे ववृषं ववृषं सदा दृक्का दशाक्षरैः स्वाहोतै इह रत्यादिमं
 त्रैः षडाकुतीर्जुं ऊयात्र॥ तास्विदमग्नयेत्यागः॥ ततस्वाधारावाज्यनागो वान्वा रक्षे॥
 ततः नायसमभिधायी वन्वा रक्षे ग्नये स्वाहा रत्याद्या दृश च पौष्टांताः॥ तत्राग्नये स्वाहा
 एवं रुद्राय स्वाहा॥ उदकोपस्पर्शनं॥ शवयि पशुपतये॥ उग्राय॥ अग्नये॥ भवाय॥
 महादेवाय॥ ईशानायेति नवपायसेनात्रयया देवतं त्यागः॥ ततः पौष्टमभेधायी॥ उंष्ट
 षागा अन्वेनुनः पूषारक्ष व सर्वतः॥ पूषावाजां सानानुनः स्वाहा॥ इदंष्टनमम॥
 इत्येकाकुतिरसर्वेण पौष्टेन॥ ततान्वा रक्षे पायस पौष्टशेषेण॥ स्विष्टकृशा ततो भू-
 राद्याश्चाज्येन पूर्ववत्॥ प्रणीता विमोकात् कुंभे रुद्रां जपीत्वा दिक्षु रौद्रं बद्धिं दत्त्वा॥ वा-
 मकुक्षि वक्रं दक्षिणे त्रिशूळमिति॥ शृङ्गस्य तु विपरितं च त्पायसेन कुंभेनापि

२३
 ४१

वांकितं वृषजं वसतरि सहितं हिरण्यवर्णं तिति स्तुतिरापोहिषे तिति स्तुतिः रां नो देवीरिष्टा
 निर्मन्त्रिः कुंजां भोभिः स्नापयिष्ये वाग्निसमीप्योरंतरतः प्रांचं वसतरी मध्यस्थितं गंधपुष्पवा
 सोभिः किंकिणी घंटौ टादीनां च तैरे कंठं चूं गारां खरे श्वकं कृत्य कं कळां बंधारुद्रान्पु
 रुषस्तु कं कृष्णां डी श्वे चारि शृग वित्रा ब्रह्म सोसा वित्री मध्यर्षां चैति ॥ मंत्रान् वृषजस्य दक्षि
 णो वा मेवा कर्णे जपिष्ये ॥ वसतये रूपवत्यः पतिवो बालिनं शुभं ॥ ददामितेन सहिताः क्री
 धं दृष्ट्वा सा इति वसतरीणां कर्णे जपेत् ॥ वृषो यं नमो वां धर्मश्च उष्मादः प्रकीर्तिताः ॥
 वृणो मितमहं नक्त्या समारक्षु सर्वते इति वृषजमभित्तये नं युवानं वृषजं ददामि गवां प
 तिर्युष्पतिं ससर्पि ॥ अनेन साहचर्ये प्रकामं तथा प्राप्नुत वसतय इति वसतरी मभिमंत्रये
 त् ॥ ततो लाज्जां समंतद्विकार्य वृषजस्य वसतरीणां वै पुष्पा न्येकत्र धृत्वा वृषजस्यैव वा पुष्पा
 हत हिरण्योदकं पूर्णं नां जलिनां ॥ एवं युवानं पतिं वा ददामितेन क्रीडंती श्वरं त प्रियेण ॥
 मानः सप्तजनुषा सुनगाराय स्योषेण समिषामदे मेत्यनेनो देरा प्रयोगां तेन वृषभ

42

मुस्तजे॥ पितृदेशेन वेदपसवेन॥ मयोभूरभिमाहि स्वाहा॥ मास्तोमि इत्यादिना स्वर्णः
 सूर्यः स्वाहेत्यंतेनानुवाकेन शेषेण तमभि मंत्र्यतमुद्यति कोदकपूणेति मन्त्रपात्रे निक्षेप्य
 स्वधर्मपितृभ्यामाचम्य बंधुभ्यश्चापि चमये॥ माचम्य ह्यश्वये केविद्येवान्येपि चम्य ह
 जाः गुरुश्च सुरबंधुनां ये कुलपुंसमुद्रवाः॥ ये प्रेतजावभापन्ना ये वान्ये श्राद्धवर्जिताः॥
 नरा ये वात्र तिष्ठंति पतिताः पितृबंधवाः॥ दृषोन्नगेति ते सर्वे निजं तां च मिमुतमां॥ इच्छं
 लिना दक्षिणाभिमुखः पितृश्च संस्पृष्ट्वा दक्षिणां परिभ्रम्य धर्मो सिद्धं वनुष्यादश्च तस्त्र
 स्ते प्रिया शुभाः॥ एताहि पोषणाथ यिमयो स्मृष्टा स्वया सह॥ धर्मस्त्वं दृष्टुं रूपेण उगद्वा
 नंदकारकाः॥ अष्टमं शेरिषिष्टानं मतः शान्तिं प्रयच्छ मे॥ इत्येताने नु मंत्र्य कर्षा धर्मा
 रणाय सहितं सोपस्करं कुंजं वा सांस्व करणानि सद्युतं कास्य पात्रं स्वाचार्यीय दत्त्वा॥
 ह्यमाप्य त्रिप्रभृतीन् ब्राह्मणान् संयतान्॥ शिवव्रतधरा न्वायथा शक्तिपायसादिनां न
 विस्तरेण शिवं प्रितये॥ भोऽयै वान्येभ्यो दक्षिणा च दद्यात्॥ दृषां करितारं तोषयेत्॥ ॥ ॥

४२

॥ इति सुप्रोक्तम् ॥ ॥ तदनंतरं कार्तिके मार्गशिर्षे वा शुक्लपक्षे पुण्ये द्विष्टकाववत्यशुः कर्त
 व्यः अथ वा पायसश्चरुस्वतत्राभ्युदयिकं रुचा प्राणानाद्यतपरमिश्चरणीतये पायसप्रा
 नमहं रिषे इति संकल्पः ॥ यावंत्यागृहे गावो विधन्ते तासां पयसि एकस्या अपि गोरला
 कीते पिबामहानस उहत्याग्निना च रुधर्षवजं मिरुत्या मुखायां तंडुलैः पायसं प्रपयिवा
 ते त्रे प्रन्तती नू ॥ ब्राह्मणान् नो जयित्वा तेष्वसता यो श्रीत ॥ पित्रेष्टकां दृषोः संगं पिय
 सप्राशानं च प्रारब्धपाकयज्ञः ॥ तस्मिन्निहितप्राप्तप्रथमे मासि न कुर्वीत ॥ अनुसर्गपक्षे द्वि
 तीयाद्या दृष्टौ वा श्वयुज्यां दृषोः सर्गे कीयमाणेष्टप्रातका कर्मानं तं रसरु कर्तव्यः ॥
 इति पायसप्राशनसमाप्ताश्च पाकयज्ञः ॥ अथोपासने प्रायश्चित्तं विधिं व्या
 ख्यास्यामः ॥ अरुणोदये उच्छायाग्निं प्रादुर्भूत्य दंतधावनादि पुरः सरं यथा वि
 धिः स्नायात् ॥ अल्पकालत्वादशतैः संक्षेपतः स्नायात् ॥ ततो यथा विधिं संध्यां
 निर्वृत्या ॥ कालत्पत्यां कंक्षे विदध्याति ॥ ततः प्राणायामसंकल्पविकल्पादि स्म

43

राणा देवताभिध्यानातिविधाययथाविधि प्रातर्होमं कुर्यात् ॥ अर्घ्यां तावे संध्या
 स्ति कृता तद्दिनाय त्रीजपंत संकल्पो विधायोपस्थानं ऊपेत् ॥ उपस्थानविषये अ
 अनुदयनियमानास्ति ॥ अथात्र प्रायश्चित्तं ब्रूयते ॥ अग्निस्थानसूर्यादुक्तिः सूर्यस्था
 ने अग्न्यादुक्तिः एवं विपर्यसै अत्र संकल्पादिद्रव्यां तरेण होम आवर्त्तते ॥ यदि प्रथमाहुता
 रादुक्तिर्द्रव्यातर्हि उपयमनादि आवर्त्तते ॥ उपस्थानलोपे प्राणायामत्रयं ॥ अनुदितभू
 तिरहोमे कृते प्राणायामत्रयं ॥ उपासनं रहितं स्थजदयानंतरं संकल्पपूर्वावब्रूयैतदः ॥
 अथ वानित्यस्त्रानवेलाया उपासनीनां विश्वदेवदेवायामेव कर्तव्यः ॥ तत्र संकल्पर
 हितः प्राणायामरहित एव पंचयज्ञार्थं सर्वार्थवा उद्धृत्य महानसेपाकः ॥ कार्यः ॥ नकुंड
 स्यापरि ॥ अनेकपाकसंभवे सति पंचयज्ञशेषानंदापमस्वगृहे आवसथ्याग्निपा
 केन कार्यः ॥ शूद्रपतितरजस्वलावडं ॥ तयोः पंचयज्ञात् पूर्वमज्ञोदनं ॥ अज्ञोदनं
 कुवाकापलासोगिणीगर्भिणीरोगिणां वडं यि ह्यौ शेषाणां ज्ञोदने नियमाः ॥ अस्मा -
 मर्चकाळापकवर्षकार्यः ॥ अथ पंचमहायज्ञाः उद्धृत्य ज्ञाने

४३

२५

नकार्यः॥ तच्च पूजनं॥ उद्धृतां न्न प्रोक्षणां तदा आप्यायनं॥ पर्युक्षणां विना आहुती
मात्रे कुते प्राणायामादिपुनः क्रियां आहुति विषयस्यैव॥ आहुति लोपे बलि
लोपि पंच प्राणायामत्रयं॥ पंचयज्ञविषयाः स प्राणायामत्रयं॥ देवयज्ञः॥ सप्त खंडरु
तयज्ञः॥ मत्तकबलिः॥ ३॥ द्वारबलिः॥ २॥ वायुबलिः॥ ४॥ दिग्बलिः॥ ४॥ मध्यमब
लिः॥ ३॥ उत्तरबलिः॥ २॥ अपरन्तबलिः॥ २॥ खंडविषयाः स प्राणायामत्रयं पुनः॥
क्रिया॥ तदा बलि विषयाः स विष्णु स्मरणं॥ इदं विष्णुरिति॥ पेत्रोबलिः॥ नित्यं आहु
तिति पितृयज्ञस्तस्य विषयाः स प्राणायामत्रयं पुनः क्रियते॥ एतेषां पंचयज्ञानामे
कैकस्या करणे उपवासः प्रायश्चित्तं॥ उपवासां शक्तस्य गार्हपत्या सहस्र उपः॥ अ
थवा ब्राह्मणनो जने॥ अथवा द्वादश प्राणायामः॥ तथा च स्मरणं॥ उपवासस्तगा
यत्र्याः सहस्रं विप्रनो जने॥ प्राणायामदश द्वौ च समेतौ उपयमिति॥ सव्ये पसव्यं वा
अपसव्ये सव्यं॥ प्राणायामत्रयं संतकारेति शिरोजने दिविधो पितृयज्ञः॥ नयज्ञविषयाः स प्रा

एणायामत्रयं॥ एकस्य लोपे उपवासः ब्रह्मयज्ञविपर्यसि प्राणायामास्त्रयः॥ एकनक्तत्रयं वास
 र्लोपे अर्द्धरेतुः॥ रोपगपिडानिमित्तलोपे द्रव्याभाववैधवापादरुद्धः॥ तस्य स्वरूपं॥ एकन
 क्तं च नक्तं च अयाचितं उपवासाश्चेति॥ अत्यंतपत्नौ सर्वकरणे उपवासः॥ अनभिघारि
 तं न होतव्यं॥ अभिघारितं मुख्यं गोघृतेन॥ अनंतरमाहिषेण॥ केचिन्कुर्वन्ति तिष्ठते ल
 न॥ पायसादध्मवा॥ दध्मभावेनूदकेन॥ यत्राज्याभावः॥ तत्र एतेर्द्धयैः क्रियाकार्याः॥
 उदकं विहाय॥ पंचयज्ञात्पूर्वं॥ हंपत्योर्भोजने पंचयज्ञलोपः॥ पंचयज्ञात्पूर्वं स्त्रीवैज्ञेज
 नं करोति॥ तद्विस्तारः उपवासः प्रायश्चित्तं॥ प्रमादादिवा पंचयज्ञाकरणसायं संध्याअ
 नादिष्टं॥ ततः पंचमहायज्ञः॥ अनंतरं सायं होमः॥ निषेजितविपर्यसे विष्णुस्मरणं॥
 लोपे प्राणायामत्रयं॥ सायं होमादिसर्वप्रथमप्रहरपर्यंतं पंचयज्ञादिदिनादयान्तं॥
 दिवापि उदयश्चदशमिन्द्रां च॥ पक्षादिकर्मदिवसभ्रांत्या कृते तद्वक्तं॥ अस्तमनानंतरं नव
 नाडिका होमकालः॥ अस्तमाभ्युपयंतं प्राच्यामस्य गौणकालः॥ सर्वत्र गौणकालः

प्राप्ते अनादिष्टं ॥ तद्यथा ॥ यस्य कर्मणो गौणकालः ॥ तं निमित्तं संकल्पं कृत्वा ॥ ततो नादिष्टं ॥ आश्रय
 निवपिः ॥ अधिप्रयणं ॥ सुवस्य प्रतपनं ॥ संमार्गकुशैः संमार्जिनं ॥ उद्धारनं ॥ पवित्राभ्यामुत्प
 वनं ॥ अवेक्षणं होमः ॥ ॐ भूंस्वाहा ॥ भुवः स्वाहा ॥ स्वः स्वाहा ॥ चन्तः ॥ सचन्तः ॥ अयाश्चागते
 येते शतं ॥ उदुत्तमं ॥ पूर्ववत्यागः ॥ एतत्तदनादिष्टं शब्दो निधेयः ॥ गौणकालक्रमेणोपः ॥ लोपे
 गायत्र्या सरस्वती उपः ॥ एवं सायं होमस्य ॥ प्रातः स्नानं संध्या स्नानं संध्यायाश्च लोपे प्रतिनि
 मितं सरस्वती गायत्री उपः ॥ प्रातः संध्या कालाति क्रमे स्नानं प्राणायामत्रयं गायत्र्याष्टोत्तरशतं जपः ॥
 एतत्प्राणश्चित्तं सायं संध्या कालाति क्रमे पुनर्मन एकां कंडिकां रुक्वाचमेत त्रिवस्य उपः ॥ एतत्साय
 णश्चित्तं ॥ सायंतनानां कर्मणामुदयालोपः ॥ प्रातस्तनानामस्तमिते लोपः ॥ होमद्वयलोपे वैश्वानरश्चरुः ॥
 पक्षादिद्वयलोपे च ॥ नयादौ त्रिरात्र होमलोपे तं उमते चरुः ॥ ॐ पासुनि नो ध्यापन प्रवृत्त
 स्योपा कर्मद्वयलोपे वैश्वदेवद्वयलोपे वैश्वानरश्चरुः ॥ पिंडपितृयज्ञलोपे अरुताग्रयणस्य न
 वान्नपाकनो जने पतितान्न नो जने अतिरुद्ध पूर्वको वैश्वानरश्चरुः ॥ पाणि संमिते नान्नेन प्राजा

पत्यः अतिरुद्धः ॥ यवैर्वसंते व्रीहिः शान्तिनीवारैः ॥ शरदि अरुतस्याग्रयणैः श्या शेषान् बान् नो जने निषेकः ॥
 केचिन्मतं ॥ पक्षादिकर्मसदृशं विश्वानरइत्यान्वि शेषः ॥ वैश्वोदेवान्तातावः ॥ अज्यनागानंतरं ॥ अग्रयवै
 श्वानराय स्वाहेति स्थालीपाका दुतिः ॥ तेनैव स्विष्टकृत्र ॥ एतदन्य समानं ॥ अरुताग्रयणस्य नवान्न प्राशने
 वैश्वानरश्चरुः ॥ अयमेव विशेषः ॥ सर्वपदार्थविपर्ययसे अनादिष्टं ॥ परिसमुरुनादि पंचपदार्थविपर्ययसे पु
 नर्यथार्थक्रमेण करणं ॥ नादिष्टमिति ॥ संस्वरुन द्वापयंतं ब्रह्मोपवेशनं ॥ स्थालीपाकपर्यंतं प्राण
 यनं ॥ आड्यादुतिपर्यंतं परिस्तरणं ॥ स्वीयकार्यपर्यंतं पात्रासादनं ॥ आप्रो ज्येष्ठाण्युत्पवनपर्यंतं पवित्रक
 रणं ॥ पर्युक्षणापर्यंतं प्रोक्षणी संस्कारः ॥ स्वकर्मपर्यंतं पात्रप्रोक्षणं ॥ होममात्रार्थमाड्यसंस्कारः ॥ हो
 मार्थमेव स्क्रवसंस्कारः ॥ तथा उपयमनादानं समिधाधानं पर्युक्षणं ॥ प्रधानादुतिमात्रार्थं ॥ आघा
 रावाज्यनागैः ॥ अज्यव्यतिरिक्तेन रुविषा प्रधानहोमः ॥ तत्र प्रधानाकरणे तदनंतरं पुनः स्थालीपा
 केन प्रधानहोमः ॥ प्रधानहोमे जाते आड्यादुतियुक्ते ॥ स्विष्टकृत्रावर्तते ॥ प्रधानादुतिविपर्ययसे पु
 नरपियथाक्रमेण करणं ॥ पूर्वोक्ते सर्वनिमित्ते अंगादुतिं लोये विपर्ययसे संस्ववाकरणे तदनन्तरं
 पावनं ॥ वरदानब्राह्मणनोजनबलिलोपे एतेषां प्रत्येकमनादिष्टं ॥ शवाग्निस्तृकाग्निपतिताग्नि

45

५५

अंशज्जाग्नीनां संसर्गे अनादिष्टं ॥ प्रज्वाळनं ॥ समिधनं ॥ तां सवित्रः ॥ तस्सवित्रः ॥ विश्वानि देवसवितरित्येतैः
 प्रज्वाळनं ॥ पुनस्त्वेतिसमिधनं ॥ अन्येनाग्निना संसर्गे समिधनमेव ॥ अरणो मंथने क्रियमाणे ग्निसम
 वेजाते सत्यसपवद्भ्यां त्यान्यस्थाने मंथनादग्न्युत्पत्तौ पूर्वस्थाने ग्निदृशेने जाते सति उ नयाग्योर्मन्म
 यपालिकयोग्रहणं कृत्वा उत्तरमंथनं संभवान्निं प्रदीप्तं कृत्वा पालाशादियदियदृक्षे ससमिधां द्वा
 दशागुक्तां गृहीत्वा समित् ॥ संकल्पेतामिति रुग्ध ॥ भ्यां उत्तरमंथनं संभवान्निं प्रागग्राहिष्या ॥ पंचन
 संस्कारपूर्वकं पूर्वमंथनं संभवमग्निस्वरस्थाने निधायोत्तरमंथनं संभवान्निं शांतं कुर्यादिति ॥
 रजस्वळादिनचतुष्टयमनधीकारिणी ॥ सृष्टिका पुत्रजननी सा विंशतिदिनानि ॥ यास्त्री प्रसूता
 सामासेन ॥ तावत्पर्यंतं तस्याः त्यागदानेनाधिकारः ॥ रजस्वळायापन्यायां जमानेन प्रवासो न कार्यः ॥
 यदि प्रवासं करोति तदा पुनराधानं ॥ तद्वत्सृष्टिकायामपि पत्नी च विरजस्का यदा नवति तदा पाकं क
 रोति ॥ दशाह्वाह्वं प्रोषितसति नित्यां न कुर्यात् ॥ नैमित्तिकं आह्वं वर्जयिष्या ॥ सृष्टिकायां पन्यां अग्नि
 धारणं कर्तव्यं ॥ सायं प्रातर्हमिः ॥ पक्षादिकर्मपिंडपिरयज्ञान्वर्जयिष्या न्यमपि क्रियते ॥ द्वादशरा

५६ त्रीर्विकल्पः॥ निवृत्तिपक्षेग्निधारणमेव॥ यद्यग्निशांतेन वन्नित्तपुनराधानं॥ उन्नयथापाकनियमः॥ हो
 मस्विकारपक्षे होमाकरणे पाकस्थलोपे पुनराधानं॥ अ - स्वीकारे होमादिकरणे पुनराधानं॥ स्तुतके
 सति पंचयज्ञानामवश्यनिवृत्तिः॥ पाकार्यमुद्धृत्य पाके कृते पुनः संसर्गः॥ पाकार्यमुद्धृत्य पाके क्रियमाणे
 स्तुतके वाजाते मृतके वाजाते॥ असगोत्रेण पुनः संसर्गः॥ होमपिंडपितृयज्ञः पक्षादिकर्मकार्यं॥ संक
 ल्पत्यागो यजमानस्य पुन्याश्च तस्यास्त्वनधिकारे त्यागदानं नास्ति॥ सपिंडसंबन्धीनामत्रैवैपि
 प्रवासनिवृत्तिः॥ मातापितृमरणे अथवा गृहे सपिंडकमरणे॥ अग्न्यावसगोत्रेण पाकः कार्य एव॥ अ
 ग्निशुश्रूषाय॥ सपिंडो मणिकोदकेन गृह्णाति॥ दक्षिणाद्वलोपः॥ सांवत्सरीकं आपरपाहीकं वा शौचांते
 सपिंडेन मणिकप्रक्षालनं॥ मंत्रेणोदकप्रक्षेपः॥ दक्षारुमध्ये उदकक्षेपे जात असगोत्रेण मंत्रवज्रुल
 प्रक्षेपः कार्यः॥ स्तुतके वर्तमाने अनादिष्टे प्राप्नोति॥ असगोत्रेण कारयेत्॥ आधाने वर्तमाने असमा
 पोपन्यां रजोत्पतिः स्तुतके वामतके जाते पंचमेदिना आशौचांते आन्युदयिकादि सर्वकार्यं॥ अनेन जातस्त्
 तके मृतके रजसो यत्र वातदा अग्निमुपसमाधाय अग्निधारणं शुद्धिपर्यंतं कार्यं॥ शाककोविश्वदेवः॥ अधि
 कारजाते सति ब्रह्मोपावशानादि आधानं सर्वं क्रियते॥ अहो सत्यां मणिकाधानं कार्यं इति पक्षः॥ परं

४६

आधाने की यभाणे पन्थार जो त्यतौ स्तुत के मृत के वा प्राप्ते ब्राह्मणा तर्पणा त्पूर्व आधानमावर्त्तते
 तथा चोक्तं ॥ अर्वाक् ब्राह्मण रक्षेच्चैदाधाने स्त्री रजस्वला ॥ आवर्त्तते तदा धानं ॥ मातृपुजास
 मन्वितमिति वचनात् ॥ आधानं विपर्ययसि पुनरावृत्तिः ॥ नानादिष्टमिति ॥ प्रथमाधाने आभ्यु
 दयिकमादौ कृत्वा ब्राह्मणाल्ल ^{पदार्थ} विपर्ययं तं पदार्थानां नाशे विपर्ययसेवा पन्थार जो त्य
 तौ स्तुत के मृत के वा जात आभ्युदयिकादिसर्वमाधानमावर्त्तते ॥ ब्राह्मण रक्षेच्चैदाधाने स्त्री रजस्वला
 तं कदाप्यपत्तौ शुद्ध्यनंतरं मणिकावधानोदिकार्यं ॥ अथ प्रवासधर्मः ॥ प्रवासस्थिते न यज्ञ
 मानेन तदिदं सुखोपविश्या ॥ श्राणयामादि संकल्पः ॥ त्यागोपस्थानं कुर्यात् ॥ तर्पणात् पूर्व ब्रह्मय
 ज्ञः ॥ अथ बाल्यागदाने काले कार्यः ॥ पितृणामपसव्यं ॥ मनुष्याणां कंठलंबितं च स्यात् ॥ स्त
 वत्रजानुनिपातलोपः ॥ श्राद्धकाले प्राप्ते श्राद्धत्यागः कार्यः ॥ प्रवासे क्रियमाणो प्रसंगेन तीर्थया
 त्रासत्यामात्मानेन श्राद्धं पिंडदानं कार्यं ॥ आपधानुसारे माससंक्षेपे षण्माससंवत्सराद्धं पुनरा
 धानं ॥ तीर्थार्थे दिवार्थे पुनराधानं ॥ अथ द्विर्थं दाषो नास्ति ॥ पर्वण्यग्निपक्व नोदनं ॥ सकुड

सा ये दनधिका रिणी अशक्तावा ॥ तदा हो म कर्त्ता ह्या गदानं करोति ॥ ५ ॥

५७
हुविकारेपयोविकारे दोषानास्ति ॥ स कृत्र अज्ञात अयाचित प्राप्नो गृहीत्वा नो जने ॥ अनि
घसंबंध्यवश्य नोक्तव्यं ॥ अत्यंतापन्नौ स्वसत्तयापाकं कृत्वा नोक्तव्यं ॥ अज्ञानात्पर्वणि परा
न् नो जने एक प्राजापत्यः ॥ कामतो प्राजापत्यत्रयं ॥ नितराभ्यस्ते पर्वणि परान्नो जने
पुनराधानं ॥ प्रवासस्ते यजमाने सायं प्रातरुनिः ॥ पक्षादिपिंडपि च यज्ञादि रुचिक्रकरोति
पत्नी संनिहिता सत्यां गदानं करोति ॥ रुचिगता वेपथी हामं करोति ॥ स्वकुमारी वा ॥ प्रवासे
पिंडाघ्राणलोपः ॥ पुनराधानं प्राप्नो सत्यां मपियजमान गमनं पर्यंतं सर्वकर्म कर्त्तव्यं ॥ उद्दू
प्रवासस्ते यजमानं नृते सति अस्थ्या गमनं पर्यंतं कर्मलोपो नास्ति ॥ सर्वकर्म कर्त्तव्यं ॥ तस्यावसथ्याग्नि
नादाहः ॥ पुत्रादेर्यावन्मरणवात्तन शृणोति तावत्संध्यादिकर्मलोपो नास्ति ॥ मरणप्रवणसमयानंतरं अ
स्थागमे सैश्रावागमे वा दाहादिकर्त्तव्यं ॥ चेत्संनिहितैस्त्वदेशे मरणं तदात्रावस्येव दाहः ॥ श्रावनावेत्
स्थितिः ॥ शरीरकल्पनं कृत्वा उक्तं प्रायश्चित्तं कृत्वा दाहः ॥ तेषामप्यन्तानेपात्ता श्राद्धेः पृथुधिके
शतत्रयसंख्याकिः शरीरकल्पनं कृत्वा दाहः ॥ नाशयणबलिसद्भावे नारायणबलिं कृत्वा भाव
सथ्याग्निनापश्चादाहः ॥ दारुदिनादारन्यदशारुमाशौ च पुत्रदेः त्रिपट्टिकपर्यंतं दारुदिने आहं ॥

४९

अनिहोत्रिणः त्रैपक्षिका द्धर्मिरणदिने आहं ॥ अथ पुनराधान् निमित्तानि कथ्यंते ॥ पतिः प्र-
 वासंगतः कथंचित्पत्न्यापि प्रवासं करोति तदा पुनराधानं ॥ सायं होमादिक्रमे उदयात् पूर्वमपि क-
 र्त्तव्यं ॥ यद्युदयस्यातदा गृहपतावागमने पुनराधानं ॥ होमादिक्रिया लोपो नास्ति ॥ पत्न्ये संनि-
 हिते सति पत्नी ग्रामांतरंगच्छे तदा पुनराधानं ॥ तथा समुद्रगातिक्रमे पुनराधानं ॥ यद्यग्न्यसं-
 संनिहितः पतिः पत्नी वा तदा इतरस्य सीमातिक्रमे कालातिक्रमे च समुद्रगातिक्रमे पुनराधानं ॥
 सर्वदेः पत्न्या प्रवासनिषेधो विद्वरं विना ॥ विद्वरे त्येका किन्यप्यग्निमादो यगच्छेत् ॥ यजमानोऽग्निं स-
 मीपेन विद्यते ॥ सा वेदेका किनी च गच्छति तदा पुनराधानं ॥ अग्निं त्यक्त्वा दंपत्योः सीमातिक्र-
 मे वपनादिनवतरं पुनराधानं ॥ सायं होमानंतरं दंपत्योः प्रवासे कृतस्तृतीयोऽदि यो जाते
 पुनराधानं ॥ दंपत्योः अग्निं गृहीत्वा गमने प्रारुद्धे समुद्रगा प्रवाहे अथवा आद्यसीमातिक्र-
 मे दंपत्योः अनन्वारं ने पुनराधानं ॥ अग्नौ शान्ते सति मन्थान् क्रीयमाणे गत्यनुत्पल्लौ अस्तमा-
 ने जाते उदयास्तमये जात पुनराधानं ॥ इदानीं प्रतिषिद्धपाके कृते उदकादिना शान्ते अश्रुम-
 त्रपुरीषादि संसर्गे अंत्यजादि स्थि श्चे प्रतिनिमित्तं पुनराधानं ॥ मेषने क्रियमाणे यंत्रवाहने कृते

अरणी स्थस्यागतेः शमने सति पुनराधानं ॥ अथ पुनराधान स्वरूपं कथ्यते ॥ सर्वत्र पुनराधाने
 प्राणायामत्रयं तिथ्यादि ॥ पश्चाच्च निमित्तं पुनराधानं तं निमित्तमुच्चार्य पुनराधानमहं करिष्ये ॥ ततो
 वैकल्पिकपदार्थविधारणं ॥ अरणिमाने निदेशः पूजनं ॥ स्वीकारः स्वरपरिलेखः पंचभूः संस्का
 रः मंथनं ॥ स्थापनं ॥ रूपादिस्मरणं देवतानिधानं ॥ ब्रह्मोपवेशनादि ब्राह्मणनोजनपर्यंतं स
 मानं ॥ ईदृशं पुनराधानस्वरूपं ॥ यद्विविवाहानंतरं करोति तदा आभ्युदयिकं पूर्वमाधानं
 दारकालवत् ॥ येन केनचित्पुरुषेण दारकाले दयाद्यकाले वा आधानं कृतं तत्रायाश्चित्रं स्वीकृत्य का
 लान्तरे वा आधानं कृतं पश्चाद्वितीयो विवाहः ॥ कृतः सापि सहाधिकारिणी कृता ॥ ज्येष्ठा मृता तदा
 गृह्णन्मुकेन दाहः कार्यः ॥ द्वितीया भार्या सहाधिकारिणी तया सह पुनराधानं कर्तव्यं ॥ तदा प्रथमाभ्यु
 दयिकमेव ॥ सन्वेत्पूर्वमभिहृता ॥ तदा प्रथमाधानवदाधानं ॥ कनिष्ठा अधिहृता वा ॥ मृता तस्या ॥
 ग्निर्न दातव्यः ॥ अथवा कर्मणी पत्रमे कृते सति ज्येष्ठा मृता तदा भार्या तिरं यदि द्यते तया सह पु
 नः क्रिया ॥ अग्रहायणी कर्मणी कृता ज्येष्ठा मृता तदा नाहृतिः ॥ अथ कावत्रुषापमध्ये नार्या
 मरणे द्वितीयया नार्या सह पुनः क्रिया ॥ न पुनः अथवा कर्मणि पुनः क्रिया ॥ अधिकारिणी

कनिष्ठा नवति तदा एकादश त्रिनिवृत्तौ पुनराधाने पूर्वकमुर्वित कर्म क्रिया कार्याः॥ श्रवणा
 कर्म पक्रमे सति॥ आशौचादिपत्रौ सायं प्रातर्होमो बलिदानमसंगोत्रकारयितव्यं॥ पिंडयज्ञश्च
 रुच्य॥ आशौचरतो दर्शनादिना इंद्रयज्ञाति क्रमे जाते तदा शुद्धनंतरं कर्तव्यं॥ आग्रहायणीपर्यं
 तमयमेव न्यायः॥ एवं प्रथमाष्टका क्रिया आरब्धा द्वितीयाष्टकादिकार्यं॥ सर्वत्र प्रारंभो मुख्यका
 र्ये कर्तव्यः॥ न गोणाकोत्ते॥ आरंभे नित्यहोमपक्षादि पिंडयज्ञेषु पन्थाति क्रमेण क्रियते॥ य
 दितो गग्रस्ता अथ बाहुषभावायुक्ता सती कर्मसंनिहितान नवति तदा कर्मवैगुण्यं नास्ति॥ प्रथमव
 र्त्त श्रवणा कर्मरंजो न घटते तदा अनादिष्ट पूर्वक कर्मरंजः॥ इंद्रयज्ञादौ पृथगनादिष्टं नास्ति॥
 सर्वत्र गौले प्राप्तेनादिष्टमिति वचनात्॥ एवमष्टकाविषये पक्षादि पिंडयज्ञोदरश्राद्धमपरप
 क्षिक श्रवणा कर्मादि प्रलोप्यत्येकमुपवासः॥ गर्भाधानादिसंस्कारतोपे प्रत्येकमेकः प्राजा
 त्यः॥ गर्भोत्पत्तिपर्यंतं संस्कारादि क्रमे एकमेवाभ्युदयिकं रुचा गर्भाधानं पुंसंवतं सीमंतो
 न्नयनं क्रीयते गर्भोत्पत्तेः प्राक्सीमंतोन्नयनं न कृतं उस्मंगे बाळकं गृहीत्वा एकादशदि
 वसे सीमंतोन्नयनमात्रं॥ सीमंतोन्नयनं जातकर्मनामधेयं एतेषामति क्रमे एकमेवाभ्युद

५९
 शिकं रुचा यथा क्रमेण कर्तव्यानि॥ जातकर्मनामाद्यपनयनपर्यंतं एकमेवाभ्युदयिकं कृत्वा
 कर्तव्यं॥ सर्वत्राग्निस्थापनानंतरमेकमेवानादिष्टं॥ काळांतरे जातकर्मक्रियमाणे मेधाज
 ननस्तनप्रदानसर्षपहोमउदपात्रस्थापनामतेषामवभावः॥ स्त्रीद्वारा रुमध्वे उदपात्रस्था
 पनं च नवति॥ जातकर्मलापे जाते सति काळांतरे कर्तव्यं॥ कुतः यतो गर्भसंस्कारः॥ तदाभ्युद
 यिके पाकः कार्यः॥ अग्नौ करणहोमश्चावसथ्ये गौषांस्कारकर्मलौकिकाग्नौ सर्वेषु पुत्रसं
 स्कारेष्वेव॥ उपाकर्मगसमिदाधानमध्याप्यमानो यन्निष्ठाः सगुरोरुपासनाग्नौ करोति॥
 सीमंतादीनि गर्भसंस्कारकर्मणि लौकिके॥ सृतकृत्ति लौकिक एव॥ सृति संबंधि सर्वलौकिको
 ग्नौ क्रियते॥ पर्वणि पाकस्तथैव॥ सृतिक संबंधि पंत्यादि कर्म तल्लौकिकेन॥ पर्वण्यदि यत
 त्याक्तिमश्रीयान्नैव दोषनाशः॥ केशांतपर्यंतं पितास्वाधिकारेण नांदिश्राद्धं करोति॥ स्नानादौ पु
 त्रे अधिकारी कर्मणि॥ प्रथमविवारपर्यंतं नांदिश्राद्धे पितैवाधिकारी॥ प्रतकार्यसर्वलौकिको
 ग्नौ पुत्रो यद्यावसथ्याग्निमानूतदावसथ्याग्नौ स पिंडीकरणपाकः अग्नौ करणहोमश्चा
 र्यः॥ पंचमहायज्ञान्मुथूपाकेन कुर्वीत॥ अरणि खंडमात्रे विद्यमाने अंशयंतरापादानं कार्यं॥

४७

उत्तराया अपि ह्ये जाते अधराणो वेवो नरो ग्राह्यः ॥ अधराया खंत ह्ये जाते सति
 अग्निधारण परमय न्नकार्यः ॥ तत्र न्तु ने अरणी सन ह्ये आनीय ॥ अयंत इ
 तितयोः समारोपं कृत्वा ज्ञाते गौ तत्र मंथनं ॥ ततः स्थापनं ॥ अकृत समारोपे य द्य
 ग्निः शां न्यति तदा पुनराधानं ॥ एवं सहे ॥ अपहा रेव पुनराधानं ॥ अग्नेः अरणीया
 व अंत्य जाति स्पृष्टे रे तो विष्णु त्रा दिसं सगे सति संभवे पुनराधानं ॥ असंभवे पुन
 स्वेति समिं धनं ॥ मंत्रेण यद्विय काष्ठे जहोपः ॥ अरणीयो द्वा कनं ॥ तद्गुणं वपा त्राणा
 मुपेक्षतो द्वा कनं तद्गुणं पा द्दस्पृष्टे लघ्वि ते वापा तद्गुणं न मेव ॥ अरणीया स्तुत
 लक्षणा मेव ॥ ६ ॥ मास चतुष्टय मध्ये गर्भस्त्रावे जाते स्त्रिय एव त्रिसत्र माशो यं ॥
 पंचमेषष्टे पातः ॥ मास समं स्त्रियाः पित्रादि सपिं डानां दिनत्रयं ॥ सप्तमा दारुण्य
 दशरात्रं सर्वेषां जीवमाने जाते ना कच्छेद ना त्पूर्वमेते मातुर्दशरात्रं ॥ ना कच्छेद ना
 दनंतरं मृतनाम करणात् पूर्वसर्वे सर्वेषां ॥ नो मकरणा दनंतरं दंत ऊन नात्पूर्व

पक्षे होमस्तुतेवक्रौ समास्तुते कथंचन॥ पंचयज्ञविधानं ब्रह्मैकिके गोविधीयते॥१॥ राशिरापद्रवचत्र
नयाद्वात्रिषु सर्वदा॥ तथा न्यास्वपिवापस्तुपक्षमो होविधीयते॥२॥

एकरात्रं॥ इत ऊननादनंतरं उपनयनपर्यंतं त्रिरात्रं॥ कन्याभरणे चूडापर्यंतं तादिसं
ध्या॥ चूडानंतरं वागदानपर्यंतं एकरात्रं॥ कन्यायाः मातापित्रोरन्येषां च त्रिरात्रं॥ वा
गदानानंतरं विवाहपर्यंतं कन्यासंबन्धि त्रिपुरुषमाशौचं॥ वागदानानंतरं पितृ
पक्षे विवाहानंतरं नृपक्षे॥ सर्वसिपिंशना इशारात्रं॥ विवाहानंतरं पितृगृह
मरणे प्रवासे॥ कर्मादिषु न नियमः॥ तत्र प्रकृतसंज्ञेषु अवगा कर्मतावदुच्य
ते॥ तत्र प्रथमप्रयोगे पूर्वह्निर्निर्णयनात् तं विश्वदेविकं रुचाऽभ्युदयिकं आ
हं कुर्यात्॥ तत्र यजमान उपविश्य प्राणानायम्य देशकावौ स्मृत्यो गोत्रपितृ
नामसंकीर्त्य॥ अवगा॥५॥ अथ सामिकस्य प्रवासादौ पराग्निपक्षे नोऊन
विषये विवाशे लिख्यते॥ वायुष्प्राश्य इडान्तादिकं कुर्यात् त्रिद्वैक्रियमा
णो सुत्या विहितत्वात् कुरुष्य॥ वचनादन्यत्र सामिकस्य पराग्निपक्षे नोऊनेति
विधिः॥ तथा च परिशिष्टे शौनकवचने च॥ पराग्निपक्षे नास्तीया त्रगुडगोर

॥५०॥

असामर्थ्यशरीरस्य न हृदयाद्यभावात् ॥ स्वसन्नयापवेदनं मश्रीयात्प्रोषितो ग्निमान् ॥ १ ॥
प्रोषिते नैस्त्रिंशत्कर्मरुचाचम्य यथाविधिः ॥ संकल्पपूर्ववत्यागस्तान्कुर्यात्सिं वयद्विकान् ॥ २ ॥

समंतरा ॥ आहिताग्नेरयंधर्मो यादृक्कानां वसंमतिः ॥ आपस्त्र्यपमं त्रिष्टे ॥ अन्यग्निपक्वं नाश्रीया
द्विनाचगुडगोरसौ ॥ शाकपिण्याकसक्कादीन्वा ममद्यात्पक्वादिक् ॥ तथा वाथर्वणपरित्रिष्टे ॥ इ
होर्विकाराशाकं वफलमृच्छतं पयः ॥ सक्तुचूर्णं च चूर्णं तूक्ष्णं च वरवदिरं तथा ॥ वहुयिद्या
उभुजंतिपराग्निपचितं नुये ॥ तेषां ग्निकादुराचारो जायते ब्रह्मराक्षसः ॥ पंचतियैको किका
ग्ना वग्नानाद्वालस्य संजवा ॥ विदेहो वा स्वदेहो वा जोजनाय न रोधमा ॥ दिशर्त्तगे प्रवासे वा
व्याधिते व्यसेनेथवा ॥ अन्यस्मिन् केन वित्कार्यं जोजनाय न रोधमाः ॥ इहो वा पौर्णमासे वा
पराग्निपाकसेवनात् ॥ पाकसेवामातापित्रोरविनक्ते सोदरे त्रिशत्रं ॥ प्रवासे चैकरात्रं ॥ ॥ ॥
॥ ॥ इति मध्यशुविद्याविशारदगंगाधरचट्टविरचितायां प्रयोगपद्धतौ पाकयज्ञसहितगृह्य
स्यागृह्याधानपद्धतिः समाप्तः ॥ ॥ ॥ संवत् १६५३ समये भागेश्वरवदि १ तद्दिने लिखितं ॥
विश्वनाथोजय

५१ म०

पु५

धर्मविद्वांसः श्रद्धाक्रियार्थेयाचतेधनां। ज्ञायतेप्रेतवांडालः श्रद्धार्थेन्यज्जदेवता॥१॥ यज्ञार्थमिह
नंद्रव्यंयसर्वनोपयाजयेत्॥ अकारक्योनो ज्ञायेतसद्रक्तसुद्रुमतिः॥२॥ उपापयधनंश्रद्धावति
होत्रमुपसते॥ श्रद्धाग्निहोत्रीसनवेद्रुद्रवादिषुगर्हितः॥३॥ ये श्रद्धादक्षिगम्यार्थमग्निहोत्रमुपा
सते॥ सविजस्तेहि श्रद्धाणां ब्रह्मवादिगर्हितः॥४॥ अधर्मेणादितंद्रव्यंयः क्रियास्तूपयोजयेत्
पापात्मानरकंगच्छेद्यस्यार्थेनस्यतत्फलां॥५॥

१५००

स्मार्त मंगा धरी
चाकपधती

१५००

१५१॥